உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா என்று வழங்குகிற

பவாநிகூடற் புராணம்.

இஃது

கோயமுத்தூருக்கடுத்த ஓராட்டுக்குப்பை
செட்டிபாளயம் மஹாவித்துவான் ம-௱-௱-ஸ்ரீ
சுதேவமுதலியாரவர்கள் மொழிபெயர்த்தது

இதனை

தேவாரப்பதிகம், புராணசாரம், பவாநிப்
படம், இவைகளுடன் கோயமுத்தூர் வித்துவான்
-௱-ஸ்ரீ கந்தசாமிமுதலியாரவர்களாலும், பவானி வித்
துவான், மகா-௱-ஸ்ரீ பாலபாரதி முத்துசாமி
ஐயரவர்களாலும், தில்லியம்பூர்வித்துவான்
ஸ்ரீ. வெங்கடராமஐயங்காரவர்களா
லும், ஆராய்ச்சிசெய்வித்து

கோயமுத்தூர் மகா-௱-ஸ்ரீ
தம்பியண்ணமுதலியாரவர்கள் குமாரர்
மகா-௱-ஸ்ரீ
குட்டியண்ண முதலியாரவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்
ஸ்டார் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சித்திரபாநு-௵ ஆடி-௴.

விளம்பரம்,

இப்புத்தகம கோயமுத்தூரில் போரேண்டர் ஷாப்பிலும் பவானி புஸ்தகக்கடையிலு ஈரோடு புஸ்தகக்கடையிலும் என்னிடலும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு

சித்திரபாநு௵, ஆடிமீ ௨௭. } ப குட்டியண்ணமுதலியார்

சாவுக்கு

கோயமுத்தூ

சருக்க அட்டவணை.

பெயர்.	பக்கம்.	பாட்டு
ம்	௧	௩௭
ாரணியசசருககம்	௧௪	௩௬
ாசிவார்ச்சனைசசருககம்... ...	௨௧	௯௭
சசருககம்	௪௨	௩௯
ூயவதாரசசருக்கம்	௫௩	௮௨
சுரன் கதிபெறறசருககம்	௭௨	௬௦
ிஙகப் பிரதிட்டைவரலாறுரைதத ககம்	௮௪	௫௭
ாணவிருடி சரிததிரசசருககம் ...	௯௭	௪௬
ர்மன் கதிபெற்றசருககம் ...	௧௦௬	௪௭
ிததிரன பிரமவிருடியானசருககம்	௧௧௫	௫௬
்த்தனன் வரம்பெற்றசருககம் ...	௧௨௭	௬௫
ன கதிபெற்ற சருககம்	௧௪௧	௫௩
ர்த்தசசருககம்	௧௫௨	[illegible]
ி மகிமையுரைத்தசருககம் ...	௧	
ி மகிமையுரைத்தசருக்கம் ...	௧	
திருபதேசித்த சருக்கம்	[illegible]	
மோட்சச்சருக்கம்	௧	
்னைச்சருக்க	௧	
ச்சருக்கம் கட ்கு விருத்தம் ...		

[illegible]

சோதனைபத்திரம்.

பி.	பிழை.	திருத்தல்.
ச	களறதேரு	கழறதேரு
௦	நாவல்	நாவால
உ	புணரவைகசெல்லாம்	அவுணர்கட்கெல்லாம்
	திளைசவுனக	திகழசவுனக
	கேட்டபொற்	கேட்டபோற்
	பாசிளை	பாசிழை
ட	ளிதள்கடித்	ளிதழகடித்
ர	முடிபிழநதன	முடிபிளநதன
ா	குறியகா	குறிகால்
கூ	பொககிமில்	பொககமில்
ரு	ருடளைதத	ருடழைதத
க	நாரணவெனதிதுதி	நாரணவெனததுதி
௨	ரடையினசே	ரடையினசே
	திழபொற்றீாதத	திகழபொற்றீாத்த
	தனக	தமக
	துயருளாதவனை	துயருழநதவனை
	பாசிளை	பாசிழை
	கோலமாழிகை	கோலமாளிகை
	யழைததால்	யழைததா
	டிதளொடுஞ்	டிதழொடுஞ்
	தாமகவளி	தாய்மகவளி
	றருந்ததுப்பற்றுன்	றருந்தவப்பேற்
	மலற்கர	மலர்ககர
	இன்னெறி	இந்நெறி
	பொன்னினறுங்	பொன்னிகறுங்

சோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க௱சா	கங	தாற்பத	தாரப்பத்
கசய	ரு	வேநதன்னகரின்	வேநதநநகரி,
கசா	க	றகமை	றகையை
கச௫	கஉ	மலற	மலர்ப்
கருகூ	க	ககர	சககர
கசாஉ	ய௱	பததியோ	சுததியோர
களஅ	ய௨	கித்தமாயசீவன்	கிததமாருசீவ
கஅச	க	தமாவத்தி	தமாதவததி
,,	௱	வாருதி	வாருதி
கஅரு	கசா	களிறறிஞன்	களிறறிஞள
,,	உய	கதிரிலை	சதிரிலை
கஅசா	கசா	கறனெறி	கறநெறி

சாற்றுக்கவிகள்.

கோயமுத்தூர் வித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இட்டியண்ணை விட்டமுறுந் திருநண்ணா
வண்ணமெலா மியற்பாவல்லோர்
கிட்டியண்ணாந் திருந்துணர
வாசுதேவக்கவிஞன் கீர்வாணத்தை
யொட்டியண்ணா வமுதெனச்செய்தானதனைத்
தமபியண்ண னுதவுஞசேயாங
குட்டியண்ணனச்சியற்றிக் கரலிகித
வழுவகற்றிக் குறைநிரததானே.

குணியமுத்தூர்க்கணக்குக்

கருப்பண்ணபிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நத்தூருங்கரதலத்தான் புகழ்வதரி
காவனஞ்சூழ் நண்ணாவூரின்
புத்தூரும்முதகதை வாசுதேவக்கவிஞன்
புகன்றனிந்நாட்
கொத்தூரும் பிழைதிருத்திக் கந்தசாமிக்
குரிசில் கொடுப்பக்கோய
முத்தூரு மாநகருமுடையகுட்டி

சாற்றுக்கவிகள்.

பவானி இயற்றமிழ் வித்தவான்

பால பாரதி. ஸ்ரீ. முத்துசாமையரவர்களியற்றியது

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியம்.

சிட்டரிதயங்குலவு மறைவலவி
பங்கரருள் சேரிலங்கை
மட்டினர் நணுமான்மியம
வாசுதேவகவிவாணா கோன்றிய்
சட்டியெனவோதிடு புராண
மச்சிட்டனன் கனிவுகூர்ந்து
குட்டியணைவேள் கோயமுத்தூா
கொடமயியணைக் குரிசில்சேயே.

பவானியில் தாசில்தாராயிருந்து இப்பொழுது
கவர்ன்மெண்டில உபகாரச்சம்பளம பெற்றுவரும்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாசையங்காரவர்கள் மைத்துனர்
இயற்றமிழ்வித்துவான்

ஸ்ரீ. வெங்கடராமையங்காரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியம்.

இட்டநண்ணைப்பவானிகூடல் மான்மியந்தனைச்
செழுந்தமிழிற் சிறக்கச்செய்தான்
கட்டுபண்ணிற் களைந்துருகக்
கவிபொழியும் வாசுதேவக் கவிஞரேறு
கட்டமெண்ணி யடைந்தோரை
யாதரிக்குந் தம்பியண்ணன் களிக்கவந்த
குட்டியண்ணன் மற்றதனைக்
[illegible]

னை வதைத்தருளினர். அம்மருத்தாசுரன் கதியடையும் பொழுது தன் பெயரைச் சூடியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபடி இத்தல நாயகருக்கு மருத்துலிங்கம் என்றுஒரு பெயர் வழங்கப்பட்டுவருகிறது.

(சு.) சங்கமேஸ்வரஸ்வாமி சன்னிதிக்கு ஆக்கினேயபார்ஸ்வத்தில் ஸ்ரீகாயத்திரிமந்திரமே சிலாவடிவமாய்க்காவேரிமேல் கரையிலிருக்கின்றது. அதற்குக் காயத்திரிசிலை யென்றுபேர், அதன் சமீபத்தில் காவேரியில், காயத்திரி தீர்த்தம், சாவித்திரி தீர்த்தம், சரஸ்வதி தீர்த்தம் என்னுந் தீர்த்தங்கள் மூன்று மிருக்கின்றன. இதை இக்காலத்தில் காயத்திரி மடுவென்று வழங்கப்படுகிறது. இது எண்ணிய வரங்களை எல்லாம் எண்ணியபடியே கொடுக்கத்தக்க புண்ணியத்தீர்த்தம். தேவர்களால் செய்யப்பட்ட தேவதீர்த்தமும், விஷ்ணுவினால் செய்யப்பட்ட சக்கிர தீர்த்தமும், சூரியனால் செய்யப்பட்ட சூரிய தீர்த்தமும் சிறந்தவைகள். அன்றியும் காவேரியின் கீழ்கரையில் உரோமசரிஷி பூசித்த உரோமசலிங்கமும், உரோமச தீர்த்தமும் இருக்கிறது. காயத்திரிசிலையிலிருந்து காயத்திரிஜபம் செய்தால் எழுத்தொன்றிற்குக் கோடிபலனைப் பலிக்கும். இத்தலத்தில் இராமன் அருச்சுனன் முதலாயினோர் நோற்றுச் சத்துருஜயத்தை யடைந்தார்கள்.

(எ.) மதுகைடவர் என்பவர்கள் வேதத்தையபகரித்துக் கொண்டு பாதலத்தில் ஒளித்துக்கொள்ளஅவ்வசுரர்களை மகா

த்தை மீட்டருளியபோது வேதமானது தலையடி தெரியாமல் சிக்காயிருந்தமையால் பிரமேந்திராதிகள் வேண்டுகோளின்படி அம்மகா விஷ்ணுமூர்த்தியே வேதவியாசராயவதாரஞ்செய்து இத்தலத்திற்குவந்து பூசித்து அனுக்கிரகம்பெற்று இத்தலத்தின் வடக்கிலுள்ள மலையின்மீதிருந்து வேதத்தை நான்காகப் பகிர்ந்து காண்டம், அனுவாதம்,பிரஸ்நம் என்று வகை தொகைப்படுத்திக் கொடுத்தருள வேதமானது இக்காலத்தும் அவ்வாறே நிலைபெற்றிருக்கின்றது. அம்மலையை அக்காரணம்பற்றி வேதகிரியென்று கூறப்படும். இதுவே இக்காலத்தில் ஊராச்சிக் கோட்டை மலையென்று வழங்கப் படுவது.

(அ.) பிரமதேவரானவர் தாமே படைத்த திலோத்தமையின்மீதுமோகங்கொண்ட காரணத்தால் சிருட்டித்தொழில் நின்றுவிட இத்தலத்திற்குவந்து முனிவரால் பஞ்சாக்ஷர மந்திரோபதேசம் பெற்றுப்பூசித்துச சிவபிரானைத் தரிசிக்கப்பெற்று அவரால் நேரே சிவ பஞ்சாட்சர மூலமந்திரத்தை உபதேசிக்கப்பெற்றுச் சிருட்டித்தொழிலை வழுவாது நடத்தினர்.

(ஆ.) கலிங்கதேயத்தில் இலிங்கி, விருடாகபி, என்றிரண்டு பேர் விபூதி ருத்திராக்ஷதாரிகளாய் வசிப்பவர்கள் ஒரு நாள் நந்தனவனத்தில் விளையாடும்போது ஒரு பெண்புறாவுடன் ஆண்புறாச் சேருவதைப்பார்த்து இலிங்கி யென்பவன் இகழ்ந்ததை யுணராத விருடாகபி, தன்னை இகழ்ந்ததாக நினை [illegible]

டையிட்டிறந்தார்கள். அவர்கள் சிவசின்னந்தரித்த புண்ணியவசத்தாலும் பவானிப்புராணங்கேட்டபுண்ணியவசத்தாலும் அந்தக்கலிங்க தேசத்தரசனுக்கும் மந்திரிக்கும் குமாரர்களாகப்பிறந்து பாராவதன் வலிமுகன் என்று பெயர்பூண்டு இத்தலத்தையடைந்து வசித்து முத்திபெற்றார்கள்.

(க0) கலிங்க தேசாதிபதியாகிய சுதர்மனென்பவனதுகுமாரனாகிய விஸ்வதாமன் என்பவன் வேட்டையாடிக்கொண்டு வரும்போது தூரத்தேகண்ட ஒரு பசுவை மானென்று நினைத்துக் கொன்றுவிட்டனன். அது பசுவென்றுணர்ந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் நல்வினையாற கண்ணுவ மகாரிஷி எதிர்ப்பட அவரால் இத்தல மேன்மையுணர்ந்து காயத்திரிசிலையிலிருந்து பஞ்சாக்ஷர ஜெபம் செய்த புண்ணியவசத்தால் அக்கோஹத்தி தோஷம் நீங்கி அனேகம் பணிவிடைபுரிந்து தன் தேயத்திற் சென்றரசாண்டிருந்தான்.

(கக.) அவந்தி தேசத்தில் சங்கோசன் என்னுங்கொடும்புலையன் இத்தலபுராணத்தைக்கேட்டு இத்தலத்தின்பேரில் விசுவாசியாயிருந்தாலும் புலைக்குலப் பழக்கத்தால் அரசனாண்மனையிற்றிருட, அவனை அரசன் சிரச்சேதஞ் செய்யும்படி விதித்தான். அங்ஙனமே கொலையாளர் கொலைக்களத்தில் அச்சங்கோசனை வெட்டும்பொழுது அவன் பவானிபுரவாசனே? ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதினால் வெட்டப்பட்டகத்தியானது வெட்டாமல் அவன்கழுத்தில் மாலையாய்விழுந்தது. பின்னர் அப்புலையன் சிவகடாட்சத்தால் கதியடைந்தான்.

(கஉ) இந்நகரத்தில் வசித்த பிங்கலையென்னும் அழகிய விலைமாது தினம் ஒன்றிற்கு நூறு பொன்தருபவரையே சேர்வதென்னும் பிரதிக்கினையோடு வாழுங்காலத்தில் சுனந்தனன் என்னும் வணிகன் அவள்பேரில் மோகித்துத் தன்னிடத்தப்போதிருந்த தொண்ணூறு பொன்னுடன் சென்று அவளை வேண்டினபொழுது அவள் குறைந்த பத்துப்பொன்னும் சேர்த்துக் கொடுத்தாலன்றி இணங்கேனென்று மறுக்க அவ்வணிகன் அக்குறைப்பொன்னுக்காக அன்றிரவெல்லாம் வருந்திமுயன்றும் அகப்படா தொழிந்தமையால் அவன்விடிந்தவுடன் நினைத்த வரமருளத்தக்க திரிவேணிசங்கமதீர்த்தத்தில் சென்று மறு ஜன்மத்திலாயினும் அவள் தனக்கு மனைவியாகவர வேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டான். அவ்விலைமாதும் அவ்வாறே அத்தீர்த்தத்தில் சென்று மறுஜனனத்தில் அவனுக்குத் தான் தங்கையாக வரவேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டாள். இவ்வாறுமாறாக விரும்பிய அவ்விருவ ரெண்ணமும் தப்பாது நிறைவேறும்பொருட்டு அவர்கள் ஒரேதாய் வயிற்றில் புத்திரர்களாகப்பிறந்து அனேகநாள் ஒன்றாகக் கூடிவாழ்ந்திருந்து பின்னர்க் கதியடைந்தார்கள்.

இன்னும் இத்தல மேன்மைகள் அளவிறந்தவைகளிருக்கின்றன. அவற்றைப் புராணமுகத்தானும் பெரியோர் வாக்கானு முணர்க.

இவ்வாறு சிறப்புற்றோங்கிய இத்தலத்தில் யாவராயினும் நல்ல சத்பிராமணர்களுக்கு அன்னதானஞ்செய்தால் அவர்கள்

ரிட அன்னத்தின் அவிழ் ஒன்றுக்கு அனந்தங்காலமாகக் கயிலாயத்தில் வாழ்வார்கள், சுவர்ன தானம், வஸ்திரதானம், பூதானம், கோதானம் முதலான தானங்கள்செயவோர் விஷ்ணுப் பிரம்மேந்திராதி பதவிகளைப்பெறுவார்கள். காசி காஞ்சி அவந்தி முதலிய ஸ்தலங்களில் செய்யும் தானதருமங்களை இத்தலத்தில் செய்தால் அவைகள் ஒன்று அனந்தானந்தமாய் விர்த்தியாகும். இத்தலத்தில் ஒருநாள் உபவசித்தால் அது சாந்திராயண முதலிய மகாவிரத பலனைத்தரும். இச்சங்கமுகத் தீர்த்தக்கரையில் சிரார்த்தாதி பிதிர்கடன்களைச்செய்து திலதர்ப்பணஞ் செய்தால் திலம் ஒன்றுக்கு அனேக யுகங்களாகப் பிதிர்கள் சுவர்க்கத்திலிருந்து மகிழ்வார்கள். ஆலயத் திருப்பணிசெய்து திருவிழாவாதிகள் நடத்துவோர் அடையும்பலம் ஆதிசேடனாலும் சொல்லத்தரமல்ல, ஆகையால் இச்சிறுவசனத்தில் சுருக்கி எழுதப்பட்டதென்றுணர்க.

பவாநிகூடற் புராணசாரம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரம்

திருநணா - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்டெருதேறி
பந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாட
செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாக்கனியுதிர்க்குந்திருநணாவே

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினான்மற்றொருகைவீணை
யேந்தி, யீட்டுந்துயரறுக்கு மெம்மானிடம்போலு மிலைசூழ்கா
ணி, லோட்டந்தருமருவிவீழும்விசைகாட்டமுந்தூழோசைச
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்திருநணாவே. (௨)

நன்றாங்கிசைமொழிந்துநன்னுதலாள்பாகமாய்ஞாலமேத்து
மின்றாங்குசெஞ்சடையெம்விகிர்தர்க்கிடம்போலும் விளைசூழ்
வெற்பிற், குன்றோங்கிவன்றிரைகண் மோதமயிலாலுஞ்சார
ற்செவ்வி, சென்றோங்கிவானவர்களேத்தியடிபணியுந்திருநணு
வே. (௩)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து கரித்தோல்கொண்டு
மெய்யின்முழுதணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலுமிடைந்துவாரோ
ளையரவரெம்பெருமானருளென்றென்றுதரிக்கச்
செய்யகமலம்பொழிதேனளித்தியலுந்திருநணுவே. (௪)

முத்தேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்வெண்ணூல்பூண்டு
தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரலவாலத்தும்பி
தெத்தெத்தயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்திருநணுவே. ()

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணாகவேடங்கொண்டு
புல்லார்புரமூன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்புலியுமானு
மல்லாதசாதிகளுமங்கழன்மேற்கைகூப்பவடியார்கூடிச்
செல்லாவருநெறிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்திருநணுவே. (௬)

காணார்களிற்றுரிவை மேன்மூடியாடரவொன்றரைமேற்சாத்தி
பூணார்தலையோட்டிலூணுகந்தான்றானுகந்தகோயிலெங்கு
நாணாவிதத்தால்விரதிகணன்னாமமேயேத்திவாழ்த்தத்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்திருநணுவே. (௭)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலையவிரலாலூன்றி
[illegible]

மந்நீர்மைகுன்றியழலால்வலிகுறையவழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்திருநணாவே. (அ)

மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்குடையான்மனைக
டோறுங், கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம்போலுங்கழல்கணே
டிப், பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்போற்றமன்னிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்திருநணாவே. (கூ)

ஆடையொழித்தங்கமணேதிரிந்துண்பாரல்லல்பேசி
மூவுருவமுகந்தாருரையகற்றுமூர்த்திகோயி
லேலாடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலுங்கரையிற்சாரச்
சேடாசிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்திருநணாவே. ()
கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞானசம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநணாவேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்மண்ணின்மேலே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-சங்கமேச்சுரர்-தேவியார்—
வேதாம்பிகையம்மை.

இது - பவானியென்னுந்நதி காவிரிநதியுடன் சேருமிடமாதலால், பவானிகூடலெனப் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.

தடித்துநோமருங்குன்மலைக கொடியுவமைபூப்பவொளி
தழைககமனறு
ணடித்தவேதாந்தமுடிக் கெட்டாதபரஞ்சுடரை
நாடல்செயவாம். (௩)

சங்கமேசர்துதி.

பன்னுருமறையோனும் பாலாழிதுயிலவோனும்
படிவம்வேறாய
விண்ணாடிமண்ணிடந்துங் காண்பரியசுடரொளியாய்
மெய்யன்புளோ
ருண்ணும்பூரணமாய்ப் புவனசராசரவுயிருக
குயிராடஞானக
கண்ணுகிநண்ணுவில் வீற்றிருந்தசிவககொழுந்தைக்
கருத்துள்வைப்பாம. (௪)

அழலானவிழியின்மதன் புரம்பொடித்து
முப்புரத்துளாககுழூஉாற்
றழலானையானிளைசள் செவிமடுபடவினணிசைக
டயக்குஞ்செய்வேய்ங்
குழலானைக்கொடியாகக கொண்டானைக்கூற்றினுயிர்
குடித்தசெம்பொற்
கழலானைக்கனியிலங்கை நிழலானைப்பிறவியறக்
காஙிவாம்வாம். (௫)

வேறு.

பொங்குபொன்னிபவானிசூழ் புகழ்நணுவமர்ந்த
மங்கைநாயகிமகிழ்ந்துநா லெட்டறம்வளர்த்த
செங்கைநாயகிவேதநாயகி சிவமுணர்ந்தோர்
தங்கணாயகிபங்கது சங்கமலிங்கம். (௬)

வேதநாயகி துதி.

பண்பெற்றமறைக்கிழவன் கையாறக்கடுங்கால
டடர்காலாற
வெண்பத்துநான்குநூ றுயிரந்தா யருஞ்சுமக்கா
திழைப்பிங்காறத்
தண்பெற்றபெருங்கருணை யதுகொழிக்குங்கடைக்கணருள்
தந்தாட்கொண்டென்
புண்பெற்றபவந்துடைத்த வேதநாயகிமலர்த்தாள்
போற்றல்செய்வாம். (௭)

விநாயகர் துதி.

நல்லவைநீடி மல்கந் தீயவைநலிய நாயேன்
சொல்லவை நல்லோர்சூழல் துலங்கிடத் திருநணுவாழ்
வல்லபையிடத்துவைத்த வாரணமுகவன் றெய்வப்
பல்லவமருட்டும் பைம்பொற் பதயுகம்பணிதல்செய்வாம். (௮)

முருகக்கடவுள் துதி.

உருக்கரத்தினயிலாழி யவன்கணுநான் முகன்சிரமு
முயர்வான்செல்வத்

தருக்கரத்தினிரைகளும்வேய்ந் தவனுதற்கணுதித்து
நிசாசரர்கவாய
செருக்கரத்தி னகங்கலங்க வுலகமெலாமகிழ்ந்துகளி
சிறப்பச்செய்ய
திருக்கரத்தினொருதனிவேற் படைவாங்கு
முருகன்மலர்ததிருத்தாள்போற்றி. (௯)

சுரகண்டேசர்துதி.

எரிகண்டதிரணமென வல்வினையும்பல்பிணிகளனைத்தும்நீற
வரிகண்டசுதைநுகரும் மரசெனபபோரழகுமுயரறிவுமோங்கப்
புரிகண்டமுனநூலுமணிமார்புந்திருவடிவும்பொலிந்துவைகுந்
திரிகண்டசுரகண்டமாதேவன்றிருத்தாளெஞ் சிரத்தின்வைப்
[பாம்.

வயிரவக்கடவுள்துதி.

பொருதலையுகளும்வேணிப் புனிதனே பரமென்றுள்ளங்
கருதலையயனீயென்னக் குடிலையுங் களறத்தேரு
வொருதலையுகிராற்கிள்ளி யும்பர்மாலுதிரம் வாங்கும்
விரிதலைச்சூலசெங்கை விமலனை வணக்கஞ்செய்வாம். (௧௧)

தக்ஷிணாமூர்த்திதுதி.

[illegible]றைமதிமுகமு முக்கணுமூரல் நிலவுசெவ்
வாயுமீரிரண்டு
[illegible]றைமலர்க்கரமுஞ் சிவமணிவடமும் ஞானமுத்திரையுமாய்
நால்வர்க்

கறநெறியுணர்த்தி யருள்செய்துகல்லா லணிநிழலினிது
வீற்றிருந்த
மறைமுதல்நடுவீ றறியொணாஞான வடிவினைக்கருத்தினில்
வைப்பாம். (௧௨)

திருநந்திசர்துதி.

பணியுந்திங்களும் பகையறப்புனைசிவபரஞ்சுடர்த்திருமுன்றிற்
றணியுநெஞ்சராய்த் தாழ்ந்திடும்வானவர் தடநெடுமுடிமோலி
மணியுங்கற்பக மாலையுஞ்சிந்திட வந்துதாக்கிய செங்கை
யணியும்வேத்திரப்படையுளநந்தியெம்மடிகள்சேவடிபோற்றி.

சண்டேசர்துதி.

வெள்ளியங்கடவுளோதிமந்தேட மிளிர்முடிக்காட்டிடைநாகப்
பள்ளியன்காத்த பசுக்குலங்கறந்த பாற்கலசங்களைத்தாளாற்
றள்ளியதாதைவெய்யதாளிணையைத்தடிந்தொருமடந்தைபங்காள
ரொள்ளியகமலத்திருவடிநீழலொன்றினோனடிபணிந்துய்வாம்

சூரியமூர்த்திதுதி.

மாயிருஞாலங்கோத்த வல்லிருட்படலம் வாங்கி
யாயிரங்கரத்தாற்றைவந் தனைத்துயிர்க் கறிவீந்தன் பாற்
சேயிருவிசும்புபோற்றுந் திருநறுவுடையானை செல்வக்
கோயில்வாழிரவிப்புத்தேள் குரைகழல் வணக்கஞ்செய்வாம்.

ஆதிகேசவப்பெருமாள்துதி.

அஞ்சிறைவண்டினங்குழுமி யலம்பமுகை யுடைந்துமட்
லவிழ்ந்தசெம்பொற்

கஞ்சமகளினிதுறையு மணிமார்பும்வனமாலை
கமழுந்தண் டோளும
பஞ்சவிதப்படைகரமு மணிமுடியும்பார்முழுது
மளந்தபைம்பொற்பாத
செஞ்சரண வியல மலரும் நினைந்தாதிகேசவனைத்
தியானஞ்செய்வாம். (கசு)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்துதி.

அடலயிற்சூலப் பொருப்பைத்திருக்கை யமலனதருளினாற் கொடிய
விடலையிற்றிய வஞ்சகவமணர் வீக்குகற்றூணொடுமிட்ட
கடலையும்பிறவிக் கடலையும்பஞ்சாக் கரவருட்பாதையிற் கடந்து
நடலைவாழ்வொழிந்தமுததிவாழ்வடைந்த நாவினுக்கரையர்த டொழுவாம். (கஎ)

திருஞானசம்பந்தநாயனார் துதி.

பொய்கைவாயத்திருத்தோணி புரத்தமர்ந்தாரொடுஞ்சயிலப்
புனிதப்பாவை
கைகளாற்றிருமுலைப்பால் கறந்தூட்ட வமுதுண்டு
கடல்சூழ்வைய
முய்யவான்சைவநெறி தழைத்தோங்க வமணிருள்போ
யொழியச்சீர்சால்
வையநாடேற வருள்பொழியுங் கவுணியர்கோன்
மலர்த்தாள்போற்றி. (கஅ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்துதி.

தடத்தலர்கமல முகிண்முலைக்கனிவாய்த் தண்ணகைக்
கரியமென்கூந்தல்
வடத்தனிருதரமரகதப்பசுந்தோண் மதரரிவிழிமலை
மடந்தை
யிடத்திறையவனை யிருபதஞ்சிவப்ப விரவினிற்
பரவைபாற்றூது
நடத்தியவாரூர்ச் சுந்தரப்பெருமா னணைமலர்ச்சேவடி
தொழுவாம். (கக)

மாணிக்கவாசகர்துதி.

பெருகியுவட் டெழச்சொரியுந் திருமுகமுங்கரநான்கும்
பிறையூர்கற்றை
விரிகிளர்வேணியுங்குனித்த திருத்தாளும் பேருணர்வின்
விளைந்தவன்பாற்
பருகியருளானந்தக் கண்ணீருமஞ்சலியும்
பரிவுமாகி
யுருகியடி நிழல்சேர்ந்த வாதவூரடிகள்பத
முளத்துள்வைப்பாம். (உ0)

அறுபத்துமூவர்துதி.

பத்தியினாற்பாவனையாற் பரியவயிராக்கியத்தாற்
பரிவாலுண்மைச்
சித்தநிலையொருமையினாற் றிருப்பணிகள் செய்வதினாற்
சேர்ந்தசித்த

சுத்தியினாலத்துவித சுகானந்தவடிவுடைய
துணைத்தாணீழன்
முத்திபெறு மறுபத்துமூவரடி யார்க்கடிமை
முயன்றுவாழ்வாம். (உக)

குருவணக்கம.

கந்தனையமலர்க்கொன்றை வேணியுமான் மழுவுநுதற்
கண்ணுங்கோடி
யிந்தனையதிருக்கயிலை யிருக்கையுநீத் தெழுந்தருளி
யிரங்கவண்டார்
கொந்தலர்சூழாவடுதண் டுறைமேவிக்கருணையலை
கொழிக்குநோக்கந்
தந்தெனையாட் கொளுந்திருச்சிற் றம்பலதேசிகனை
யகத்தவிசின்வைப்பாம். (உஉ)

தலவடியார்துதி.

மங்கலஞ்சேர் திருநணாவுடையானை யுயர்வேத
மடந்தைபாகச்
சங்கமநாயகனையிர வும்பகலும் வழிபாடுதணவா
தாற்றிச்
செங்கைமலர் குவித்திறைஞ்சிச சினகரத்தைவலஞ்சூழ்ந்து
திருத்தொண்டேத்தும்
பொங்குபுகழ் வேதியர்கள்முதலாய சைவர்களைப்
போற்றல்செய்வாம். (உரு)

மருவலருந்திருவதரி வனத்துறையுந் தனிமுதலின்
வடிவங்காட்டு
முருவலர்பொற் கண்டிகையும் வெண்ணீறுஞ்சாதனமு
மூவந்தவேடப்
புரவலரைப் பகலிரவும் வேதநாயகிபாகன்
பொன்னங்கோயிற்
றிருவலகுப் பணிமுதலாந் திருப் பணிகள்புரிபவரைச்
சிந்தைசெய்வாம். (௨௪)

அவையடக்கம்.

பைந்தமிழ்நூல் வழியொன்றுந் தெரியாதசிறியேனைப்
பவாநிகூட
லெந்தைபிரா னருளீர்ப்பச் சங்கமசேத திரப்புகுந்தே
னெனையங்குள்ள
புந்தியுளோரிந்நகர் வடமொழியைத் தென்மொழியாற்
புரிநீயென்ன
வந்தவருள் தலைக்கொடியா னுய்வதற்கோ
ருறுதியென வகத்துளெண்ணி. (௨௫)

மாயவனுமலரோனு மண்ணிடந்தும் வான்பரந்தும்
வரம்புகாணா
நாயகன்வாழ் வதரிவன மகிமையையா யிரநாவல்
நாகர்வேந்தன்
நேயமொடுபகலிரவாய் நிகழ்த்தினுமோயா
வகண்டநிறைவையேழை

யாயவென்றன் புன்றுவிற்சொலப்படுமோ வெனினுமென
தாசைகேளா. (உசு)

வேறு.

மதராரிநெடுங்கட் டிருமகள்கொழுனன் மாசுணப்பாயலிற்
றுஞ்சு
மதிரலைத்திருப்பா லாழியைச்சுணங்க னருந்திடப்
புகுந்ததுபோலுங்
கதிர்மதியுரிஞ்சும் திருமதிற்புறம்பு காவிரிபவானிசூழ்
கிடந்த
வதரியம்பதிமான் மியஞ்சொல்வா னடியேன் மனத்திடை
நினைத்ததுமன்றே. (உஎ)

ஒள்ளொளிபரப்பி யுலகெலாம்விளக்கு முவாமதிக்
கடவுளின்முன்னர்
வெள்ளெனச்சபட்டும் வெருளுநீத்தேகி மின்னிடுமின்மினி
போலும்
தெள்ளுமுத்தமிழை மாசறவுணர்ந்து திருநறு
விமலனுக்குள்ளன்
புள்ளநாவலர்முன் பேதையேன்புன்று யுரைத்திடும்
புன்றமிழ்மாதோ. (உஅ)

சோதகமகரயாழ்நரம்பொழுக்கும் தும்புரு
நாரதரமுத
கீதமார்விமலன் செவியிடையண்டங் கிழிபடமுழங்கிய
துடித்தீ

யோனையும்புகல்போன் மொழிந்துளோர் தமிழ்த்தே
ஹுண்ணுமல் வலம்புரிக்குளைழுதாழ்
காதினுககெளியேன் புன்றமிழ்மொழியுங் கருணையிற்
புகுந்திடுமென்றே. (உகூ)
மன்றுளோருவப்ப வெழிலிமுழக்கின் மாசுதீத்துதவல்போல்
யான்சொல்
புன்றமிழ்வதரி புரவனமகிமை பொருடலாற்
போதமிககுணர்ந்த
நன்றியோர்குற்ற முளவெனினீககி நலமெனக்கைக்கொள்
வார்கற்றோ
ரென்றிடும்துணிவா லிந்நகர்மகிமை யினிதெடுத்தியம்பயா
னமைந்தேன். (௩0)

மூதநூல்.

பெருமையிற்சிறந்த புராணமூவாறுட்
பிரமகைவர்த்தனமென்னு
மருமைசால்புராணத் துத்தரகாண்டத்
தெழுபதாமத்தியாயதநுட்
குருமணிகொழிக்கும் பொன்னியிற்பவானி
கூடியசங்கத்துசாப்பண
மருமலர்வதரி காவனமகிமை வரன்முறைவிளங்கிய
தன்றே. (௩க)

பதிகம்.

தன்னிகரில்லா நைமிசாரணியந் தங்கிய
சவுனகாதியருக்

குன்னருஞ்சூதன் வரன்முறைவழுவா துணர்த்து
மான்மியவரலாறும்
பொன்னிறைதருவச் சிரவணன்வந்து புனிதனைப்
பூசனைபுரிந்து
நன்னகர்கண்டு தன்றிருநாம நாட்டியநன்னலப்
பேறும். (௩௨)
பரம்பொருளுணர்ந்த பராசரனமுதம்
பதிதரு சிவக்குறியாகவி
வரம்பெறவழிபட் டருந்தவம்புரிந்த வளமுமம்
மருந்திணைக்கவர்வான்
கரந்தவண்வந்த வவுணரைத்துர்க்கா கன்னியருநீத்துயிர்
கவர்ந்தப்
புரந்தனிருன்கு திசைக்குநற்காவல் புரிந்திடும்
புண்ணியகதையும். (௩௩)
வக்கிரன்பொருதா ருயிர்துறந்தீசன்
வண்பதமன்னியவாறு
மிக்குயரமுத விலிங்கதாபனமும் விதித்திடு முறைமையும்
வினைதீர்
பொக்கமில்மாலு தானமாமுனிவன் புகண்மையுந்
தருமசன்மன்றன்
றுக்கவெஞ்சாபந் தொலைத்தருள்பெற்ற தொன்மைசால்
புண்ணியப்பேறும். (௩௪)
ஒள்ளியவிசுவா மித்திரன்பிரம
யோகியாலனுமொள் ளொளிகா

லள்ளிலைநெடுவேற் றந்துவர்ததனன்பே
றடைந்ததும் புணரவைககெல்லாம்
வள்ளலாமருததன் காதையுமாயோன்
சககரதீர்த ததநின்வளனு
முள்ளருஙகாயத திரிசிலைமாண்பு
முததமவேத வெறபியல்பும். (௧௫)

மலரயனடைய வரம்பெறுவளனும்
வானுதற்பிங்கலை யெனனும
விலைமகள்பெற்ற மேன்மையுஞ்சூதன்
விளம்பிடச சவுனகராதி
யலகின்மாதவததோர் மகிழசசியான்வதரி
யடவியை யடைந்துமாமேருச
சிலையணிகரத்தெம் மடிகளைப்பூசை
திருத்தியமேன்மையின் சிறப்பும். (௧௬)

மதித்தவிவ்வகைய சருக்கமூவாறுய்
வண்கவிதொளாயிரத் தொன்றுய
முதற்பகர்வடநூல பெயர்ததருந்தமிழான்
மொழிந்தனன வளந்தருபவாணிப்
பதித்திருமகிமை பரமனதருளாற்
பவுத்திரவரநதி குலதநி
லுதித்தவன்வாசு தேவன்முத்தமிழ்கற்
றுயர்ந்தவர் செவிக்கமுதென்ன. (௧௭)

பாயிரமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

புராண வரலாறு

மன்றுளோன்றிரு வடிமலரை வணங்கி யைம்புலனை
வென்றுளோர் சகமாயையை வேரறவெறிந்து
கொன்றுளோர்சிவக் குறிப்பெனுங் குறைவிலாநிறைவில்
நின்றுளோர்தவ நிலைபெறு நைமிசாரணியம். (௧)

மானைவைத்தலால் வன்னியை வளர்த்தலான் மகததால்
வானவெண்பிறை சுமத்தலான் மாரனைத் தெறலாற்
றேனலர்ந்த பூங்கொன்றை நீரோந்தலாற் றெய்வ
ஞானநாயக னொத்தது நைமிசாரணியம். (௨)

வேதமங்கல வோதையும் விழுமியசைவ
போதநூல்பயின் முழக்கமும் புராணவாரமுத
கீதமுந்திரு வாசவர் துந்துமி கிளர்கரு
நாதமுந்திசை விழுங்கிய நைமிசாரணியம். (௩)

மாவலம்புதண் மலர்ச்சினை மரந்தொறுங்கிள்ளை
பூவைநாகணைப் புட்குழாங்கேள்வியின் புணர்ப்பா
லோவிலாகமப் பொருளெடுத் துரைத்திடுங் குதலை
நாவழங்கிய தொனியது நைமிசாரணியம். (௪)

அரிய நாண்மலர்த தருககள்வாயத தளிரயின றருககன்
பரியினவெவவிடாய தணிந்ன பாநதுசூழநதினமய
கிரியைமூடிய பனியெனச சேலகிளா சுவாகக
புரிமைடூடுவ மசதெதருமாகுதிட புனகயால. (ரு)
எமவனைசிரிவனே தபோ யெறி நலைபு ஞா
நாமநீாககடல வழிகொடு நைமிசாரணிய
வோமசாலையைத தினமவலம வருதலாலுடனமேற்
றூமசாமமூமீங்கிலனை வெணமிந்த தோனறம. (சா)
இனைய வொப்பரும கடவுண மாவனத திடை யிருபபோா
வினையைவோற வெனறவா வொணாலாககுழவி
புனையுமீசனே பொருளலால வேறிலையெனன
நினையுநெஞசாதம முயிரெனயாவையு நினைபபாா. (எ)
ஆயநதுணபெருங கேளவியோாறுவகைப பகையைக
காயநதொருஞசினா கனிவொடு கமணடலதணட
மேநதுசெஙகைய ரிழிவுறுமுலகியல பணைதது ம
வாநதிசெயதிடும பொருளெனக கணடிடுமனததாா. (அ)
இபபெருநதவா குழாதசொடு மிருவினைப்பாக
மொபபனோாறுமோற செளிவிடு முயாசிவஞான
வைப்பெனததினை சவுனகமாமுனி யிருககைக
கறபுதததனிச சூதனுஙகொருதின மடைநதான். (கூ)
வந்தமாமுனிக் கெழுந்தெதிர் மகிழ்ச்சியாண்முகமன்
றந்துவேங்கையி னதம்விரிதகிருக்கியட் டயவான்

மூந்துபாத்திய வருக்கிய முதலியவுதவிக்
கந்தமூல பலாதிகள் கனிவுகூர்ந்தருத்தி. (௧௦)

மற்றுமாங்குள முனிவர்க ளிருடியர்மருங்கு
சுற்றிவேறுவே றிருந்திடத் துகளறுத்துள்ள
முற்றும்வைதிகச் சவுனகர்முதலினோ ரிடையப்
பற்றகற்றியசூதனைப் பார்த்திவை பகர்வார். (௧௧)

ஞானந்தானுருக கொண்டெனைமிச மென்னுங்
கானந்தங்கிேனாற் றிருந்தயாங் கனிந்தநின்செய்ய
வானனும்புய முகுத்திடுபுராண வாரமுத
பானங்கேள்விவாய்ப் பருகிடநெடுநாதினந் தகைத்தோம். (௧௨)

கறுத்தவோதியர் தோள்புணர் காமுகர்க்கின்பம்
வெறுத்தலின்றியே மிகமிகவிளைதல்போற் பிறவி
யறுத்தநீயருள் சிவகதையனைத்தையு முணரத்
திறத்துளோமலாற் றெவிட்டிலங் கேட்கவேதினைத்தேம். (௧௩)

ஆதலாலெம தகததவா வீதெனப்பின்னு
மோதுவார்தவச் சூதநீமுந்தையி லொருநாள்
வேதநாரதன் வசிட்டனுதியர் கதிவிரும்பு
மூதருந்தவர் புரிந்தயாகாதியின் முடிவின். (௧௪)

செம்பொனுற்கதிர் மணிகளாற் கற்பகத்தெய்வ
வம்புலாமலர் மாலையாற் றருப்பைசூழ்யூபத்
ம்பபந்தியால் விளங்கிய சாலைவாய்த்தாகி
யம்பொனாசனத் தமர்ந்துமா முனிவர்சூ ழவைக்கண். (௧௫)

அருத்திமிக்கபே ரறிவுசா லருந்தவர்கேட்ப
மரித்தவர்க்குவீ டருள்செயுங் காசியின்மகிமை
விரித்துரைத்தநாண் மீட்டுந்தென் னளகையாய்க்காசி
புரத்தின்மிக்கதோர் சிவதலமுளதெனப் புகன்றாய். (௧௬)

ஏற்றமிக்கதா யுயர்தவ வனத்ததாயெவரும்
போற்றுதீர்த்தமூர்த்த தலங்களின் விசேடமாய்ப்புவிக்கண்
ணாற்றிசைக்குளு மொப்பிலாநலத்ததாய்த் தனத
னாற்றுமர்ச்சனைக் கினியதாய்ச சிறந்ததென்றறைந்தாய். (௧௭)

அன்னநின்றிரு வாக்கருளமுதினை யடியோ
முன்னைநல்வினைப் பலத்தினா லுணர்ந்தனமுனிவோர்
ய மன்னவங்கர் மகிமையுந் தீர்த்தத்தின்வளமுங்
கின்னராதிபன் பூசித்துக் கிடைத்திடும்பேறும். (௧௮)

மூலமூர்த்தியின் விசேடமு முபவிடமுடிசேர்
கோலவண்கனி வனத்திருப் பெருமையுங்குணத்தாற்
சாலநங்களுக் குணாததெனச் சவுனகாதி
மேலருந்தவர் வினவவுஞ்சூதனும் விரிப்பான். (௧௯)

பூவனத்துளபுங்கவன் காண்பரும் புனிதன்
பாவனப்பத மலர்பெறுஞ் சத்திநிபாதச்
சீவன்முத்தராய்த் தெளிந்தநீ ருமக்கரிதுலகின்
பாவதியாவையு மங்கையினெல்லியி னுணர்ந்தீர். (௨௦)

என்னவுண்மைசால் நயனுரைநிரப்பிநீர் வினவு
மன்னுமாதலப் பெருமையை யாயிரமுகத்தாற்

பன்னிவேதமே பகர்ந்திடவேண்டுமே தல்லான்
முன்னியெம்மனோர் மொழிந்திட முடியுமோமுடியா. (உக)

பரந்துநீடிய பிரமகைவர்த்தனப் பரவை
யருந்திமாதவ வியாசமாலனைவரு முய்யச
சொரிந்தகாதையஞ் சுதையினிற் சிறிதியாந்துகடீர்ந்
திருந்துளீருமக் கறிந்தவாறியம்புதுங் கேண்மின். (உஉ)

வேறு.

குருவளர்திங்கள்கோடி யோருருக்கொளல்போ லோங்கு
மொருபெருங் கயிலைவெற்புக் குத்தரதிசையின்பாங்க
ராருமணிகுயிற்றித்தெய்வ வாடகத்தகடு வேய்ந்த
திருவளர்மாடகூடஞ் செறிந்தசீ ரளகைமூதூர். (உங)

அதிர்குரற் பரவைசூழ லகனிலவுலகுண் மேருக்
கதிர்வரைத்தென்பாற் பைம்பொன் கான்றுகுஞ்செம்புத்தீவி
னிதியெனககருமமேம நிபதிக ணிலைவழாமற்
புதிதெனநோலாநின்ற புண்ணிய பூமிதன்னுள். (உச)

கலையெலா முணர்ந்துவெய்ய கலியிருளொதுக்கிஞால
வலையமாவேந்தர்போற்ற மன்னுயிர் புரந்துமேருச்
சிலையணிகரத்தானுடற் றிருச்சிலம் பொலிகேட்டுண்ணு
மலையமான்றருமச்செங்கோன்மனுமுறைநடாத்துங்கொங்குள்
ஞாதருகடலும்விந்தக் குன்றமுங் குன்றத்தூய
கரதலந்துளக்குந்தெய்வக் குறுமுனிகளிப்பாற்றந்த
விரைவினிற் பிறப்பைநீக்கும் விமலமாய்க் குடபாற்சைய
வரையினின்றெழுகும் பொன்னி மாநதிதனக்குமேல்பால். ()

வலம்புரி பவனீத்தோங்கு மருந்தவத் தூருவாச
லம்புரி தவத்தால்வேத நாயகியருளேநல்ல
ம்பயி னதியாய்த்தன்பேர் தரித்திருகரையுந்தூய
லம்புரி யினங்கள்வீசி வருதிரைப்பவாகிக்கீழ்பால். (உஎ)

முன்னைவல்வினைதீர் சீவன்முத்தர்க ளிமையமீன்ற
கன்னிநாயகன்றுணீழ லிரண்டறக்கலத்தல்போலப்
பொன்னியாங் கடவுள்யாற்றிற் பொருதிரைப்பவாகிகூடித்
தன்னுருவொன்றுந் தெய்வச்சங்கம வடபாகத்தின். (உஅ)

ஏகமாங் குடிலைவோரா யெழுதருமறையே மெய்யாச்
ரகையேசினையாயந்தச் சடைகளே தளிர்ப்பூங்கொத்தா
யாகமாதிகள்காயாபஞ் செழுத்தருங் கனிக்கானந்த
போகமேரசமாய்த் தோன்றிப்பொலிந்ததோர் வதரிச்சாகை.

ஆதியுநடுவுமீறு மில்லதோ ரகண்டாகாரச்
சோதியின்படிவமாய்ந்தச் சுத்த வதரிப்டாங்கர்
வேதியர்முதலோரேத்த விலிங்கமாய் விளங்கிவேத
மூதரும்பொருளாய்ப்பண்டே முளைத்ததோர் சுயம்புமூர்த்தம்.

அத்துவாவடிவாயுண்மை யறிவினுக் கறிவாயான்ம
தத்துவவதீதானந்தச் சங்கமவிலிங்கம் தன்னை
முத்தருங்கடந்தயோக முனிவரு மும்முக்கோடி
சித்தரும்பூசித்தேத்தச் சிறக்குமத் தெய்வத்தானம். (ஙக)

செக்கர்வான் பருதிப்புத்தேள் செங்கரம்புகுதற்கொண்ணு
தெக்கணுந்தருக்களேவந் திலந்தையம் புறவமாகித்

தொக்கதாற்பரமஞான சொரூபமாய் விளங்குமந்தத்
தெக்கணவளகைமேன்மை தேவர்க்குந் தெரிக்கொணாதால்.

மறைமுதல்வேதானந்த வல்லிபால்வயங்கியங்க
ணுறைதலா லந்தஞான வுத்தமவனத்து வாழுங்
கறையடி சீயந்திய கடும்புலி கிரைகளாதி
நிறைவிலங் கனைத்துமொன்றாய் நீர்குடித் துறவின்வைகும்.()

கல்லெலா மிலிங்கமந்தக் காவிரிபவானி ஞாங்கர்ப்
புல்லிய தருக்களெல்லாம் புலவரப் புறவமாக்கள்
சொல்லெலாஞ் சுருதிசோலை சுரும்பெலா மலம்புமோதை
வில்லெலார் திரள்பூணாக விஞ்சையர் வீணாகானம். (௧[illegible])

சொல்லருங் கதிககோர்மூலத் தோற்றமா யிருக்குமந்த
வெல்லையில் தலத்துமேன்மை யியம்பிடப் புவனமூன்றுள்
வல்லவா யாவரென்ன வழுத்தலுஞ் சவுனகாதி
தொல்லருந் தவததோர்பின்னுஞ் சூதனை வினாவலுற்றார்.(௧௫)

செவ்விய வனையதானஞ் சிறந்ததென் னளகையான
தெவ்வித மியக்கர்கோனங் கெய்திய நலம்யாதென்ன
வெவ்விய வகந்தைசெற்றோர் வினாவிட விறும்பூதெய்தி
வெளவிய பவந்தீர்சூத மாமுனி யுரைப்பதானான். (௧௬)

நைமிசாரணியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக - விருத்தம் (௭௧.)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

குபேரன் சிவார்ச்சனாச்சருக்கம்.

வரம்பெறநாண் மலருநறு மலையசமுங் கலவையுங்கா
மருங்கலோலக
ங்கொடுவந் தினிதேத்திக காவிரியும் பவாநியுஞ்சூழ்
கடவுள்வைப்பிற்
பரம்பொருளாய்த் திருவதரி நிழன்முளைத்த
சிவகொழுந்தைப் பழுத்தவன்பு
நிரம்பமலா கொடுதனதன் வழிபாடுபுரிந்தடைந்த
நிலைமைசொல்வாம். (௧)

சிந்தைதெளிந் துணர்ந்துளீர் கேண்மினென முனியளித்து
தெருட்டுமுன்னர்ப்
பந்தமல விருள்சீக்கும் பானுவெனுங் கைலைவட
பாலின்ஞாங்கர்
ந்தநக வெயில்புடைசூ ழளகையென வுரைத்திடுமத்
தலத்துமேவுங்
கொந்தலர்தார் படிவைசிர வணவென்பே ரவன்புதல்வன்
குபேரனென்பான். (௨)

காமிருநான் குளகமலக் கடவுண்மரபிடையுதித்த
கயவான்மேலை
வரமலியு முதுக்குறைவால் வளமையினா விளமைமுதன்
மலரின்மேலோன்
சிரமருவு திருக்கரத்தோன் வழிபாடோ ரணுத்துணையுந்
திறம்பானாகிப்
பரமவுணர் வாற்சைவ நூன்முறையாற் சிவார்ச்சனைசெய்
பணியினின்றான். (௩)

உழுதுவரி யளிபுடைசூழ் நறுந்தா ரனிவ்வண்ண
மொருநாட்போலப
பழுதகலும் பேரன்பாற் புரமெரித்த குறுமூரற்
பவழக்குன்றைத
தொழுதவழி படமகிழ்கூர்ந் தருட்கடைக்க ணோக்களித்துத்
தோழனாக
முழுதுமவண் வரங்கேட்பக் கொடுத்துவட திசைக்கிறைமை
முறையினல்கா. (௪)

அண்டர்பிரா னிவ்வண்ண மருள்செய்யப் பெற்றோனா
யளகையாளி
யெண்டிசைக்கு மேலாயவடதிசைக்கு மிருநிதிக்கு
மிறையோனாகித்
தெண்டிரைசூ ழுலகனைத்துஞ் சிறந்திடவச் சிரவணனாய்த்
திகழ்ந்துதெய்வத்

தண்டளிர்ப்பூம் புட்பகத்துக் குரியோனாய்ச் சிவபூசா
தரனாய்வாழ்ந்தான். (௫)

மதிக்கதிர்வெண் பிறைவேணி மலைமகள்பாகனைமீள
வாராமுத்திக்
கதிக்கொருசிந்தாமணியை வரன்முறையா லருமறைநூல்
கரைந்தவாற்றால்
விதிக்கரிதா மாதலதனும் வேதநூலெடுத்தெடுத்து
விரிக்குந்தெய்வ
நதிக்கரையு மியக்கர்பிரான் பூசித்துமகிழ்ந்துறையு
நாளிலோர்நாள். (௬)

விஞ்சரிசசெய் கதிரமணித்தார் வேய்ந்துநற வுண்டளிபாண்
மிழற்றுநதெய்வ
மஞ்சரிகொத் தணிசிறைத்த புட்பகமானத்திவர்ந்து
வடதிக்கேகந்தல்
சஞ்சரித்து வான்வழியாய் வரும்பொழுது சாந்துமர
தனமுமுத்துங்
குஞ்சரத்தின் கோடுகளுங் கொழித்துவரும்பொன்னியைக்கண்
குளிரக்கண்டான். (௭)

பூவலயத்துள்ளோரைப் பொன்னுலகத் தோராக்கப்
புகுந்ததேயோ
பாவவிருளிரியவருட் பானுவடிவாயெழுந்து
பரந்ததேயோ

தேவர்தொழுஞ் சிவபெருமான் கருணைமடை திறந்தொழுகிச்
செல்வதேயோ
மூவகையில் யாதேயோ வெனவருங்கா விரித்தரங்க
முழக்கங்கேட்டான். (அ)

பாற்கடன்மே னெளிந்தலைக டவழ்வதெனப் பகீரதியும்
பரவும்பொன்னி
யாற்கவரும் பூந்தரங்கத் திவலைகளா னனைந்துமட
லவிழ்ந்துசெய்தே
னூற்கடையு முவட்டெடுக்குஞ் சோலைகளுநந்தனமு
நடலைத்தோற்றந்
தீர்க்குமருங் கனிவதரித் தருநெருங்கு பெருவனமுஞ்
சிறக்கப்பார்த்தான். (கூ)

கடுங்கனல்கால் விழிகொலைசெய் வள்ளுகிர்க்கா லுணங்கு
புலால்கமழும்பேழ்வாய்க்
கொடும்புலியும் புல்வாயுங் குடகிரையும்பனைக்கைமதக்
கும்பமாவு
மடுந்தகைய வயப்போத்துமாகுவு நாகமுமொன்று
மன்புகூர்ந்து
நெடுந்தகைக்கோர் துறைகுழுமிநீருண்டு விளையாடு
நிலைமைகண்டான். (௧௦)

சரதநெறித் தகைதலைக்கொள் தவத்தோரு மருந்திசையாழ்
தழைக்கத்தாக்குங்

கரதலத்துமுனிவோருங் கின்னரருங்காந்தருவ
கணமுங்காலா
ல் தமுளோணிகல்கடந்த யோகியரும்போகமெலா
மெள்ளிநீத்த
விரதமறைநூலோரு மனையதிருத்தீரமெலாம்
விளங்கக்கண்டான். (கக)

எண்டிசைசூழ் பெரும்புவன மொருமூன்று ளிதழ்தலத்துக்
கிணையாய்வேறு
கண்டறிந்தோ மிலைநெடுநாட் கௌரிநாயகனமலக
கழல்பூசித்துத்
தொண்டுபடு தவப்பலனோ கண்பெற்றபெரும்பேறோ
தோன்றக்கண்டு
கொண்டதிந்தமாதலத்தை யெனமயிர்க்கூச் செறிந்துகரங்
கூப்பிநின்றான். (கஉ)

ஒப்பிலான்கருணையினா லுலைமெழுகுபோலுள்ள
முருகியிந்த
வைப்பினிடைமாதொருபா லமாந்தவனைப்பூசிப்பான்
மனத்துளுன்ன
வப்பொழுதங்கவனருளா லிருவிசும்பி னிடையிருந்தோர்
ரமுதவாணி
யெப்பயனுமடைந்தனிதிக் கிழவனிருசெவிநுழைப்ப
வெழுந்ததன்றே. (கங)

முன்பயிலுந்தவப்பேற்றாற் பிங்கலநீசிவபூசை
முறையினாற்றற்
கன்புசிறந்துளனினைந்தா யாதலாலப்படியே
யரனைப்பூசித்
தின்புறுதற்கொருதான மியம்புதுங்கேளெழுந்துகரை
யெறிந்துபாவத்
துன்பமகற்றிடும்பொன்னி நதிக்குடபால் பவானியெனுந்
துறைக்குகீழ்பால். (கச)

இன்னவிருகடவுணதி நடுவெனாமறைவடிவா
மிலந்தைஞாங்கர்
முன்னைவினைக்கருமருந்தாயச் சோதிமயமாயிலிங்க
மூர்த்தமாகி
மின்னவிர்செங் கோட்டுவரைக் கைநான்குகுரோசத்தின்
மேல்பால்வைகும்
பொன்னுலகும்பூவுலகும் புயங்கலோகமுந்தொழுமப்
புனிதத்தானம். (கரு)

வேறு.

பண்டொர்வைகலிற் பாற்கடற்றெள்ளமு
துண்டதேவர்க ளோங்குடற்றானவர்
தண்டவெஞ்சமர்க் கஞ்சித்தளர்ந்துபூ
மண்டலத்துளிம் மா[illegible]த்தெய்தினர். (கசா)

ஐயர்போரி லவுணர்க்குலைந்திடு
மெய்யர்சால வெருக்கொளுஞ்சிந்தையர்
கையர்முப்புரங் காய்ந்தவன்வாழ்ந்திடுஞ்
செய்யசெம்பொற் சினகரநண்ணினார். (கஎ

சலந்தருந்திறற் றானவர்போர்க்குடைந்
துலந்தநெஞ்சர்கை யுச்சிகுவித்துளார்
மலிந்தபொன்னி பவாநியின்சங்கம
விலங்கைமூலத் திறைவனைவாழ்த்தினார். (க

அந்தரத்தர் துதிப்ப வருட்கடல்
கந்தநந்தி கணாதிபர் சூழ்தர
முந்தைமூல விலிங்க முகத்திடை
வந்துதோன்றினன் மாலயன்காண்கிலான். (க

தூயசுந்தரச் சோதியைக்காண்டலும்
வாயுவிந்திர னாதியவானவர்
மாயைசேர்திதி மைந்தர்களாலுள
மேயதுன்பமும் விட்டுவிளங்கினார். (உ

காமதேனுவின் க்ஷீரமுங்கற்பகப்
பூமலர்த்திருத் தாமமும்புட்கர
வாமநீர்த்திரு மஞ்சனமும்விரைத்
தூமதீபசுகந்த பலங்களும். (உ

மற்றுமுள்ளன வான்பொருளுங்கொடு
நெற்றியாரழ னேத்திரமூர்த்தியைப்

பற்றிஞல்வழி பாடுசெய்யும்பர்க்குக்
கொற்றம்யாவுங் கொடுத்தனன்கோதிலான். (உஉ)

அமராராரணநூன்முறையாற்புனற்
றமரவேணித் தலைவனைப்பூசித்துச்
சமரவாட்கைத் தைத்தியராம்பெருந்
திமிரவாருதியைச் செயித்தேறிஞர். (உ௩)

அன்றுதொட்டந்த வைப்புலகியாவினும்
வென்றிசால்விசை யாபுரி வீறெலாந்
துன்றுவீர புரியென்று தொல்பெய
ரென்றுமோங்கிய தீசனருளிஞல். (உ௪)

சேமமார்வச் சிரவண நீசிவ
பூமியாமிந்தப் புண்ணியத் தானத்தை
சேமமாகி யிலந்தை நிழற்கண்வாழ்
வாமதேவை வழிபடு வாயெஞ. (உ௫)

சிலையழுத்துந் திருமுடி மேலொரு
மலரையிட்டு வணங்கினும் வாய்த்திடும்
பலனையார்சொலப் பாலர்முன் ஞானுவல்
கிலையி துண்மை யெனநினை நீயெஞ. (உ௬)

மெய்வழங்கி விசும்பினின் றிவ்வணந்
தெய்வவாணி தெருட்டலுஞ் சென்னிமேற்
கையமுந்த முகிழ்த்துக் கதியுடைத்
துய்வதாயின னென்றுள் ளுருகிஞன். (உ௭)

இரங்குநீர்மைய னாகியங் கீரிரு
மருங்கி ரண்டரை நாழிகைமத்தியு
ணெருங்கிலந்தை நிறைபெருங் காவன
வரங்கொள் வைப்பினை யும்பரின்வாழ்த்தினான். (௨௮)

வேறு.

வஞ்சவல் வினையைவெய்ய வடவைமாமுகத்திற்பட்ட
பஞ்செனத் தகிக்கும்பொன்னி பவாநிசூழ் கிடந்தாரப்பண்
விஞ்சிய தலத்தைககாண்பான் விமானம்விட்டிழிந்துசெங்கை
யஞ்சலிமுகிழ்த்துச சூழ்வந் தடிக்கடிவணங்கிப்புக்கான். (௨௯)

மணிதர்கள்பிறவிநோய்க்கு மாத்திரையனைய செய்ய
கணிதிரள்வதரித்தெய்வக்கானகங்காணப் பெற்றோர்க்
கினியொரு பிறப்புமுண்டோ வெனநினைந் தெய்திக்கண்கள்
பனிவரத் தனதனுங்குப் பராசரனிருக்கை கண்டான். (௩0)

காண்டலு முனிவர்கோனைக் கழலிணையிறைஞ்சி யன்பு
பூண்டுநின்றுருகுமுள்ளப் புருடவாகனனைப் போத
மாண்டகு தவக்குன்றன்னான் வாழ்த்தருண் மகிழ்ந்துநல்கி
யாண்டொரு தருப்பையாற்செய் யருந்தவிசிருக்கையீந்தான்

பின்னருமிறைஞ்சியந்தப் பெருந்தவிசிருந்த தெய்வக்
கின்னரர்பிரானைநோக்கிக் கிளரருந் தவத்தோன்கூறு
முன்னைநீவருந்திநோற்று முயல்தவப் பலத்தாலிந்த
நன்னதிநவெட்டோன்று நற்றலங் காணப்பெற்றாய். (௩௨)

அதிர்கடலுலகத்துள்ளோர் யாரெனுமன்புகூர்ந்து
கதிதருமிணையதெய்வக் கடவுண்மா தானங்காணில்
வதிவுறிற்கணப்போதேனும் வசித்திடின் மலர்வெண்டிங்கள்
பொதிசடை முடியெம்மண்ணல் பூரணவருள்பெற்றுய்வார்.

இருமையாலிந்தவைப்பி னிதயமும்வாக்கு மெய்யு
மொருமையா லுள்ளன்பூறி யுறையினு முமைகோன்செய்ய
திருமலர்ப்பதங்கள்பூசை திருதினுங் கருத்திலுன்னுங்
கருமம்யாதெனினுமுற்றிக் கவலைதீர்போகந்துய்ப்பார். (௬௪)

ஒப்பிலான்கருணைகூர்ந்திங் குவகையி னுறைதலாலிவ்
வைப்பிடை மலரோனாதி வானவர்முனிவ ரானோர்
விப்பிரமுதகித விஞ்சையரியககர் சிதத
ரிப்பதிரீங்காரேற்ற மின்னமு முறைத்துங்கேணீ. (௬௫)

அடவியிலுறைந்துநீர்கா லடகிலையயின்று மைமாதீ
யிடையினின்றும்பஞ்ச விந்திரியந் தகித்துமோனபோ
ரடைவுறும் பெரும்பேறிந்த வருட்பெரும் பவாநிகூடற்
கடவுண்மாதானந்தன்னிற் கஙகுலூணொழிந்தோ னெய்தும்.

தலமதின்மேலாமிந்தத் தலத்தியாரெனினுந் தானந்
தில:மனவாற்றிறனுஞ் சிலம்பதா மீங்குநூலோர்
குலமதிலொருவற்கன்னங் கொடுத்திடிற் கோடிநூலோர்க்
கலகின்மாதலத்திலன்ன மருத்திய பலன்வந்தெய்தும். (௬௭)

பாசுகவிலிங்கநூறு பதிட்டைசெய் தன்புபூண்டு
புரிசைசூழ்காசிதன்னிற் பூசித்துப் பெறும்பேறிந்த

வரசிவபவாநிபொன்னி மருவருட் டானந்தன்னி
லொருசிவ விலிங்கந்தாபித் துஞற்றுபூசனைப் பேறீயும். (௩௮)

ஞானநாயகியானந்த லகரிநான் மறைப்பிராட்டி
யானவளருளேயிந்த வருட்பெரும் பவாநியென்னு
மாநதியிந்தவைப்பின் வாரணத்தொழுகு மந்தப்
பானியமருந்தினோர்கள் பண்டமுதுண்டோரொப்பார். (௩௯)

ஒருபொழுதுண்டுசால வுறுப்பொறுத்தடைந்து கங்கை
வருபிரயாகைமூழ்கி மகம்பலபுரிந்து மென்னுங்
குருநிழன் மணிகால்பொன்னி கூடைந்தொருவதரிச்சாகைத்
திருநிழலமர்ந்ததேவ தேவனைத் தெரிசியாக்கே. (௪௰)

வேரிநீரூட்டச்சூழ்ந்து விரிசினை விளங்குநேரிப்
பாருளசுயம்புத்தானம் பயில்சிவ கோசம்யாவுஞ்
சீருறவிதியாற்பூசை செய்திடும் பலமாமிந்தப்
பூரணவதரிச்சாகைப் புனிதனைப் பூசைசெய்தால். (௪௧)

அருந்தனபதியிவ்வண்ண மாதிநூன் மொழியென்றுள்ளந்
தெரிந்துகொளினையதானஞ சேர்ந்தருந்தவங்கணோற்றுத்
தருந்தனவமுதலிங்க தாபனஞ் செய்தியாயிங்
கிருந்தன நித்தானந்த வினையில் பேரின்பம்வேண்டி. (௪௨)

வச்சிரவணநீயிந்த வதரிமா நிழற்கண்வாழு
முச்சிரப்படைக்கைமுக்கண் மூர்த்தியை யிமையமீன்ற
பச்சிளங் கொங்கைவேதப் பாவைநாயகனை யண்டா
லிச்சையிற் பூசையாற்றி யெய்துதி யரும்பேறென்று. (௪௩)

இனையபெருண் மையிங்ஙன் பராசரனிடம்பக் கேட்ட
கனைகழலியக்கர்கோமான் கண்கணீர்த் தாரைகால
மனநினைந்துருகிக்காய வாணியுந் தூக்கிநோக்கித்
தனையொரு சிறிதுபோது மறந்தனன் றகைக்குமன்பால். ()

நெடிதுபோ திருந்தபின்னர் நிகரறுமுனிவற் போற்றிக்
கடிதெழுந் தமலன்பூசை கடைப்பிடித்துருகு மன்பாற்
குடிஞையோ ரிரண்டுங்கூடுங் கோதகல்தானந்தோய்ந்து
முடிவறு கடன்கள்யாவும் விதிவழிமுடித்த பின்னர். (௪௫)

கண்டிகை யாருஞ்சென்னி களங்கரம் விளங்கநீற்றின்
புண்டரந் துலங்கரோமம் பொடித்திடத் தேவராவின்
றண்டருபயமுங்கங்கா சலமுமைந்தருவின் போதுங் [கான்.
கொண்டணி யணியாயும்பர் கொணர்ந்திடக் கோயில்புக்

அங்கமோராறும்வேத மனைத்தையு முணர்ந்தசைவ
மங்கலமறையோர்சொன்ன வாகமவழித்தாய் வந்து
சங்கரவிலிங்கஞானச் சயம்புவை யபிடேகாதி
தங்கருத்துவப்பவேறு தனித்தனி சிறப்பித்தாட்டி. (௪௭)

பஞ்சகௌவியத்தாலைந்து பரிமளவமுதாற்றெய்வ
மஞ்சனப்புனலாற் பாலான்மதுக்களாற் றதியானெய்யா
லஞ்செழுங்கன்னற்சாற்றா லரும்பலவருக்கச் சாற்றால்
விஞ்சியபசுங்கற்பூர விரைகமழ் சாந்தச்சேற்றால். (௪௮)

அந்தணர்முனிவர்தாயித் தருமறைசெபித்த செய்பொன்
மந்திரக்கலசநீரால் வானவர்வடித்த தெய்வச்

சந்தனக்குழம்பாற்கங்கைச் சகத்திரதாரைநீராற்
சிந்துரப்போர்வையான்றன் றிருமுடிகுளிரவாட்டி. (௪௯)

போற்றருநறுமெய்யீரம் புலர்த்தியற்புதமா யார்க்குஞ்
சாற்றருந்திருவொற்றாடை தரித்திருட் களங்கமவாங்கத்
தோற்றியதபனரென்னச் சுடர்விடு மணியிராசி
யேற்றியகலன்களவெவ்வே றிலங்கிடப் புனைந்துபின்னும். ()

கந்தமுமலர்நம்பாலக் கனையும்வெள்ளறுகுஞ் செய்யப்
பைந்தளிர்க் கரந்தைக்கற்றைப் படலையுங்கடுக்கைத்தாரு
மைந்தரு பலரும்வில்வ வலங்கலுமலங்கொள் பைம்பொற்
சுந்தரப் பணிகள்யாவுந் தனித்தனி சுடரச்சூட்டி. (௫௧)

வாய்மலர்ந்தெழுந்துசாம மறையொலிதழங்க விண்ணோர்
தூய்மலர்மாரிதூர்ப்பத் துந்துமிமுழங்கத் தூவெண்
சாமரையிரண்டுபோலுஞ் சாரதிரட்டத்தெய்வத்
தேமலர்க்குழலாராடற் சிலம்பொலி யெழுந்துதேங்க. (௫௨)

முறைதெரிபராசரனுதி முனிவரருரைத்த வாற்றா
னிறைதருதூபதீப நிவேதனமுறையாற் செய்து
துறைதிகழ் சடையுளானைச் சோடசவுபசாரத்தாற்
குறைவற விதிவழாது பூசித்தான் குழைந்துநின்றான். (௫௩)

தூயவானிழுதின்வெந்த சுவையுறு பதமுமுக்க
ணாயகற்களவிலாது நிவேதித்தானலஞ்சேர்வைப்பின்
மேயவுட்கீந்துவேத மந்திரவிதிவழாது
தாயனையானைப்போற்றித் தனிவலஞ்சூழ்ந்து தாழ்ந்தான். ()

தூரந்திருளுமென்றாகு தலாம்பசும் பொன்றூற்செய்து
சரந்தனிலிடைகசெலாம்வெண்டரளமான்மணிகள் கோத்து
புரிநத்துபருதித்தேவு பூரணமதியு மாணைக்க [ப்
கரந்தையஞ் சடையாறுளளக்கவித்திடக்கணிவி னிட்டான்.

பின்னரும் தண்டுஙசெயலை பெருமணிமுடிமேற்சூப்பித்
தன்னிருகண்ணுணைநதசு தாரைர ம ருநதுசோக
தன்னலஞ் சிலையார்காய்நத கடவுளை பவானிகூட
லென்னையாளுடையமுககணிறைவனோடு புகுதிககலுற்றான். ()

வேறு.

கங்கையணி யோகியகலாதர பவாநி
மங்கையருளுணமனோரம மடநாத ரணவாள
வெங்கடனிநாயக விலாசைதிழல வாழுஞ்
சங்கரபுராதன சதாசிவ மகேச. (௫௭)

சேயகனகாசல சிலாதர முகுந்த
சாயகவிரிஞ்சிர தாரணயுனாதநாத
தாயகசௌந்தர சடாமகுட லோக
நாயகபராபர நிராமய கிரீச. (௫௮)

மங்கள கரம்பொலி பவாநிபதி பொன்னி
சங்கம மகேசர தயாபர கனிசரிப்
புங்கவ வசன்டபரி பூரணபுடங்க
கங்கண மகாவதரி காவன மகேச. (௫௯)

போதசரணஞ்சுருதி நாயகபிராண
நாதசரணஞ்சரண நாககணிகுழைப்பூங்

காதசரணங்கொடிய காலனுயிருண்ட
பாதசரணஞ்சரண மென்றுபணிந்தான். (௬௰)

சிறந்ததனுயிர்க்குயிர தாயுறவு மீசாய
கிறந்துசுடர் கிளர்ந்துமுளி ரிமினிடைவந்து
பிறந்தது சுழையமெனு மோமமளிபிறைதா
ருறைந்தசடை நாயகனுவப் புற வெளிந்தான். (௬௧)

இம்முறைசெய யன்புட னியாகமுய கிமுககட்
செயபலே யருசசனை செய கருனை தருக
மைபமலர் விழிசசுருதி மயமைகயொரு டங்கார்
கைம்மலர்வ லாணுவகை யிறகள் சிறந்தான. (௬௨)

மாலுமலர் மேலவனும் வானகமுமண் ணுங்
கோலவன மாயளவில் கோடியுகமேடிச
சாலவும வருந்தியறி தறகரிய பெமமான்
மூலமெம யிலிங்கமுதன மூர்த்தியிலுதித்தான். (௬௩)

சேணிரவி மட்கவிரி செஞ்சுடர்கணேற்றுய்
வேணிமுடியும் பணில வெண்குழையு மூரல்
வாண்முகமும வான்மகளிர் மங்கலகிரீவ
காணிலெசய கந்தரமு நான்குதிபடோனும். (௬௪)

மல்லல்செறி வெள்ளிய வராகவெண்மருப்போ
டலரியுளாமையு மராவணியுமேதை
வல்லியொரு பங்கும்வர தாபயமும் வன்னிக்
கொல்லையின் மனப்பய மொழித்தவிருதாளும். (௬௫)

உத்தரதி சாபதியு ளத்துவகை வெள்ளந்
தத்துநிலை யாதலைக டள்ளவினி துள்ளப்
பத்திசெயு மன்பர்கள் பவக்கடல் குடிக்குஞ்
சத்தியுள கைப்படைக ளேந்தரிதயங்க. (௬௬)

நந்திமுதலாயகண நாதருடை சூழக்
கந்தருவ ரின்னரர்கள் சாமவிசை பீட
வந்தரர்சிரங்கிமுடி யஞ்சலி பணிடப
வந்தெளிதி னப்பறன்ன மறைக்குமினமெட்டான். ()

ஆரணமுடிக்கு மரிதாகிய வகண்ட
பூரணன் வெளிப்பட விபூதிய ரிகண்டி
தாரண வியக்காபதி தாளிலமுனமவீழ்
பேரணி மரகதிவுரு குறறெதிராவிழுந்தான். (௬அ)

தேடினனிரங்கின னெழுந்துமுடி சங்கை
சூடினனெடுத்தர வெந்ததொளி முழக்கிப்
பாடினனடித்தனனருமபர வசத்திற்
கூடினனிருங்கருணை யங்கடல் குளித்தான். (௬௯)

இன்னணம வழுத்திறையை நோக்கியருளீச
னுன்னரிய பூசனையி னுவகை மிகவே
நின்னுளம நினைத்தவரம யாதெனினு நீதான்
பன்னுதி யளிக்குது மெனப்பர னுரைத்தான். (எ௦)

தொழுதுமயழ்ந்து சுருதிக்கொடி மணாளன்
ருளிணை வணங்கியிரு தாமரை மலர்த்தாட்

ஞாளென விருந்திடு மெனக்கரிதி யாதிவ்
வாளிரவி சூழுலகி னென்றினம் வழுத்தும். (௭௧)

வேறு

ஏகநாயக வடிவுடனேற் கன்றாளீ யினிதய
வோகையாற்றரு முத்தர வளகைபோலிர்தச்
சாகையப்பதி தனக்குநின் றனதருமப்பெயரே
டாகவேண்டுமென வாமிதென் றடிமலர் பணிந்தான். (௭௨)

முக்கணைக்கனு முகமலாந் தவபரின நோக்கி
யக்கணத்திலாங் கருவாங் கொடுத்தலு மகில
திக்கனைத்திலுந் தெக்கண வளாசயாயதிருப்பேர்
தொக்கதாலவை கேசனுடைச் சோதியுரு செறந்தான். (௭௩)

தொல்லரும்புக ழுமையவர் மலர்மழு மூர்த்தா
ரல்லறீர்த்தமெய யமைபாகளுமென வார்த்தார்
எல்லையில்தவக குபேரனுக்கவ்வனம் வேத
வல்லிநாயகன் வரங்கொடுத் திலிங்கத்துண மறைந்தான். (௭௪)

வெற்றிவெள்விடை யணணலபால விழுமியவரங்கள்
பெற்றுசேம்படு தவத்தனுயப் பிறங்கிய தனதன
மற்றுமப்பெரு வதரியங் தருமிடை வனதனை
மூற்றுமாநகர் முறைநெறி விதித்திடவன்று. (௭௫)

தனத்திறன்மயன் றனையழைத் திளித்துபசரித்திவ்
வனத்தையீண்டுதென் னளகையாய் வளங்கொள்வான்பதிக
ளனைத்திறுக்குமோர் திலதமாயமையெனக் களிகூர்ந்
திளித்தகிர்ந்தையா னப்முறை யியற்றுவா னிசைந்தான். (௭௬)

பாங்கரொங்ஙுறும் படாசிறை கனைந்துவண் பணைக
ளோங்கிரைகெருடு திருக்கள் பெறிற்றுமிகருநாதார்
வாங்கோரையனைப்படலை தூமிதலப்பாலமழுதத்த
தேவகுபனபாகன சிரசமோற சுயுதநிருத்தி. (எஎ)

காப்புறப்படறக கனை விரி பரிமி
நாட்பனுறகட ருவிபக ரிமா ககமபோற
சேபபுறஙகக சந் ம படைசடவிப
பாாபபதாமிடமப பவ து மொதயிலடதித்தாண். (எஅ)

உடுத்தபேசலை யாடெ ம ருமருகரு
மடுத்தவாறரீத பாமல நப ஜக பகரா மதாண
கடுத்தமபகரனவா ரா விறைறபிறவி
தடுத்துமேவருஙசரிபு மா வா தசன. (எகூ)

ஆழிகைககொ மேவா றாசந றைற கடலையணி மோபா
லேழிகரபசுப புபவிாய ரிளட பற இ த
சூழிசைககுலப பா தியுந ச ாவிடு ாட
மாழிகைக்குல ிாக ந நதணிவகுகதான. (அ௦)

கொ மாயணி மேடையுர தொறிமாகாட்ப
பகரொறுறெ ப ற சபகபம பாிததுவா ரவேலு
பிகலிலாதமைத ரெகைதட சருமன யெணாதது
மகரதோரண வனமென மறுகலாமீனறத்தான. (அக)

ஆதிநூலுவ லதனைாக்காலைய பொருபா
னிதிநூலுணர் திருபர்மதிமிலை யொருபாற்

ஸ்ரீதின்மாமதி யமைசசாக டிரலன் [illegible] ருபாற்
கோதினமாமிதி வசிடாதகங்குமா திட பொடபால். (அ௨)

தடங்கொள் காவிரிக கவ்ரியதாயச னசவர்மாமுனிவர்
[illegible] புறவருக மறை [illegible] னோர்க்
[illegible]
விடங்கொளகலோட [illegible] கடிமைச [illegible] றுமேலோன் (அ௩)

கொள்ளைதாதகி [illegible] தமை [illegible] தாா
மன்றனமாதவி [illegible] சண்டகமல [illegible]
துனறுசநதனாவ கூவிளம் கோங்கமதோ [illegible]
[illegible] நந்தன வனம் [illegible] பூவுந் [illegible].

ஊடவிழந்தசெய [illegible] தி [illegible] மெ [illegible] றபூந
தோடலர் தலைய [illegible] வமோ [illegible] மலங்
காடலர் தென வ [illegible] தடங [illegible]
சோலையும்புற வண்ணிதா [illegible] றி. (அ௫)

உருத்தயங்கிய வுததரா [illegible] மேவாத
திருத்திமறறைய புறவளரிபுள [illegible] செயவப்
புரத்தின் [illegible] மா [illegible] பொதுவி
னிருத்தனாகதுறை யா [illegible] ருந்தான். (அ௬)

தலங்குமாரணப படிவ மாமிர [illegible] தையைச சூழ்ந்து
வலங்கொள்வா [illegible] மதிமதிலமளியுற [illegible] குதலுக்
குலங்கொளாடகக் கொடு [illegible] க குன்றமேசிகர
மிலங்கவாதுரின் றேத்தலபோற் கோபுரமியற்றி, (அ௭)

பூதநாயகன் வானவர்நாயகன் புனித
வேதநாயகி நாயகனவிப்புற விண்ணோர்
காதல்கூர்மணி மானசேகரசின கரநக
னாதிநூன்முறை வேறுவேறழகுறவாற்றி. (௮௮)

மற்றுமுள்ளன பணியெலாம்வரன்முறை முன்னூல்
சொற்றவாறணுத் துணையிறை திறம்பிடாதியற்றிச்
சுற்றமூதெயி னசரிணை சாரொடுஞ் சுவணன
றெற்றெனச்சிவ னருளிறை பாவனஞ்செய்தான். (௮௯)

விருப்பினல்லகை வருணமுமாசர் விளங்க
நிரப்பிவேண்டுவ நிலைபெறவளங்கள நிறைந்தித்
திருப்பொருந்திய தெக்கணவளைகையாய்க் கிருடபே
ரிருப்பதாக்கினன் னாகாகங்கிருந்திக் கிறையோன். (௯0)

சிந்தைவாக்குமெய் யொன்றிய தெளிவுளோன் சிறப்பால்
வந்துமாதவப் பராசரனடிமல ரணைந்தி
யந்தமாமுனி தன்னொடுமவனபதித கனைத்த
சந்தவாரமுத லிங்கதநின் சாங்கிசாராது. (௯௧)

தூவியன்னவர் வாரமுகலிங்கத்தின் கீழ்பாற்
றேவதீர்த்தமொன் றுள்ளதத்தீர்த்தத்தின் விதியா
லோய்வில்லன்பினிற் குடைந்தபே ரொளிவிடுமமுத
பாவனப்படி விலிங்கபூசனை பரிந்தாற்றி. (௯௨)

அங்கணாயகனருள்பெரி தடைந்துமெய்வேத
மங்கைநாயகன் மகிழ்ந்துறை தெக்கணவளைகைப்

புங்கவ னகர்த் திருத்தெருவலஞ்செய்தப் புரிக்கண்
டங்குறை வோர்க் கரும்பொருள் விருப்புற நந்து. (௯௩)

பணிகொள்வார்சடைப் பரனருள்விடைகொடு பராசன்
றுணைகொடாரொடு தக்கணராசிமேற் சூடி
மணிகொள்வான்முடி வசிரவணனெ மலரலங்க
லணிகொள்புட்பகத் தமர்ந்தள காபுரியடைந்தான். (௯௪)

அலைத்தவெம்பவ மகற்றுவான் வேண்டினோரந்தத்
தலத்துவைகிட வேண்டுமென் றருட்சதாமறைநூ
லொலித்தகாதலா யானுமக் குரைப்பனென் றுங்கோர்
திலதத்துணைப்பொழு துறையினும் பிறவிநோய்சிதையும் (௯௫)

ஞானமிக்கவே ரறிவு தீர்த்தநற்கனி வதரி
கானமன்னது கடிகமழ் தீர்த்தக்கமை வளைக
யானதிவ்வண மென்றனன் றருமறைக் கொடிக
டானிவர்க்கிடத் தாயருட் டருவறு நூருதன். (௯௬)

இவையெடுத்தருண் முனிவரரியம்பிடக் கேட்ட
சவுனகாதிமா முனிவர்கடணப் பிலானந்த
வுவகையங்கடல் குளித்தனர் களித்தல றுணர்வுட்
சுவையுறுஞ்சிவ சிவவெனக்கண்ணணீர் சொரிந்தார். (௯௭)

குபேரன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம்-௫-க்கு விருத்தம், (௧௭௦.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலாவது

பாராசரச் சருக்கம்.

கராசலவுரியனைக் கணங்க [illegible] புசிதப
விராசிதகுமாரெய்த சேவ [illegible] ரித
தராசெனநிலை [illegible] சயாதிரை [illegible]
பராசரனுக்குசெய [illegible] மடவாம. (க)

தனணிகாவேவ [illegible] வாச சபு [illegible]
பினனரும்விய [illegible] பிரா [illegible] னைமேயா
மனனமேய பராசர னை [illegible]
பொன்னகரப கதந்த [illegible] நாயாரும். (உ)

உள்ளரும்புலவர் கட் [illegible] யார
தெள்ளமுதங்கா சேர [illegible] மாபுரி
வள்ளல்பால வாத [illegible] தண்ணாதியன்
றெருள்ளிபோர [illegible] தந்தருத்தினே. (௩)

அலையெறி பாற்கட லெறிப்பன்னடையிற்
றொலைவறுமசுரருஞ் சுரரும்வாசுகி
நிலைபெறு வடந்திரி னிமலசெய்யாடக
மலையெனு மத்திடை பதனஞ்செய்யுநாள். (௪)

வருந்திமெய்யுணர்வொடும் வழிபட்டோர்கட்கெதிர்
பரிந்தருள் சி [illegible] மெய்வெளிப்படுத்தலேபோன்மா
மருந்துமானது ஞானக்கடலைச் [illegible] ஆயவிட்ட
அரு [illegible] மெழுந்த [illegible] அருடவா [illegible] (ரு)

அமரிடாங் குவிந்து [illegible] மலை [illegible] கவிந்த
தமரமுரசிழுப்படுத்த தபசர் [illegible]
நிலைமயர் [illegible]
நமைடமா [illegible] உயிருறனை. (சு)

வெந்தயோரி [illegible] சேருகடா
முட்டியம் [illegible]
சிலைதன [illegible]
பைந்தொடிமடங்கை [illegible] பெண்ணொரு [illegible] (எ)

தடம்புயத்தம [illegible]
கடங்களைக் [illegible]
குடமபுனை [illegible]
கடகக்கலு [illegible] (அ)

அடுத்தனவி [illegible] கருத [illegible] குனி
மடுத்திடு [illegible]
தடம்பருப்ப [illegible] தலைகளைத்தனி
தொடுத்தவனை [illegible] கொளவினனே. (கூ)

அருச்சனவண்ணமா வண்ணக்கு மோகினி
வருச்சனைத் தொடாயினுள மயக்கிசொளமாக

குஞ்சரவுணாகைக கொடாதுவேறிடத்
தெஞ்சலில் சேமநசெப்பி நததிவைததபின். (௧௦)

மாயையான மரு தினை மறைநத பாராளசில
போயபின னருளினோ புவொடாதல
ராயவுறம விஞ சபட பிராககள நியோக
கோயவுற வேணுவில வுலாவிப்பினனரும. (௧௧)

மறறளச ளாயி ன மாய வைரபசுப
பொறறட குடதிடை நிர பிய போதவுந்
தறறனைக வே று ய கவரப சவைரு றாக
கொறறவன மீட பெ ன குறிப பொணணினைன. (௧௨)

பரிசதருட ச மபபி பராசர யோ
ரருடிடை றநதா மகபத கரநமே
தருசதல யமிச டாய த சா பதிாசதஙகள
பொருதத ன ன சா யப புசு ணமிககதாய. (௧௩)

அமபுவியுாதலத தடை தி வாடகக
குமபவாரமுநிைனக பொரபபாசர
ணணபறைக களதியிறியன றியபபிலகினை
வெமபணிப பசைவறம விடைகொணடேகினைன.(௧௪)

பததியிறசிரஙகொடு பவாநிகாவிரி
மததியினவிளஙகிய வதரிவை பிடை
யத்தனையடிபணிக தபூததமபததை
மூசதிதேர்பராசர முனிகளுகலஙினைன். (௧௫)

(வேறு.)

வாஙகினன பவாஙகூடல வளளலாத முளளரு
னீஙகிருநத வணணமெனகொ லெனறிராஙகி யலபினற்
பாஙகிருநத வாணவப பனைசசெருக கறததரு
ளோஙகருந தவததுளோ ருடனகலஙகுவபபுறு. (கசு)

வடிததிடுங தவபபராசன மாதவநதினை வளைசுனைநக
கடகதைநாடி யவுணாவநது கவாவரெனறு காளிறுங
தொடுததமாய வரைததனைக டோறமிருந தருநதவ
மடுததயோகா பலரையஙகு வரைமைநத சிருதறிஞா. (கஎ)

றாயமாமுனிககணத தூடனசதைக கடதனதயோா
சாயைவைதது வடதுடனன சாலைவா யிருககுநாள
வாயிததகி லவுணாிநத வருசகருசெய தெயமையிம
மாயைசெயது ள ஹமேக வனனனெனறு ளெணணினா.()

வெஙகணவா ளாிகதுராம வெகுணடபோ லெழுநதெரி
செஙகணூா படைககலஙகொள செஙஙகயாாகள சேனையோ
டஙகணவா னடைநததேவ ாருசியோட வநதக
ரெஙகுநாடி யயபுவிகக ணெணணிலாாகணணணினர். (ககூ)

வநதுகாம ருபாாய வனைநதுமா திரநதொறுஞ
சநதிலாது போதகிகீடு சாதுரஙக சேனையோ
டுநதுகா விாிககரைகக ணுனணரு வொழுககிடுங
கொந்தலர்ப் பொழிறபவாகி கூடலெலலை கூடினா. (உ0)

கங்குலிற் கறுததிடுங கனத்தபார மெய்யினர்
பொஙகமோடு பநதெனப் பொருப்பையேந்து கையினர்

செங்கணரில யோகாமேற சிறந்தெழுந்து காந்தினர்
மங்குலைப பிழி துரீ ர யமடுத்து மாந்தினா. (உக)

இன்னவண்ண மபா கமோ டெழுந்தான வாகசெலா
மன்னர்காலை வரிலர சுரர வரதநில வடைந்துளார
வன்னியவ ன தன டக ர மறங்கொ ரா ராயீரன வஞசகன
மனனுவென மி வகரா சுர சுராக கடந்துளார். (உஉ)

(வேறு)

எரிதிரளி ரதங் சமொபரியர ர கலாதாறபடையினை
நா சய்ய
பிரிததனா தண்ட காகரனை றுய பெறறியோன
கொறறவாட படைக
டரிததபோர ள ரோணொனறுபிரவா தமமொடும்
விசட மா சாகரு
மருதது ஜாப மாதவனமடு த மயகலகிரிபபுறத்
திழி தான. (உ௩)

காரொனககயித படையினனெய்ய கடுயகண்வீ
ராசுர னப பா
னீரையாயிரவ ொறுளவலித சடக்கை
யெஃகமேவற றயித நியொரமெவ
வீரமாநகாரகு மேற்றிசையெல்லை மிடைந்தனன்
வஞ்சகனெளனைறு
சூரனுங்கிருலூவாயிரவுணர் தமமொடுங்குணதிசை
தொகுகான. (உச)

க்கிரமுகத்தோ டெதிர்த்தானவர் ரொன்பதி
னாயிரகோடிமே
வக்கிராவுரு வெனைப்பலவப் பதினா யிரமத
வாரணம் வம்பியரா
றெக்கணவானக ராசரபாலிற றியகளங்
குழுயிய றிநகத்தூ
செக்கர்வானகசடையா ளரிதி நுறைறவேந்த திரமலைச
சாரலிற செறிந்தான (உரு)

கொழுதி பணமை மலர்ப்பொழிற்பவாவி கூடன்மா
நகாதநிருசிவலலை
ழுமுதுநான மருங்கு யிரிநெய்வளை துமுழங்கிய
கருங்கடல் பெண்ணை
விழுதெரிசிறந்த தானவாதாம்வந் தியத்தலு
மெண்ணருந் தவருசெய
தெழுதருமறைதோ பராசரனெதி யிருடிய
ரொன்செயவார் திசைக்கரா. (உசு)

சுந்தரப்பசும்பொன் றுடைத்தமைந்த துய்யவான்
சுதைசசட்ட திணைப்பூ
பந்தனஞ்செய துபவாபிரயகளைப் பரசியப்
பராசரன்மூதலோரா
கந்தமெபிரா வருமறைதத்தலங் களைச்சிற
கறாத்துயிர்காதத
விந்திராதிக குட்டதிணைக்காப்ப தியற்கையென்
றிருடியர்புகழ்ந்தார். (உஎ)

அண்டர்கோன்முனிவ ரிருடியர்குழாங்க ளச்சமுற்
றுரைத்த சொற்கேளா
கொண்டலைக்குலவு மவாயுவைவிரித்த குறைகடற்
குரிசிலைப்போக்கி
மண்டலத்திருந்த மருந்துநூற்றெரியா வண்ணமுண்
புனலெலா மறையாற்
கண்டிடாதாங்கு மலறாத்திடப்பெய்து காத்திரோன்
றுரைத்தசனன் விசேத்தானை. (உஅ)

சங்கமார வரைவே தாசலம்பதும சயிலமா
நாகவெற்படியார்த்த
மங்கலஸ்ரீயென வுரைத்திடும்பஞ்ச
வரைபடு வைகுமாதலைத்துட்
டங்கியவேத நாயகிபாகனை சாரிந்ததேக்கணைச்
சாமிற்
பொங்கிவானமேக மன்புனலகலாது பொழிந்தது
சுதைக்கடம்புதைய. (உகூ)

எதிர்ந்தவாளவுணர் கவர்ந்திடாவண்ண மிரும்புவிக்
கீழுறவாழ்ந்து
புதைந்தவாரமுதக் கடந்தனைமுனிவர் புங்கவன்
சங்கரனருளாற்
கதந்தருங்கொடிய வவுணரைத்தூர்க்கா கன்னியராற்
கடந்தாங்குப்
பதிந்தவாரமுதைச் சிலம்பகற்பின்னர் பதிட்டைசெய்
திலிங்கமாப் புதித்தான். (௩௦)

புரைதவிரமுத லிலிங்கநாயகனைப் புலவருமுனிவரும்
போற்றக்
கரதலவிலிங்க மெனப்பெயர்கவித்தக கடவுடன்
சந்நிதிக கீழ்பாற்
றிரமுறுதேவ தீர்த்தமொன்றுற்றிச் சிவபராசுடரினைத்
தியானித
திரவொடுபகலொன் றின்றிமாயோகத் திருந்தனன
பராசரனெனபான். (௩௧)

என்றருள்சூத முனிவனைமீட்டு மிருயலவலிகடந
துயர்ந்த
வென்றிசான்முனிவர் வினவுவாரந்த வெய்யனைத
தூர்க்கையருநிதத்துக
கொனறதுமன்றோ கொற்றமுமபின்னர்க குவிந்துமண்
புதைபடுங் குடததி
னின்றவாரமுத மிலிங்கமாய்ததிரண்ட நீர்மையு
மகக்குறிநிலையும. (௩௨)

தேனலர்துளவோன் றந்தெள்ளமுதச சிவககுறி
கரதல விலிங்க
மானதுமந்த வருநதவக்குரிசி லலையெறிகாவிரி
பவாநி
மாநதிசாபபயண் டேவமாதீர்த்தம் வகுத்ததும்
வரநதியெனுமத்

துாநறுந்தீர்த்த மகிமையுமதனிற் றோய்ந்தவ
ரடைவுறும்பேறும். (௩௩)

விரித்தெமக்குணர்த்த வேண்டுமென்றறவோர் வினவலும்
விளம்புவான் பவானி
புரித்திருமகிமை சதுர்முகனாலும் புகன்றிடற்கரிதவ
ணொருநாட்
டரித்துமாபதியைக் கண்டெதிர்வணங்குந் தன்மையோர்
பலன்சிவபுரத்தி
லிருந்திடுமென்றால் வேறினிச்சொலுமாறெங்ஙனநுங்களுக்
கியம்பீர். (௩௪)

பதிவுறுமிப்பி வெள்ளியுங்கயிற்றுப் பணியுமேற்
படர்ந்தகான்புனலு
மிதுவெனவுலகை யுண்மையினினைந்த வெதிகளாற்
புகழ்ந்திடப்படும்
முதுநகர்வதரி மூலநாயகனை மூவிருகாலமும்
பணிந்து
வதிபவர்பலனைக் கற்பகாடவிவாழ் வானவர்களும்
பெறமாட்டார். (௩௫)

வற்றமிக்குயர்ந்த வப்பெருந்தலத்துக் கிணையதோபிறிதிலை
யருநூல்
சாற்றருந்தவமுந் தானமும்பலவாய்த் தழைப்பதங்
காதலான்முன்னாள்

வேற்றொருபுலத்து மன்னவன் மாசித் திங்களிற்
சிவநிசிவிரத
நோற்றருந்துலாதா னஞ்செய் தியாகத்து நுவலரும்
பரகதியடைந்தான். (௫௬)

பெருந்திருவுடையோ னளப்பருந்தானம் பெரியவர்க்கத்தலத்
தளித்துப்
பொருந்திடும்பலனைக் குறையுளோ றுதவும் பொருள்களியா
தெனினுமங்கியாதேனோர்
கரந்தனிற்கொடுத்து வணங்கிடிற்பெறுமாற் கங்குலோர்
பாதியிற்சிவனை
யொருங்குமெய்யுணர்வால் வலஞ்செய்துதொழுவோ
ரொருகுடைக் கீழிலம்புரப்பார். (௫௭)

பொருதிரைக்கங்கை நதிக்கரையடைந்து
பூசுரர்க்காயிரம் பசுக்கள்
மருமலர்த்துளவோன் முனிமயலொழித்த
வயிரவன் சந்நிதிமுன்றிற்
பரிவுடனளித்தோர் பெறும்பலனிந்தப்
பவானியம்பதிக்கணோர் மறையோற்
கொருபெருஞ்சுரபி யளித்துளோன் பெறுமா
றுரைப்பதென் னுமக்கியாம்பலவும். (௫௮)

பரிந்தொருவைகல் வசிக்கினுநினைத்த
டியெலாமுடிக்கும் பவானி

புரந்திருக்கைலை யேயல்லால்வேறு
புகலவேண்டுவதில்லை யனைத்தும்
தெரிந்துளபராச னங்கதோற்றந்
தெரிதலானமாயையனைச் செயருசெய
தருத்தவத்தனைத்து முணர்ந்தனனவனவ்
வெணரைச்செயிச்குமா றரிதோ. (௫௯)

நான்காவது பராசரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௪-க்கு விருத்தம், (௨௦௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

துர்க்கையவதாரச் சருக்கம்.

சொறகவானவர் தொழுந்திரு நணுவு ளுறையு
மற்கைவாரண வுரிககருணைவாரி யருளால்
விற்கைவாளவுண வேலையைமுன வேதவுமைபாற்
றுற்கைமாதர்க ளுதிததவை தொலைததல் புகல்வாம. (௧)

எதிரிலன்புணர்வு ளீரினிது கேண்மினுலகிற்
கதிதருமபதி கலாநிதி குலாமுடியுமா
பதியுவந்திடு பவாநிவள மாநகரலால
விதிதரும்புவன மீதுதலம் வேறுமுளதோ. (௨)

அனையதென்னகர் வயிற்பயில் பராச னருள்கூர்
முனிவர்தம்மொடு மம்மூரிவடி வாளவுணர்வெவ்
வினையமஞ்சியவர் வீறையற வெல்வமதியம்
புனையுமெந்தைதிரு வாலயமடைந்து புகலும். (௩)

ஐயநின்னரு ணலத்தினிது காறுமடியோந்
துய்யவாரமு திருந்தினை மினிச்சுடுதிறற்
கையராமவுணர் கைக்கொளுநவ ரென்றுகவலா
மெய்யர்யாவரும் வெருண்டன ரிருண்டமிடறோய். (௪)

வந்தடைந்தமறை மைந்தனைநிரு வாதமறலி
சிந்தநெஞ்சுடல் சிதைந்திட முனிந்தகழலாய்
முந்தையண்டமுதல் மூவுலகுமெண்ணை முடிவுற
மந்தசாரவிட முண்டுயிரளித்த வருளோய். (௫)

பூதநாயக புரந்தரன் முகுந்தன் மலரோ
னாதிநாயக மெய்யர்தனாயக னாயகவருள்
வேதநாயகி தன்னொருபாகமுடை வேதசைலச
சோதிநாயக சரண்சரணெனத் துதி செய்தான். (௬)

நீலகண்டவள கேசுர நிரஞ்சன திரி
சூலமங்கள சுரூபமணி மாரபசுதையைச்
சாலசங்கலை விழிக்கடை நிரம்புநயவாற்
பாலனென்செய்தி யெனச்சுருதியிற் பரவினான். (௭)

சுருதியிற்சொல்பல பேர்கொடு துதித்தளியினாற்
கருதியிவ்வணம் வழுத்தலும் விரும்புகருணை
விரிதிரைக்கடல தாயிறை யிலங்கைதவிமல
னரியசோதி வடிவாயவ னுதித்தனனரோ. (௮)

பானிலாமதி குலாமுடியும் வெய்யபரசு
மானும்வெனறி வரதாபயமும் வேதமடமான்
றனிலாவுமொரு பாகமுமிலங்கு தபனர்
போனெடுந்திரி சிரப்படை பொலிந்தவழகும். (௯)

(வேறு.)

இன்னவண்ண மெதிர்தோன்று
மிறைஞ்சிட் பராசரன் முனிவரொடுஞ்
சென்னிமிசையஞ் சலிகூட்டித்
தேவர்தம்மி லிந்திரனீ
மன்னுபிரமா திகளின்மிக
வயங்குநான்கு முகத்தோனீ
துன்னுமாயா கடவுளரி
லுவணமுகைக்குந் தோன்றனீ. (௧௦)

தரித்தவேணி யுருத்திரர்க
டம்மிலருள்கூர் சங்கரனீ
விரித்தமறையுட் சாமநீ
வருணாநலமின் வேதியனீ
தெரித்தகற்றைச் சுடர்விடுமா
தித்தர்தம்மி லுபேந்திரனீ
திருத்தமறைதேர்ந் தினிதுயர்ந்த
தெய்வமுனியி னாரதனீ. (௧௧)

உயர்ந்தகடவுண் மடந்தையரி
லுமைநீயொளியிற் கதிரோனீ
யமைந்தயோக பண்டிதரி
லிலங்குசனற்கு மாரனீ
வயங்குமீசர் தம்மின்மயேச்
சுரனீமல்கும் பறவைகளி

னயந்தகலுழ னீவரையி
னலஞ்சேர்செம்பொற்சைலர். (௧௨)

மதவாரணத்திற் றிறலயிரா
வதநீ டதிபனை வராதிநீ
கதமார்வீரர் தம்மிலுயர்
கழறுகால்வீர பத்திரனீ
விதமாங்கடவுட் கணங்கடமில்
மிக்கவருள்சேர் விநாயகனீ
பதமீரிரண்டின்மேலாய
பதமாயவிளங்கு முத்தியுநீ. (௧௩)

மனுசகடனிற்சுவாயம்பு
மனுநீபூத மதிலவானீ
நினைக்கவுறுமிரு தியங்கடனின்
மனநீங்கரில் விலவிகளிற்
றனுக்கையுளவி ராமனுநீ
தருக்கடனிலைங் தாருவுநீ
யனைத்துநீமற றெங்கெங்கு
மானபிரம நீயாமால். (௧௪)

என்னுமுனிவன் முனிவனொடு
மிவ்வாறேத்த வெழிற்சுருதி
யின்னுயகன் றன் றிருவுள்ளத்
துவகைபொங்கி மெய்யன்பான்

முன்னேநின்ற முனிவரனை
முறுவல்கூர்ந்து முகநோக்கிப்
பொன்னாவேணி வதரிவனப்
புனிதன்றிருவாக்கருளசெய்வான். (கரு)

புரியுந்தவத்தி னுயர்ந்தவுனைப்
போல்வாரெவரிப் புவனத்து
விரியுந்தலத்து மேலாயநாம்
வியந்ததலமிவ் வதரிவனம்
பரியுநலத்தா னுடியெமைப்
பன்னாள்வழுத்தி மிகநோற்றிய
கரியதவப்பே றடைந்தவுன
தகத்துநினைத்த தற்றேமால். (கசு)

வெம்போரவுணர் நீண்டுபெய
வேலைக்கடவு ளாரமுத
கும்பமதுகொண் டகல்வனெனக்
குறிப்புளச்சம் விடுதியவ
ரிம்பர்வியக்கு மிந்நகர்வந்
தீண்டற்கேது முற்பவத்தி
னம்புற்றிடற்றுந் தவப்பேற்று
லீறிங்கதனுற்றடினார். (கள)

முத்திபயக்குந் தலமூலகின்
முனிவகேட்டி யயோத்திபுரி

சத்தியவந்தி நகர்காசி
துவாரைமாயா புரிகாஞ்சி
பத்தியமுறு மாமதுரைப்
பதியிவ்வேழிற பவாநிகூ
ருத்தமமதா மிங்கரவா யுயிர்நீத்
தோரெம்முலகடைவார். (கஅ)

சாதமாக வுணர்த்தியெம
தருட்சத்திகளாற முனவரை
மோதிமுறுக்கி நினைதெண்ண
முடிதரும்முனிவ ரதுகாறும்
போதமகிழுதெம மாலயத்துப்
புனிதபஞ்சாக்கரமு னி
யேதமகன்றீங் குறைதியென
மீட்டுமமல னியம்புவான. (ககூ)

தாமநிலவுங் கருங்கூந்தற்சத்திமடவார்
நாலவாகளெம்
வாமமுவககு மறைவல்லிவயினின்றுதிப்பா
ரவராலத
தீமையயக்குந் தயிததிரைச்
செகுத்துச்சகத்து மேலாமிக்
காமர்நகர்க்கு நாற்றிசையுங்
காவலாக விருத்துதுமால். (உ0)

அலத்தாரெழுகா துணர்விறைவ
மனந்தம்பிறப்பிற் செய்ததவப்
பலத்தாலிந்தப் பதியினிடைப்
பயிறலிங்கைக்கு மாதலினாற்
சலந்தாறுவசுர் தயிசரியந்த
சலந்துளாவி தனைவிடுக்கு
நலத்தாலவாக்கு மெளிதாம்
நனையுறகிடைக்குஞ் சாரூபம். (௨௧)

சகதங் கடிாத படை யனைக்கும் தன்மை
போலச்செநுனாசெரு
வந்திங்கிறக்கிற கதியுண்டா மறைதேர்முனியீ
துணைநமையெனச
சிந்தைதெளிகி யெனதெருட்டி யபையமீந்து
தேவியைபடாத
தந்தநிலைமை யருளசெய்து மறைந்தாளிலிங்கத்
தருணமோதி. (௨௨)

இன்னவாறெம் மிறைபுகழ்ந்து மறைந்தபின்ன
ரிருடியர்கோ
னன்னையுலகின் றளித்தமறை யணங்கைவாழ்த்தி
யெழுத்தஞ்சு
முன்னியிருந்தால் சராசரங்கட் குயிராயிருந்த
வொருமுதல்பான்

மன்னுமுமைதன் சத்திகளி னல்வர்தம்மை
வரநினைத்தாள். (௨௩

நினைத்தகணத்து முரிபுருவ நெற்றியோடு
நெளிந்தலைகள்
கனைத்தகடலி னடுவுதிக்குங் கதிர்வாண்முகமுங்
கடும்படைக
ளனைத்துந்தரித்த கரநிரையும் பிறைவாளெயிறு
மண்டமிறத்
தொனித்தகழலுந் தழற்சீற்றத் தோற்றமொடுமொ
கவதரித்தார். (௨௪

நாகநடுங்க விருநான்கு
நகமுநடுங்க வரக்கர்படை
சோகமுறச்செந் தீக்கதிர்கால்
சூலஞ்சுழற்றுஞ் செங்கையார்
வாகைபுனைந்த முரட்புயத்தார்
மறலிவெருவுஞ் சீற்றத்தார்
சேகுளவுணர் பலகோடி
திரளைமேய்ந்த வாட்படையார். (௨௫)

வியந்துஞாலந் தொழுபேக வீரையுலவா
வீறுடைய
செயந்திபுகழ்வண் கஞ்சுகமெய்ச்செயர்மூர்த்
தினிவெஞ்சீற்றமுறிற்

யந்துமறலி முதலானோர் பணியுஞ்சண்ட
காதினியென்
றியைந்தநாமம் பெற்றுள்ளா ரெதிர்வேறொருவ
ரில்லாதார். (௨௬)

(வேறு.)

தேவதேவனை யிகழ்ந்துள கொடியரைச் செகுத்து
நாவைவாங்குகோ நாற்கடற் பொதிதழல் விககோ
மேவிமேருவைப் பிடுங்குகோ வறிகிலம் வேதப்
பாவையாதுகொல் பணியெமக் கென்றடிபணிந்தார். (௨௭)

வணங்கியன்னை நின்றவர்வாண்முக நோக்கி
பிணங்கொள் வெம்படைத் தடக்கைமீர் நீவிர்போயிந்த
மணங்கொண் மாநகர்ப் புறத்தலை கடலெனவளைந்த
கணங்கொள் தானவர்க் கடிந்திவண் வருதிரொன்றுரைத்தாள்.

அன்னையெம்பெரு மாட்டியையடிபணிந் தருடஞ்
சென்னிமேற்கொடு சென்றனர் சேண்விசும்புருவுங்
கன்னிமூதெயிற புறம்புபோய்க கவிந்துநாற்புறமுந
துன்னுவோரிடந் துடித்துளந் துணுக்குறவார்த்தார். (௨௯)

வஞ்சிவேய்ந்தவர் வாயவிடும் வலம்புரியோதைக்
கஞ்சிவானவர் செவித்தலம் புதைத்தன ரழல்கால்
குஞ்சிவாண்முடி நிசரர் கோளரிமுழக்கங்
குஞ்சரத்திரள் கேட்டபொற் கேட்டனர் குலைந்தார். (௩0)

மைக்கரும்புயல் வண்ணன்முன் னிழைத்தவஞ் சனம்போ
லிக்கொழுந்தலத் தெதிர்ந்துபோ ரெம்மொடும் புரிவான்

புக்கமாயையின் புணர்ச்சியோ புராரிமாதவர்க்காய்த்
தொக்கவீரத்திண் டோற்றமோ வென்கொலென் றயிர்த்தார்.

என்றுபற்பல வெருவுறுமனத்தின ரெண்ணி
நின்றமந்திரற் குணர்த்துவார் நீயசதாநிமித்த
மின்றுநங்களுக் கியன்றதா லினிதுறைகனவிற்
றுன்றுதீக்கனுத் தோன்றலா லீண்டெனநினைந்தோம். (௯௨)

எண்ணமெம்மனோர்க் கென்னவாய் முடிந்ததென் றிரங்கித்
திண்ணநீங்கினோ தேறியின் றொருவழி சேர்ந்தார்
கண்ணலங்கவி யானைவேற் றுனையோ டெதிர்ந்து
கண்ணழற்பொறி சிதறினர் கடுத்துநின் றார்த்தார். (௯௩)

மாதிரந்தொறு மிருந்தவர்வாய்மடித தறுத்து
மீதுவந்துவந் தெதிர்தலும் வெஞ்சிலை குனித்துக்
காதுதூர்க்கைய ரொருவருக் கொருவடாய்க்க கணையிற்
சாதுரங்கவாகினிகளு முலைந்திடத் தகைந்தார். (௯௪)

சிலையும்வேல்களுங் குந்தமுமாரந்தகத் திரளு
மிலைகொள்சூலமுங் கவணிச்சியுங் கதைகளுமெடுத்து
மலையினார்த்தமர் மலைந்தவர்தலையெலாங் கொடிய
கொலையினீர்ங்கணை மாரியாற் றணித்தனி குறைத்தார். (௯௫)

கரையில்வாம்பரி யிராசியுங் கந்துகொல்யானை
நிரையுந்தேர்களு நிருதருநிழன்மணிக் கழற்காற்
பரையின்வந்தபொற் பத்திரையணங்கனார் சிலைவாய்ச்
சொரியும்வெஞ்சர தாரையாற் சூறையாய்ச் சுழன்ற. (௯௬)

துவசமற்றன மார்பகம்பிளந்தன தொலையாக்
கவசமற்றன சிலைபலதுணிந்தன கனலாய்க்
குவிசினத்தொடு மெதிர்ந்தவர் கொடிஞ்சிமான்றேர்போ
யவசமுற்றனர் சிலர்சிலரிரிந்தனரவுணர். (௩௭)

மடங்கல்போற்சிலர் வாளெயிறதுக்கி வாய்மடித்துத
தடங்கொள்வானெரு தருக்கிலாத்தருக்குறு சலத்தாற்
பிடுங்கிமேல்விடச் சயங்கொளும்பிறைமுகக் கணையாற்
கடுங்கணோர்கள்பல் லாயிரங்கண்டமாய்க் கரைந்தார். (௩௮)

மதிக்கொளும்பிறை வாளெயிற்றவுணர்வெங் குருதி
நதிக்கணெண்ணில நடிப்பனவலகைகள் கவந்தங்
குதிப்பநோக்கியாங் குவப்பொடு குடங்கரங் கொட்டிக்
கதிக்கவர்ப்பன கூளிகளளவிலா மன்னோ. (௩௯)

இன்னதன்மையாங் கெய்திடச் சிலரெழுந்தோடி
மன்னர்நால்வர்முன் வாய்புதைத்திறைஞ்சிவானவரை
வென்றுறச்சயங் கொண்டிரீர் மெல்லியர்வடிவாய்
முன்னினால்வர்நுந் தானையை மடித்தனரென்றார். (௪௦)

பேசருந்திறற் றானையைப் பேருலகிருந்த
பாசிலைச்சிறு மடந்தையர் படுத்தனரென்ற
வாசகஞ்செவிப் புகுதலுங்கடையுக வடவை
வீசருஞ்சிகை யொடுகொதித்தாலென வெகுண்டார். (௪௧)

அன்றுவாசவன் முதலினோர்யாரையும் யாம்போய்
வென்றவென்றியும் வீரமுமென்செய விறல்வாய்ந்

தின்றோராயிழை நம்பெருந்தானையை யிரியக்
கொன்றபுன்மையே சாலுமென் றோர்ந்துளங் கொதித்தார்.

வருகதேரென வெயிறுதின் றெழுந்தவக்கிரனை
யருகிருந்தபோர்த் தண்டகன் விலக்கினன் யான்போய்க்
கருகிருட்குழ லாளையோர் கணத்திடை யாவி
பருகிமீள்வனீ ணடிருத்தியென் றுரைத்தடி பணிந்தான். (௪௩)

வன்மைமிக்கநம் மாற்றலபுன் மாதரா மேலாற்றல்
புன்மையன்றியும் பூவையாருயிர் கோறற்
றன்மையும்பழு தெனநினைந் தயர்ந்துளத்தக்கோ
ரின்மைகூர்ந்திடின வெள்கலபோல வெட்கமுற்றெழுந்தான்

மட்டில்பாரவெஞ் சிலையினைவாயமடித் தெடுத்தான்
புட்டில்வீக்கினன் கவசமும்புயங்களிற் புனைந்தான்
விட்டழன்றவெஞ் சீற்றத்தானமுனைவன் விடைகொண்
டட்டதிக்குளோர் நடுக்குறக் களத்தடைந் தார்த்தான். (௪௫)

கொற்றவாட்படை தோமரங் கணிச்சிவெங் குலிசங்
கற்றைவெங்கதிர்ச் சக்கரங்கதாயுத முசுண்டி
மற்றுமுள்ளன படைக்கல மெடுத்துவா ழவுணர்
சுற்றிஞாதிசை தெரிந்தில தூளியின்படலம். (௪௬)

ஆகவத்தடந் தவாதமை யணங்கொரு ழனறு
மோகரித்தெழ மூவரைவிலக்கியோர் கணத்தினெ
வாகைபெற்றியான் வருவலென்றடற்சிலை வாங்கி
யெய்தவீரையான் டெதிர்த்தன னவுணரு மெதிர்த்தார். (௪௭)

அழற்சரம்பல தொடுத்தன ரங்குசமெறிந்தார்
தழற்செய்சூலம்விட் டார்த்தனர் தடக்கையார்நேமி
சுழற்றிவிட்டனர் தோமரம்வீசினர் சுடர்போ
ணிழற்செய் காலவேல் திரித்தனர் கதங்கவுணிருதர். (சஅ)

அரத்தவேணியள் வயிரவான் சிலைகுழைத்தன்னோர்
சிரத்தையாயுதத் திரள்களைத் திறற்சிலைகுனித்த
கரத்தைவாகுவைக் கவசத்தைப் பற்பலகளையா
விரத்தவாறுகத் துணித்தன ளிமையவர் மகிழ்ந்தார். (சகூ)

வந்துவங்கெதிர் மலைந்தவர் வடிக்கணைமழையாற்
சிந்தநோக்கிய தண்டசன்றேறொரடுங்கடிதின
முந்திமூரிவிற் குனித்தவள் வாண்முகநோக்கி
யுந்துசீற்றமெவங கனற்கணு ளொருமொழி பகரும். (ருo)

மண்ணிடத்துறை பேதையுன் மருங்குலும்வலியு
மெண்ணிநோக்கிடி னைகுமென் றித்துணைப்பொழுதுங்
கண்ணிநோக்கியான் றூழ்த்தன னன்றியுங் கலைசூழ்
பெண்ணெனப்பொறுத் திருந்தனனதனாற் பிழைத்தாய். (ருக)

தாரணிக்கண்மின் னுருயிர்தடிந்தன னென்ற
பேரெனக்குவந் துறுமஃ பிழைத்துப்போ வென்னப்
போரரக்கர்கோன் புகலலும் புரத்தைமுன் பொடித்த
மூரலானென முறுவல்கூர்ந் தாயிழை மொழியும். (ருஉ)

கொண்டிரத்தமுந் தசைகளுநிணங்களுங் கொழுவு
முண்டளப்பருங் கழுதுகள்சுவைக்கவுன் னுடலைத்

தண்டகக்கொடுந் தானவசகத்திர கண்டங்
கண்டமாயொரு கணத்திடைப் படுத்துவன் காண்டி. (௫௩)

என்றலுங்கொதித் திரும்பிலீ ரைம்பது துலாத்திற்
குன்றமன்னதோர் கொடுங்கதை சுழற்றிவா ளெயிறு
தின்றுவீசினான் சேணிடிபோல்வரு மதனைத்
தன்றடக்கையின் றற்சனிவிரலினாற றகர்த்தாள். (௫௪)

விட்டவெங்கதை பொடிபட வெகுண்டொரு வரிவி
றொட்டளப்பரும் வடிக்கணை துரந்தவ னாதலி
னிட்டபொற்பணித் தோள்களி னழுத்தலு மிமைப்பிற்
புட்டில்வெஞ்சிலைக்கவசமோர் பகழியாற்பொடித்தாள். (௫௫)

வே று.

காலவங்கியி னோர்தடங் கைத்தலச்
சூலமொன்றவன் மீதுதுரக்கவு
மாலமன்னவ னாங்கொரு சூலம்விட்
டேலுமப்படை யிற்றுக விட்டினான். (௫௬)

ஏகவீரைமற் றொன்றெதி ரில்லதோர்
வேகவெம்படைச் சூலம்விடுத்தவ
னாகவெற்பை யகழ்ந்தவ னாவியை
மாகமேற்றினள் வானவர் வாழ்த்தினார். (௫௭)

தண்டகாசுர னாகந்தரைக்க ணோர்
கொண்டல்தாழுங் குவடெனச் சாய்தலுங்
கண்டதேவர்கள் கற்பகப் பூந்தரு
விண்டகாண்மலர் வீசினின் றேத்தினார். (௫௮)

ஏகவீரை யிறையவள் கோயில்சென்
றேகைகூர வணங்கலு மொண்மறைத்
தோகையங்ககர்க் கீழ்த்திசைச் சூழல்வாய்
வாகைபெற்றங் குறைவர நல்கினாள். (௫௯)

ஈண்டுதண்ட கனிற்றசொற் கேட்டலு
மூண்டதீயின் முழங்கினன் பொங்கினா
னாண்டுவீர வசுரனென்பா னெடுந்
தூண்டுதேரின னாகவந் துன்னினான். (௬0)

கங்கம்வீழ்ந்த களத்தின் பரப்பெலாஞ்
செங்கணீருக நோக்கினன் றீப்புகை
தங்குகண்ணினன் றண்டகற் செற்றுளா
ளெங்கெனத்தன் னிதள்கடித் தானரோ. (௬௧

கயந்தரிப்பருங் கந்துகங் காற்பல
முயர்ந்த தேரொடு ருத்திரத் தோற்றமா
யியைந்தவீரன்வந் தெய்தலு மீறிலாச
செயந்திவீரச் சிலைகொடு முந்தினாள். (௬௨)

சீயவேறெனச செஞ்சிலை வாங்கியோ
ராயிரம்பதி னாயிரங் கோடியாய்
மேயவன்னவன் மெய்யும் விசும்புமா
காயமுங்கணை யாகநிரப்பினான். (௬௩)

பித்தனங்கை பிடித்தபி னாகநே
ரொக்கவிற்கணைக் தொன்னிறை யுளவன்

பத்திரத்திரள் மாய்த்தவன் பற்றிய
கைத்தலச்சிலை யைக்கடிந் தாளரோ. (௬௪)

கார்பொழிந்தெனக் கைநொடிப் போதினிற்
றேர்கொடும்பரி சிந்திடத் தானவா
மார்பகழ்ந்திட வாளிகள் செம்புலா
னீர்பரந்திட வெங்கு நிரப்பினான். (௬௫)

கொடிதகர்ந்தன குஞ்சர ராசிகள்
முடிபிழந்தன மொய்பரி மாநிரை
யடிதுணிந்தன வாடகத் தேர்களபோய்ப்
படிபடிந்து கிடப்பன பற்பல. (௬௬)

ஆதிநூல்வடி வாகிய வம்பிகை
பாதமுள்கியப் பாதகர் தம்பெருந்
தீதில்கொற்றத திரட்டிறற் றுணையை
வாதநேருறும் பூளையின மாற்றினான். (௬௭)

வெய்துநோக்கிய வீரன் வெகுண்டுமுன்
கைதெரிந்துள விச்சுவ கன்மனாற்
செய்தவெங்கதை வாங்கிச் செயந்திமுன்
பெய்தியுங்கரித் திட்டெறிந் தானரோ. (௬௮)

உற்றதண்ட மதோடை மதக்கைமா
நெற்றியிற்றுரும் பாயெள்ளி நெய்கமழ்ந்
தெற்றருங்கதிர்ச் சூலமெடுத்தவன்
னொற்றவாவி குடித்திட் வீசினான். (௬௯

தடுக்கமற்றொரு சூலந்தறுகணான்
விடுக்கவாங்கதை வீட்டி விரைந்துபோ
யடுத்தவீரன தாகமகழ்ந் துயிர்
மடுத்துமீட்டுஞ் செயந்திகை வந்ததே. (எ0)

வீறுசால்புய வீரனவ் வாக்கைநீத்
தீறில்தேவுரு வெய்தி விமானமீ
தேறிவென்ற செயந்தியை யேத்திவிண்
ணூறுசென்று கயிலையை யண்மினான். (எக)

வென்றிவாய்த்த செயந்திவிரைந்துபோய்
மன்றல்வார்குழ லாரணவல்லிமுன்
னின்றுதாழ்தலு நீயிந்த மாநகர்த்
தென்றிசைக்க ணுறையெனச் செப்பினள். (எ௨)

இத்திறத்து நிகழ்ந்தவை யோர்ந்தெழீஇ
மைத்தகார்நிற வஞ்சக னூறரி
யொத்ததிண்வலி யானுருத் தெய்தினன்
மர்த்தினிப்பெயர் மாதவண் முந்தினள். (எ௩)

கொம்பன்னாளைக் கொடியவன் கண்ணுறீ
யெம்பிமார்வலி யீர்ந்திடு நுங்களைக்
கும்பமாவினைக் கோளரி கோறல்போற்
செம்புலாலுடல் சேதித்துங் காண்டியால். (எ௪)

பின்னர்தங்களிற் பித்தினை யாதலாற்
புன்னுனிப்பனிப் போதினி லாங்கவர்

மன்னுதானத்து நின்னையும் வைப்பதற்
குன்னினேனுமது காண்டி யுணர்விலோய். (எரு)

வேறு.

தானவன் மருத்தினி சாற்றக் கேட்டலு
மானவெஞ் சினக்கனல் மனத்தைத் தீய்த்திட
வானவர்த் தெறுமொரு வயிரவாட்கைகொண்
டானவ னோள்கண்மே லடர்ந்து தாக்கினன். (எசா)

படைச்சுடர் வாளது பருப்பதங்களி
னிடைப்படு மண்ணென விற்றகாலையிற்
றொடைப்புய வஞ்சகன் சோபமுற்றுவாய்
விடப்பருங் கைவலி விறலிற்குட்டினன். (எஎ)

ஊழிவான் முகிலிடி யொருபொருப்பிற
வீழுமாறெனவவன் மீதுதாக்கலும்
பாழிமா முடிபகிர்ந் தறுகுபாய்ந்தபோர்ச்
சூழிமால்யானையிற் சோர்ந்து சாய்ந்தனன். (எஅ)

பருத்தவெண் புகழ்பெறும் பவாநிகூடலின்
மருத்தினிக் குயிர்தரும் வஞ்சகன்றனை
யுருத்திர கணங்கள்கொண் டோங்குவெள்ளிவெற்
பிருத்தின ரிமையவ ரெவரும்வாழ்த்தவே. (எகூ)

மர்த்தினியருமறை மடந்தை முன்புசென்
றித்திற நிகழ்த்தியாங் கிறைஞ்சநோக்கியிச்
சித்திர நகர்க்குமேற் றிசைக்குக் காவலாய்ப்
பக்கியின் வைகெனப் பணிக்கிட்டாளரோ. (அ0)

வாவுமாத் தண்டகன் வீரன்வஞ்சகன்
மூவருங்காளியா மூவர்கையினு
லாவிநீத் தருங்கதி யடைதலீதெனத்
தாவில்சீர் முனிவர்க்குச் சூதன்சாற்றினுன். (அக)

அடுந்திறற்காளிய ரவுணர் மூவரைத்
தடிந்தவா றுரைத்தனை தயவினின்னமுந்
திடம்பெறு சண்டகா தினியவ் வக்கிரற்
கடந்ததுங் கூறெனக் களறன் மேயினுன். (அஉ)

ஐந்தாவது துர்க்கையவதாரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ரு-க்கு விருத்தம். (உகூக.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

வக்கிராசுரன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

தக்கிரந் தொறுவரிற் றனிலயின்றுளோன்
சக்கரம் பெறவரு டலைவன் வைகிய
தெக்கண வளகையாந் தெய்வவைப்பிடை
வக்கிரன் பதம்பெறும் வண்மைகூறுவாம். (க)

தவலருங் கேண்மையோர் கேட்கததாபத
னுவலுவான் பின்னரு நொசியுநுண் ணிடைத்
துவரிதட் சசிபுணர் தோன்றலாதியோர்
சுவல்பதம் படச்செலத் துரந்தவக்கிரன். (உ)

சீற்றம்வந் துறிற்றனைத் திரணத்தெண்ணுவான்
காற்றென வுலகெலாங் கமனஞ்செய்குவான்
கூற்றமுங் காண்குறிற் குலையுங் கொற்றத்தான்
கீற்றுவெண் பிறையெனக் கிளர்ந்த தந்தத்தான். (ங)

கதங்கொடு நிழல்சுழித் தெதிர்ந்து கந்துகொண்
மதங்கவிழ் தறுகண்மான் மத்தவாரணஞ்
சதங்கொடு சதப்பெருக் கெண்ணிற்றங்கிய
பதங்கொளும் புயத்தினன் பகுந்தவாயினன். (ச)

நணைப்பருங் கற்பக நாடுநதெண்டிரை
கணைப்புறு மோரொழு கடலுங்தேர்கொடு
சிலைப்பருங் காலெனச் சென்றுசுற்றியே
நினைக்குமுன் றன்பயினிலையுளெய்துவான். (௫)

அன்புறத் தன்னொடொத் தமைந்தமாரத
ரோன்பதி னாயிரத் திரட்டியோருளான்
பொன்பயி னேமியம் பொருப்புமேருவு
மின்புற வினைத்தென விறுகுங்தோள்களான். (௬)

பூண்பொலிந் திலங்குதோட் புலவர்கோன்முதற்
சேண்பயில் சூரர்க டிசையுளோர்சமர்
மாண்புற வந்தெதிர் மலைந்தபோதிவன்
காண்பது பின்னலரான் முகங்கள் கண்டிலான். (௭)

இன்னபே ராற்றலி னிருந்துளானெதிர்
மன்னினர் சிலர்கரம் வாயபுதைத்துமின்
றுன்னலர்க ளடியனு யும்பிமாரெலா
மன்னினர் தென்புலங் கன்னிமாதரால். (௮)

கேட்டனன் கடையுகங் கிளர்ந்தவங்கிபோ
னுட்டநீர் நெருப்புக நக்கவெண்பிறைக்
கோட்டெயி றதுக்கிவான் குலையக்கொல்படைத்
தோட்டுணை நோக்கினான் றுரோணனோக்கினான். (௯)

தடையகல் கேசரி சைலமாமுழைஞ்
சிடைபசித் திபங்கண்மே லெழுந்தபோலெழுந்

தடையலர் சொரிந்தகூ ரயிலுமாழியும்
பொடிபட வச்சிர கவசம்பூட்டினான். (௰)

கொலைசெயுஞ் சரமெனுங் கொடியநஞ்சுமிழ்
சிலையெனும் பாந்தளைத் தேவராதியோர்
கலையயில் புற்கள்வாய் கவரவென்றதோண்
மலைமிசை யேற்றினான் மடித்தவாயினான். (௧௧)

எடுத்திட வெடுத்திட வெஃகமெஃகமாய்க்
கொடுத்திடுந் தூணியுங் குவவுத்தோட்புறந்
தொடுத்திடக் கட்டினான் சுருதியோன்றரும்
படைக்கல முள்ளன பலவுமேந்தினான். (௧௨)

பரசொடு சூலம்வெம் பாசமார்த்தகங்
கரசிரகேடகங் கடிய வாளயில்
சிரசிடைச சிலவர்கள் தாங்கித்தெண்டிரை
முரசமுங் கீழ்ப்பட வந்துமுந்தினார். (௧௩)

கடகரிபரிபல கட்டி யீர்த்திடுந்
தடநெடுந் தேர்கொடு பாகர்சார்தலுந்
தொடுகழ லவுணர்கடோன்றல்பேரியும்
படகமு முழங்கியாற் பரிக்கவேறினான். (௧௪)

விண்ணவர் வக்கிரன் வீரத்தன்மையைக்
கண்ணுறீஇ நடுங்கினர் கலங்குநெஞ்சின
ரண்ணலம் பணாடவி யாதிசேடனுந்
துண்ணெனப் பஃறலை துளக்கினானரோ. (௧௫)

தேரொலி மும்மதஞ் சிந்துசிந்துராக்
காரொலி விலாழிவாய் கனுழுங் கந்துகப்
போரொலி யவுணர்தோள் புடைத்துத் தாக்கிய
பேரொலி திசாமுகம் பிதிரவீங்கின. (கசு)

மாற்றல ரெனப்பகர் வறியகாணிலை
யாற்றலாற் பற்றிவா யருந்திநீற் றிடச்
சீற்றவெங் கனற்கடுந் தீயைமூட்டிடுங்
காற்றெனுந் தளத்தொடுங் களத்தைநண்ணினன். (கஎ)

பங்கமி லெம்பியர்ப் படுத்தபேதைய
ரெங்குளார் வரவென விசைத்தகொற்றவெண்
சங்கொலி யங்குள சண்டகாதினி
மங்கைதன் றிருச்செவி மடுத்தகாலையின். (கஅ)

கறைகெழு முத்தலைக் கடியசூலங்கொண்
டிறையவன் முப்புர மெரிக்கத் தோன்றிய
முறைமையிற் படைக்கல முழுதுமேந்தியாண்
டறைகழ லணங்கம ரகத்தையெய்தினள். (ககூ)

வந்தவ னெனக்குறித் தழற்கண் வாயப்பொறி
சிந்தவின் றன்னையுஞ் சிறிய வெம்பியர்
தந்திறங் கவர்ந்துளார் தமையு மாதபன்
மைந்தன்மா நகர்குடி வைப்பன் காண்டியால். (உ0)

கொத்தழற் செங்கணான் கூறமூரலுற்
றித்தனை வலியுமுன் னெதிரில் வீரமு

மத்திர மொன்றினு லறஞ்செய் யார்கட்கு
கைத்தென விமைக்குமுன் கடிவன்காண்டிநீ. (௨௧)

பிறர்மனை நச்சினேர் பெருமைகேண்மைநல்
லறமினைச குறைதல்போ லடைந்து நின்றுளைச்
செறிபவர் தம்மையுந் திரணப் போதினீண்
டெறிசுடர் வாட்கிரை யிடுவன்காண்டிநீ. (௨௨)

கொற்றவை குறுநகை கோட்டியிவ்வணஞ்
சொற்றசொற் கால்செவித் துருத்தியூடுபோ
யெற்றெறுஞ் சினககன லெழுப்பவிந்திரன்
மற்றெறுஞ் சிலையைவாய் மடித்துவாங்கினன். (௨௩)

வடிக்கணை கடையுக வருடனேரெனத்
தொடுத்தனன் றெடுததலுஞ் சுருதிநாயகி
யடித்தல நினைந்துபோ ராழிமேலிவர்ந்
தெடுத்தன ளொருசிலை யேமவெற்பென. (௨௪)

விரைவினிற் குனித்தவன் விசிகராசியி
னிரையினைத் தொலைத்துமே னிரப்பிடும்பல
சரநிரைத் தாரைக டடக்கைமாமத
வரைகளைப் புரவியை மடித்தவாலரோ (௨௫)

இரைந்தன ரவுணரிங் கிருவர்கார்முகஞ்
சொரிந்திடு வடிக்கணைத் துங்கமாரியால்
விரிந்தன கடல்களும் விசும்பும் வேணியுந்
தெரிந்தில வமரருந் திடுக்கமெய்தினர். (௨௬)

வேறு.

எரியொக் குங்கணூ றிருவருமிடம்வலங் கறங்காய்த்
திரியக்கண்டிலாத் தேவருந்தீச்சிலை முழங்கு
மரியொக் குஞ்சர வனன்முகம் படப்படப் பஞ்சாயக்
கரியக்கண்டனர் தானவர் சேனைவெங்கானம். (உஎ)

தன்னையொப்பருஞ் சண்டகாதனரியெனும் வீரக
கன்னிமற்றொரு கன்னலின் வக்கிரன் கடவும
வன்னெடுந்தடந் தேரினை பாகரைவயிரக
கொன்றுதிச்சர தாரையாற் குலைந்திடக் குமைத்தாள்.()

ஒல்லையிற்பருந் தரையிடைக் குதித்தொரு நொடியிற்
கொல்லயிற்படைக் கூற்றனுன் குரைகழன் முழங்கப்
பல்விதப்பதி னுயிரயோசனைப் படிவாய
வல்லையிற்றனி தோன்றினன் வரிசிலையோடும். (உகூ)

அருவரைப்புயத் தவுணர்கொ ளாற்றலினமைந்த
வுருவநோக்கினு டானுமவ்விருமடங் குருவா
யிருமையிற்பொலிந் நீண்டினளிமையவ ரெவரும்
வெருவவெஞ்சிலை குனித்தனர் விளைந்தனர் வெம்போர்.

மங்குறேய்ந்திடு வானகநோக்கினும் வளைந்த
வங்கண்மாகில நோக்கினுமாசையை நோக்கிப்
பொங்குமோரெழு புணரியைநோக்கினும் புவன
மெங்குநோக்கினு மிவர்சிலை யுமிழ்ந்திடுஞ் சரங்கள்.(௩க)

பட்டதர்னவு ராக்கையைக் கரியவாம் பரியை [றுகக்
வெட்டியீர்த்துடற் குறைகளைத் தொன்றோடொன்றி

கட்டியாடுவ கவந்தம்பந் தெறிந்திரு கரங்கள்
கொட்டியாடுவ பூதமுமலகையின் குழாமும். (௯௮

இன்னவாறம ரியற்றுவேற் சயமகளென்னும்
பொன்னனாளபுயப் பொருப்பின்மே லழற்சரம்போத
மின்னெயிறறவன் விடுத்தலும் வெகுண்டொருகணைத்தீ
லன்னலாள்புன லம்புதொட் டாங்கதையறுத்தான். (௯௯)

பண்டுநான்முகன் பாற்பெறு பத்திரம பணைத்தோட்
சண்டகாதினி யுரத்திடை யுடற்றினன் றழற்கட்
டிண்டிறற்சின சயமகள் செககர்வானிறகைக்
கொண்டல்வாளிவிட் டக்கணை யாற்றலைக்குறைத்தான்.

அரக்கர்கோன்கதி ராழியான் சரந்தொடுத தார்த்தான்
புரத்தைவென்றருள் புங்கவன் பொருகணை விடுத்தச
சரத்தைமாற்றின டானவன் பன்னகவிசிகந்
துரந்தினனதை யுவணவெம் படையினாற் றொலைத்தான்

சிங்கவாளிவிட் டார்த்தனன் சிங்கவாகினிகார்
மங்குல்போல்பவன் சிம்புள்வெம்படையினன் மாற்றி
பங்கமோகவெம் படையெடுத்துடற்றினன் ஞானப்
புங்கம்விட்டதைப் போக்கினனொருதினைப் போதின்.

பொருதவீரனிப் பூவையைச் சரங்களால்வெல்லற்
கரிதெனத்துணிந் தொருகதை யங்கையாற் சுழற்றிக்
கருதிவீசலுங் கதைபல்கண்டமாச் சிதைத்தா
னொருதினைப்பொழு தினிலுலை பழுத்தகூர்ங்கணையாக்

வேறு.

அண்டகோடிகள் பதைக்கவன்றுவரு மந்தகாசுரனைமாணு
மித், திண்டிறற் சினவில் வீரனென்றுசில சிந்தியாவடு திறற்சி
சண்டகாதினியொர் கொற்றமுங்கிய சரந்தொடுத்தவன்
னைந்திடும்,பண்டயன்கணூறு கவசமுஞ்சிலையி னுணையுந் துணி
படுத்தினன். (௩அ)

வச்சிரத்தனைய கவசமற்றுமடல் வரிசிலைக்குமை மறுந்துமாங
கசமற்றமன வலிநிசாசரனொ ரயிலெடுத்துனை யகழ்ந்துடற்
பச்சிரத்தம தருந்தியாருயிர் படுப்பலெனறெதிர் விடுத்தலு
மய்ச்சுவற்கமுறை வோருவப்பவொரு வேல்தொடுத்தனை
வீட்டினன். (௩௯)

சூறையிற்கடிந கொலைபழுத்தொழுகு துங்கவரன்கிடுகு
கொண்டெதிர், மாறியொத்தட லமாககளதிருவர் மலைவுறு
ம்பொழுது நெடுவிசும், பாறிடைக்கருணை வேதவல்லிதிரு
வருளினுகுமச ரீரியொன், றீறில்கொறறமுள சண்டகாதினி
தன்னிருசெவிததல நுழைந்ததே. (௪0)

ஆய்வுறும்பல படைககலங்களிலி வவுணர்புங்கவன தாரு
யிர், மாய்வதின்றயன் வழங்கியிட்டபெரு வரமுமன்னதடு மா
றுகேள், தீயவெங்கொலைய மயிடமத்தக சிருங்கமொன்று
கொடு தெற்றென, மேயவிங்கிவ னுரம்பகுந்துயிரை வீட்டிநல்
லகதி காட்டென. (௪௧)

இருவிசும்பிடை யெழுந்தவாய்மைமொழி யிவ்வணஞ்சொ
லவுணர்க்குவெங், கரியசெங்கண்விரி கவையடிக்குறிய கா

விறற்கடமை யுலவையொன், றுருவியங்கவ னுரம்பகுந்திட
உடற்றினுள்குருதி யாறாக, வருவியஞ்சைல மெனமயங்கியெ
ரவுணர்புங்கவன் விழுந்தனன். (௪௨

பொறிகலங்கியலம் வாதுசோபமொ டிரண்டரைக்கடிகை
போதலு,மறிவுவந்தினி துதிக்கவாணவ மகன்றுசத்துவ குண
த்தனாய், நிறையுமன்பினிரு கண்கணீர்கலுழ நெஞ்சகங்குருதி
நீராக, மறைதொழும்பெரிய சண்டகாதினியை நோக்கிவக்கி
ரன் வழுத்துவான். (௪௩)

முன்னைநான்மறை முடிக்குமெட்டரிய முதல்வியாயுலகமே
ழினுக், கன்னையாகியுள நின்னையொன்றுமறி யாதபுல்லறி
ஞாயினேன், மன்னிபிர்கரி னின்றெடுஞ்சமர் மலைந்தவெண்
பிழை பொறுததுமற், றென்னையுயயும்வழி செயதனின்கடன
தென்றுமீளவுமியம்புவான். (௪௪)

மெய்தருஞ்சுருதி வாயமைதெயவபல மில்லவற்குமிகு துன்
மதி, யெய்தலுண்மையதெனத்தெருட்டுமொழி யென்னிடை
ப்பெரி திருந்தசா, னெய்தலொண்கண்மலை வல்லிநீயெனநினை
ந்திடாதுமறநெறிபல,செயதனன்கொடிய பாவியேனருள் செ
றிந்திடுங்கருணை யங்கணாய். (௪௫)

என்றுபற்பல பணைக்கரஞ்சிர மிணைத்திரங்கின னியம்பலு
மன்றலங்குழன் மடந்தைவாண்முக மலர்ந்துபேரருளளித்துநீ
யொன்றுமஞ்சலை யுனக்குவேண்டுவ துணர்த்தியீகுது மெனத்
தொழா,வன்றிறற்கரிய குன்றமன்னபுய வக்கிராசுரன் வழுத்து
வான். (௪௬)

(வேறு)

கன்னியர்க் கரசேசின்னைக் கண்களாற் காணப்பெற்ற
நன்னலப் பலத்தினாலு நான்மறைக ளிதாமிந்தப்
பொன்னியல் தலத்தநின்றே டியானமர் புரிதலாலு
மென்னுடை நாமமென்று மிங்கிருக் கிருத்தல்வேண்டும். (சஎ)

பருந்திரை யுறழ்பவாகிப பாருசுடர் தனக்குமென்பே
ரிருந்திட வேண்டுமுன்கை யெறும்வலிப படையாற்சால
வருந்துமென் றவிகிர்த வைப்பிடை விரைவின்மேதிக்
கருந்தலைச் சிருங்கம்வாங்கிக் கதிபரிந்தளிக்கவேண்டும். (சஅ)

இவ்வண மன்புளோடு யிரத்தலும் விரைவின்வேதத்
தெய்வநாயகியைச்சண்ட காதினிசென்று தாழ்ந்தெம்
மையனையிறை நூரியிபவா றுரைத்தலு மருள்கூர்ந்தன்ன
செவ்வர மளித்துமறறுந் திருவருளசிறப்ப நல்கா. (சகூ)

பருங்கைமா வுரிப்பிரானும் பரையுமுன் பணித்தவாறே
கருங்கழனிருதர்வேந்தைக் கருணைகூர்ந் துரத்துண்மேதிச்
சிருங்கவெம் படையைவாங்கச் சிவசிவவெனக்கைகூப்பி
யொருங்குபே ராவிவிட்டா னும்பர்பூமாரிதூர்த்தார். (ருO)

அந்தரத் திருந்தோர்தெய்வ வாடகமணிவிமானம்
வந்தொரு கணத்தினெய்த வடிவமுந் தேசாய்த்தோன்றிப்
பைந்தொடி தன்னைவேதப் பாவையைப் பவாநிகூட
லெந்தையை வாழ்த்திமேற்கொண் டெய்தினன்கைலைக்கம்ம.

கயிலையை யடைந்துதெய்வக் கணங்களிற் பொலிந்தானிப்பான், மயிலியற் சாயற்றண்ட காதினியுடந்தைவேணிப்

புயல்கிடந் துறங்குஞ் செங்கேழ்ப் பொன்முடிக்கோயிலெய்தி
யயில்புரை நெடுங்கட்செவ்வா யாரணகொடியைத்தாழ்ந்
தாள். (௫௨)

பத்தியின் வணங்கிநின்ற பத்திரைதனைப் பவாநிக்
குத்தரதிசையின்வைக வுவகைகூர்ந் தருள்செய்தோங்குஞ்
சித்திகள்பலவுநல்கி விடைதந்தாள் தேவர்போற்றக்
கத்திகையோதிமின்னாள் வடதிசைக காவல்பூண்டாள். (௫௩)

வென்றிகொள் குணபாலேக வீரையுஞ் செயந்திமின்னாள்
தென்றிசை யிடனுமேல்பாற் செயமருத் தினியுந்தெவ்வர்க்
கன்றிய சீற்றச்சண்ட காதினிவடக்குமாகி
மன்றலம் பவாநிகூடல் வைகினா ருலகமுய்ய. (௫௪)

கேசவன் புகழுமந்தா கினிநதி கிடந்தெய்வக்
காசியம் பதிக்குக்காரி காவலாயிருத்தல் போலப்
பாசிழைத் தூர்க்காகன்னிப் பாவையர் பவாநிகூடற்
றேசுள நகர்க்குநான்கு திசைகளுஞ் சிறந்தாரன்றே. (௫௫)

அங்கண்மா ஞாலத்துள்ளோர் யாரேனு மனையகன்னி
மங்கையர்ப் பூசையாற்றி வணங்கிடி னினைத்தயாவும்
பொங்கமா யடைந்துவாழ்வர் புரவலர்பூசித்தாரேற்
றுங்கமா நிதிக்கோவாகித் துன்னலர்க் கடந்துவாழ்வார். (௫௬)

மண்ணிடை வானங்குன்றின் மதிநுதற் கருங்கட்செவ்வாய்
வெண்ணகைத் தூர்க்கைமாரை வேண்டிமெய் யன்பிற்பூசை
பண்ணிடின் மாரிபெய்து பலவளஞ் சுரக்குமிந்தப்
புண்ணியக் காதைகேட்கிற் போதவுஞ் செயங்களுண்டாம். ()

இனையபே ராற்றற்கன்னி யேந்திழை மார்களாலவ
னனைகழற் புனைகாற் றிண்டோள் வக்கிரனாதியாய
மூனைகெழு மவுணர்யாரு முடிந்தபின்முனிவர் கோமா
னனையதொல் பராசயோகி யளப்பருங் களிப்பிலாழ்ந்தான்.()

(வேறு)

தொக்கநான் மறைதேர் முனிவர்முப்பொழுதுந் தொழவ
நுள் திருநண்ணுவுடைய, முக்கணனடியார்க்கெளியனுதலினை
முறைமையின் வக்கிரனவேண்ட, வக்கிரபுரமென நந்நகர்க்
கியம்பேர் வளம்பெறவமைத்தனனஃதும், பொக்கமில தவத்
துவக்கிரேசுரனெயப் பொலிந்தன னிம்புமாதரவால. (௫௯)

காதமாபணிலக் குழையினனருளால் வக்கிரனகதிபுகுநீர்மை
பீதேளச்சூத னியம்பலுமிறும்பூ தெய்தியச்சவுனகராதி
மாதவராணு மகிழ்சிறந்தந்த மருந்தருஞ் சிவக்குறிவளனு
மோதருங்கடவுட் டோத்தமுமுறையி னுணர்ந்ததுதி விரித்தினி
யென்றார். (௬0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது வக்கிராசுரன் கதிபெற்றசருக்கம் முற்றியது.

ஆகச்சருக்கம் ௬-க்கு விருத்தம்—(௫௫௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

அமுதலிங்கப் பிரதிட்டை.

வரலாறுரைத்த சருக்கம்.

மகந்தவாதியறு முனிவர்கூறுபவர்ங் கைபயிலைட வககிரன்
கயிலை, புகுந்தவாறிலிது புகன்றனைமிகினிய புண்ணிய நகரி
டைமூன்றாண், முகுந்தனுங்களித்த பா . கக்குடத்து முதிர்சு
வை யாரமுதெடுத்துச,சுகந்தமாரிலிங்கப படிவமாய்ப் பதிட்
டைதொன்முனிபுரிந்தமை சொலவாம். (க)

கரிசறுத்துயர்ந்த சவுனகராதிகாட்டவுண்மா முனிவரர்கேட்ப
வுரைசெய்வானசூதன் றெருளிலைநாளவுண ரொல்லையி லொழி
ந்தபின்பராச, னிரைசெறிவதரிநீழறுயகன் சடந்திசகுபேனிரு
தியின் றிசைவா, யரிதினிலாழ்ந்து கிடந்தவாரமுத கடந்தனை
யகழ்ந்தனனெடுத்தான். (உ)

படிமிசைப்பன்றாண் மண்சிலைமாரிபதித்திடப் புதைந்தவெ
ள்ளமுதம், கடினமாயொன்றாய்த் திரண்டிடநோக்கிக் களிப்

பொடு கங்கைதேக்கெறியு,முடியுளபரம விலிங்கவாகார மீதெ
ணமுனிவர்கோ னினைந்தாங், கடியவர்பலர்க டம்மொடுமமுத
வருட்குறிபதித்திட நினைந்தார். (௩)

ஆர்த்தலைபுரளும்பாற்கடலமுதமாபூநதிமு முறைஞ்சினையமு
த,தீர்த்தமாயியற்றி யனைத்திறகங்கைச செழு தியாகியதெய்வ
நீர்த்திருநதிகளனைத்தையுமாவாகனஞ்செய்து திருமலனருளா
லேத்தருமுனிவர் கமண்டலநீர்தந மெலையுமவ் வோணையி
ற்பெய்து. (௪)

எண்ணருந்தவத்தோர் தம்மொடுமந்த வெற்றிச்சுதா சங்கம
தீர்த்தப், புண்ணியத்தடத்தைப் பூசனைபுரிந்து பராசரன்
போதவைத்தெழுந்து, முனையனைந்தாடி விதிமுறைகடன்க
ளுவகையின்முற்றிப், பண்ணைவாழுவா யிரவருஞ்சங்
கற் பந்துடன் குடைந்தறமுடித்தார். (௫)

பூத்தருள்சொரியுங் கற்பகாட்டவிப் புண்ணியக்கடவுள ருவ
ப்பக, கோத்திரத்துயர்ந்த பிதிர்க்கடவுளர்கள் குதுகுலித்துவ
கைமீக்கூரக், சேத்திரபிண்ட பிரமணியபிரார்த்தமெனமறைகி
ளர்த்தியவனைத்து, மாத்திரிதண்ட வைதிகமுனிவர் வரன்முறை
வழாதவண்முடித்தார். (௬)

எல்லையிறவத்தோர் தம்மொடுமபின்ன ரிகபரமுணர்ந்து
யர் பராசன், வல்லையினெழுந்து மறையொடுந்தெய்வ மங்க
லதூரிய முழங்கத், தொல்லையவதரி மூலநாயகனை வலஞ்செ
ய்து சுதாகடத்தொடும்போந், தல்லுறழ்கண்டத் தெந்தை
யாலயத்துக் கணித்ததாகிருதியின் றிசைக்கண். (௭)

சம்புமாதேவன் சங்கரன்சைவச சங்கமச்சிவக்கொழுந் திரு
க்கைக், கம்பிடுதூாத தடைந்தனர்சைவ வாகமமுறையின்
வேதிகைசெய், தும்பருமவியக்கு மஙகலமுகுர்த்தத் தொளிதிக
ழ்திபபிய வமுதைதத, தம்பருஙகரத்தா லிலிங்கமாயத்திரட்டிப்
பாராசரன்றுபனஞ்செயதான. (அ)

கதிதருமமுத விலிஙகாாயகனைக பாவிரிகரைபொருபவா
னி, நதிநடுகிலததுப பதிடடைசெயதனபா ஞானமாதவர் சுர
ரோடும விதிமுறைவழாது பூசனைமுடிதது வேதமோர்நான்
கினுமவிளஙகு, முதுமொழிபடடுற றடஙகணீர்புரள முன்
னர்நின் றிறைஞசினனறுதிததான. (கூ)

வலந்தருபுவிககால மாநவனமழலை மதலைபாலவேண்டிட
விரங்கி, நலநதருதனபா னறுஙகடலபரிநது நலகியாம்பனே
போறறி, சலநதருஙகனகன முசகிபதுணிற சனிததிடுமாணிட
மடங்கற், கலநதசெஙகதிரோ னனையகூராழி யளிததரு ளம
லனேபோற்றி. (க0)

பொருபபுரஙகடநத புஙசவன்றனனைப் புறநதரபபொருத
வன்றந்தை, யுரப்பரும்புயஙக ணெரிநதிடவொருசற் றூன்றிய
தாளினையபோறறி, முரிபபுறபுருவ மொரிததுவாய்மடித்த முய
லகக்குறளினைச செறதிக, கரபபருஙகுணகள் பிதுஙகிடமிதித்த
கழன்மலர்க்காலினையபோற்றி. (கக)

அடுத்தளிநெடுநாண் பூட்டியகன்ன லஞ்சிலைகுனித்தலர்க்க
ணைக, டொடுத்தவனுகந் தூள்படச்செந்தீச சொலித்திடு நுத
ற்கண்ணைப்போற்றி, முடுகுறுகொற்ற நிசிசரர்புரங்கண் மூன்

றையுமொருதினைப்போதின், மடுத்தெரியுண்டு தேக்கிடவழுங்கும் யாணைக்குரிசிலேபோற்றி. (கஉ)

திருந்துமாலயனு மிருவிலங்கீண்டுஞ் சிறகடித்தெழுந்துமேற்பறந்தும், நிரந்தரந்தேட வண்டமூடுருவ நிமிர்ந்தருள் சோதியேபோற்றி, பரிந்துபேருணர்வாற் பற்றெலாமற்றுன் பதமலாற் பரம்பிறிதிலையென், றிரந்திடுமேழை யெம்மனோர்க்கிரங்கியெளிவருமீசனே போற்றி. (கங)

கந்தடுதறுகட் கடாங்கவுட் பனைக்கைக் கதக்களிற் றுரியனே போற்றி, யந்தகனுவி பறித்தசெஞ்சூல வடற்படைச் செங்கையாய்போற்றி, வந்தெதிர்கூற்றை மடித்தொருமறையோன்மைந்தனுக்காருயிரளித்த, சந்திரமவுலிச்சடையனேபோற்றி சங்கராசயசயபோற்றி. (கச)

ஞானநாயகனை யடியனுக்கிரங்கி நறுஞ்சுதை கவர்ந்திடவெழுந்த, தானவர்க்கடிந்திவ் வதரிகாவனத்துட் சந்ததம்விளங்கி யென்பொருட்டால், வானவர்க்கரிய சுதாமயவிலிங்கவடிவமுமாயினையென்று, மேனிமிர்செங்கை முகிழ்த்துநாத்தழும்ப விவ்வணம் விமலனைத்துதித்தான். (கரு)

மறைவழியொழுகும் வைதிகவிரதர்தம்மொடும்வடித்தபேரன்பா, னிறைதருபராச னிம்முறையுணர்வா னிமலனைப்பழிச்சலுநீலக், கறைகெழுமிடறும் பிறைதவழ்சடையுங் கரதலப்பொலிவு மெண்டோளு, மெறிகதிர்மூர னிலவொடுந்தோன்றியிறைவனவ்விலிங்கமூடெழுந்தான். (கசு)

கரந்தை யஞ்சடையான் வெளிப்படக்கண்ட கறையறுமுனிவர்கோனுருகிப், பரிந்தெதிர்நிற்ப வருளலைகொழிக்கும் பார்வையான் கடைக்கணோக்கி, யருந்தவரீயிவ் வமுதினலிலிங்க மமைத்திவண் பதிட்டைசெய்தனபாற், புரிந்தபூசனையான்மகிழ்ந்தனமெனத்தன் பொன்முடியசைத்திவை யருள்வான்.

தலங்களின்மேலாந் தலமிதின்வதரிச சாகைவாய் முளைத்திருமூல, விலிங்கம்விட்டகலா துறைதல்போலிந்த வெழிற்சுதாமயம்பொலிந்தலமது நலங்கொளிக்குறியின் வைகுவோமிந்த நற்சுதாமயசிவக்குறியை, யிலங்கிடாப் பூசித்த திறைஞ்சினுமூலவிலிங்கபூசனைப்பய னடைவார். (கஅ)

அறநெறியிகழ்ந்தோர் குரவரைப்பழித்தோ ரந்தணரரும்பொருள் கவர்ந்தோர், பிறர்மனைவிழைந்தோர் பொய்மொழிநாளும் பிதற்றுவோருடன் சுவைத்துண்போர், நறவினைக்குடிப்போர் துணிந்துபொய்ச்சான்று நவிலுவோர் நான்மறையோரைக், கறுவுவெஞ்சினத்தாலிகழ்ந்துளோருயர்ந்த கற்புடையரைப்பழுதுரைப்போர். (கசு)

தந்தையைத்தாயைத் தமர்களைவிருந்தைத்தணப்பருமனைவியைத் தகைச்சான், மைந்தரைநாளும வழிபடுவோரை யதிதியைவான்சுதைப் பசுவைப், புந்தியிற்பரிந்து புரந்திலோர்கண்டி பூதியையிகழ்ந்துளோ ரெம்பாற், சந்ததம்விளங்குந் தண்டுழாயலங்கற் றலைவனைப்பிரித்து வேறுரைத்தோர். (உ0)

ஒருமைசாலவைக்கண் வழக்கினிலோர முரைத்துவோரொண்பொருள் கவர்ந்து, கருமலர்நெடுங்கட் டெரிதட்கனி

வாய்க் கன்னியாகக்கொடுத்துளோர்காத, லுரிமைவேறிருப்பப்
பிறிபடுகன்னிகையொள்ளிழையாக்கலந் துய்ப்போ, ரிருமைசால்
றாதநற்றிருவினிலழுக்கா றெய்தினோர்பிறர்க்கிடர்செய்பவோர்.

மங்கலநெடுநாண் சுந்தரந்தொழிந்த மங்கையர்ப்புணருவோ
ரமாறரூர், தங்களையெறிவதல்லது சோத்தாரைத்தடிந்துளோர்
சதுமறைபுகன்ற, புங்கமார்சடவுட் புண்ணியத்தலங்கண் மகி
மையைப்பொய்யென்றிசைப்போர், பங்கயனூர்த மொக்குளி
னவாழ்க்கை மானிடர்ப்பாடிட்டேத்தரிவோர். (உ௨)

என்றிவைமுதலா மளப்பருப்பவங்க ளனைத்துமிக் காவிரிப்
பூவாரி, யொன்றியாக்காங்க ணாடுத்துங்கண்ட வெண்சுதாங்
கிபடிந்துப்பார், வின்றரியமைத்த சுந்தரமயவிலிங்கத் தெம
மையாரநதனை புரியிற, நமம ரிப பணிவெஞ் சுடர்தெறுந்தொ
லையுந் தன்மைபோற்றிருவலத்தருள் பெறுவார். (உ௩)

எனத்திருவாக்கா லருச்செட்டுமீட்டு மிருந்தவன் வேண்டி
யவராங்க, ளனைத்தையுங்கேட்டி யமலனாயவிளங்கு மச்சுதாவிலிங்
கத்துள்வந்தரி, வனத்துறைவேதநாயகிபாகன் மறைந்தனன் வா
னவாமலாக, ளனைத்தையுந்தூர்ப்பமுனிவ ரரவென்றாத்தன
ரஞ்சலி முகிழ்த்தார். (உ௪)

ஈங்கிவையமல னருள்தரப்பெற்ற விருடியர்புங்கவன் மகிழ்
வுற, ருங்கமுதிருந்த குடத்தினைக்கொடுபோ யச்சுதாசங்கமத்
தடத்து, ளோங்குறப்பதிப்பக் காவிரிப்வாரிக் குள்ளுறலூற்
றெடுத்தொழுகி, நாங்கிளர்மூல வாகினியாகிக் கலந்தத்சங்
கமநதிவாய. (உ௫)

பொன்னியேகங்கை யமுனையேயபவாநி பொருவரும்பரா
சரன் வருத்த, மின்னவிரமுத நதியதேவாணி யல்லதுவேறல
வித்த, தன்னிகரயிறிதில தலத்திரிவேணி சங்கமமாதலாற்றெ
ன்பார், கன்னிமாமதிலசூழ காசியினமேலாயக கவினுமிககடி
நகர்மாதோ. (உசு)

புரையறுதவத்துப பராசரனமைத்த புண்ணியவாரமுதிலிங
கங், கரதலத்திரட்டி யமைதசலானுமங கரதலவிலிங்க மூவுல
குஞ், சுராகளுஞசுருதி யருந்தவர்குழாமும் தொழுஞசுதா
சங்கமலிங்கம், திரானுறுமிரதத திப்பியவிலிங்க நாமமிவ்வாற
தாயச் சிறக்கும். (உஎ)

(வேறு)

இன்னதொல்லமுத லிங்கமூர்த்திதன
சன்னிதிக்கெதிரு டனைத்தவானுளோர்
மன்னெடுங்கரங்களால வகுத்ததகபூமதெடுத்த
தின்னறீர்த்தமொன் றிடற்றிருாரோ. (உஅ)

திரானுறுதெள்ளமு தவித்தசெங்கணமால
வரனுறுங்கருணை யால வானுளோரசமுங
தரனுறக்கண்டதா லுயர்த்துளோரொலாரு
சிரமுறுதெயவத்த தீர்த்தமெனபரால.

சுரர்கரமலர்களாற் றொட்டதாதலிற
கரதலதீர்த்தமென் றுரைப்பாகாட்சிகூர்
சரதநன்னெறியினி தளிக்குஞ்சார்ந்ததி
னெருமுறைகுடைந்தவர்க் குண்மையீதென. (௩௦)

திருத்தக்குங்கடவுளர் செய்ததீர்த்தம்புக
கருத்தியினோடியங் காதிகேசவனை
மருத்திருமரைடி வணங்கினெயதிடுங
கருத்தினிலுளவிய கருமமயாதுமே. (௩௧)

மந்திரமாந்திரு வாரிமீமிசைச
சந்ததமவிளங்கிடுந் தலைவதண்டிழாயச
செந்திருமாபக தெய்வகாடத்துயா
புந்திகூர்கடவுளர்பபுரந்தமேமியாய. (௩௨)

ஆரணகருவனை யாடகாமபுயப
பூரணநாபியம பொருட்டினை நதிய
நாரணவெல திருதி நவினறுநாணமலாச
சீரணிபதயுகந தியானஞ்செயதுபின. (௩௩)

நினறிருவடிவமாய நிமபுமிபபுண
லினறினிதாடு மெனவுளனபினற
செலறதிறபடிநதற பணஞ்செயவோர்திரு
நனறிசாலபயனெலா நணகிறறுயபபரால. (௩௪)

நவையறுசுரர்தட நண்ணிநாறகுலத
தெவரெனுமிமமுறை படியினீங்குழற
றுவரிதட்கமலமென ருேகைநாயகன
றவலருநதிருவரு டழைககவாழவரால். (௩௫)

மெயச்சுடர்நவுற மேடததிங்களிற்
றசசனஞ்சுரர்தொடுங் தடத்திற்றற்பணித்

திச்சையி னாடினோ ரிகத்தெலாமடைந்
தெச்சனாறவற்கரு மின்பந்துய்ப்பரால். (௩௬)

மதிகதிரவனிடை யொன்றாயவைகல்வாய
நதியொருமூன்றுசேர் நலங்கொடாததின்
முதிர்புனற் சிரார்த்தங்கண் முதலசெய்குனர்
கதியினிற் குலத்தொடுங் களிப்பினைவகுவார். (௩௭)

தேசினிற்கிளர்துலாத் திங்களிற்றுலா
ராசியிற்பாற்கர னணுகுபோதினின்
மாசறமவுனமாய மலினயாகரனைத
தூசகன்றொழுமாதிடச் சுத்திசெய்துயின். (௩௮)

தன்னுரியவளொடுஞ் சங்கற்பதத்தினம்
முன்னதிமுகத்திடை யடைந்துமூழ்கினோர்
முன்னையபிறப்பொரு நூறினமுற்றிய
பன்னரும்பவங்களற் றனிற்றியுமால (௩௯)

இந்திரநாயக னினிதினீன்றருள்
மைந்தனைநிகர்த்திடு மைந்தர்பெற்றிடுஞ்
சந்ததந்தனதனுய்த் தரைக்கண்வாழ்ந்துபின்
கந்தரங்கறுத்தவன் கழற்கணெய்துவார். (௪0)

இந்தமுன்னதிகுடைந் திரங்கியன்புகூர்ந்
தந்தணர்க்கோதன மருத்தினோருயர்
சந்திரமண்டலஞ் சரித்துவாழ்ந்துபின்
பிந்திராசனத்திருந் தின்பந்துய்ப்பரால். (௪௧)

இருபிறப்பவர்களி லொருவரேனுமிவ்
வருநதிதீரத்தி லன்னமீயுந்திடின்
வருபலன்வினைத் தொலைவ பல்லவாந்தரப்
பெருகுறுபலனினும் பெரியதாகுமால். (௪௨)

திங்களையிரவியை யரவந்தீண்டுநா
ளங்குருக்ஷேத்திர மாதியாவையிடைப்
பங்கமில்தானஞ்செய் பலனெலாந்தருஞ்
சங்கமத்தியிலோர் தானஞ்செய்திடின். (௪௩)

கள்ளவானபொறிகளைக் கடிந்தமாதவன்
றெள்ளிதிற்றெரிந்துநற் றீர்த்தந்தோய்ந்திடிற்
கொள்ளைவெம்பவமெலாங் குறிப்பற்றிந்தருள்
வள்ளியோர் பொருட்டிறோ வறுமைபோலுமால். (௪௪)

காற்றெறவுடைப்படுங் காரின் வெம்பவ
மாற்றிடுந்திப்பிய வளங்கொடுத்தங்கட்
கேற்றமீண்டிசைத்திட லெல்லையில்லதாற்
சாற்றினஞ்சிலவெனப் பின்னுஞ்சாற்றுவாம். (௪௫)

(வேறு)

இத்தனையசுதாலிங்க மகிமையுந் தீர்த்தாதிகளினிருமையாவு
மெங்கள்பிரானருந்தவன்வேண் டிடக்கருணை கூர்ந்தளித்தவி
யல்பினாலே, சந்ததமும்விளங்கியரு டழைத்திடுந்தெக்கணவ
கைத்தலத்துவைகுஞ், செந்திருமால்விடையாற்குத் திருவிழா
பயராசமுனி சிறப்பித்தானால். (௪௬)

சித்திசிறந்திடுமேடத் திங்களின்முன் பக்கமதிற்செங்கைநா
ளுஞ், சத்தமியும்பொருந்தியிடுஞ் சுபதினத்திற் றுசாரோணந்
தான்செய்துள்ளப், பத்தியொடுமிந்திரனே முதலாயதேவர்மு
தற் பதவிவாழு, முத்தமரைப்பராசமுனி வரவழைப்பவனைவ
ரும்வந் துற்றாரன்றே. (௪௭)

பங்கமில்சீர்முனிவர்சுரர் பராசரைப்பார்த்தமுதநதி பவாநி
பொன்னிச், சங்கமத்தானமுமவதரித்த தாருவுமச்சாகையின்கீ
ழ்த் தயங்குங்கோடி, செங்கதிர்போன்முளைத்தமுக்கட் டே
வையுநும் மாலியாகத் தெரிசித்தேமென, றங்கவர்கள்புகழ்
ந்திடலு முனிவர்பிரான்முகமனுரைத் தன்புகூர்ந்தான். (௪௮)

மங்கலதூரியமுழங்க மறைமுழங்கவைங்கரனை வழுத்திப்பி
ன்னர்க், கங்கைமதிச்சடையானைப் பூரணைநாட்காறுமுயர் கட
வுட்டச்ச, னங்கையினலமைத்தவெழில் வாகனத்துந்தினந்தி
னமு மமரர்சூழ்ந்து, செங்கைமலர்குவித்துவர மறுகுதொறுந்
திருப்பவனி சிறப்பித்தானால். (௪௯)

இந்நெறியாயிருடியர்கோன் றிருத்தெருக்க டொறுமுல
வின் றெடுத்தவேத, மின்னொடுமைங்கரன்குமரன் முதற்றே
வரொடுமிலந்தை விமலன்றன்னை, நன்னிலத்திலுள்ளோருநா
கநாட்டுறைவோருநயனந்துஞ்சாப், பொன்னுலகத்துள்ளோ
ரும் போற்றநவதினமும்வலம் புரிவித்தானால். (௫௦)

பருவமுறும்பூரணைநாட் டனதனடாத்தியசுவணப் பதுமா
சனத், திருவுருவம்பொலிந்ததடந் தேர்கண்மிசைத்திரிபுரங்
கன்செற்றகொற்றத், தொருவனைவேதாம்பிகையை யொருங்கு

ருப்புளோனை யபிலோனையேற்றி, யருமறைவாழ்த்தெடுப்ப
வுல குய்யவுயர்திருவிழா வாற்றினனால். (ருக)

புண்டரிகப்படிவாய பொன்னிரதத்திருவிழாப் பொலிவை
க்கண்ணுற், கண்டவருந்தேர்ச்சிகரங் கைகூப்பித்தொழுதவரு
ங்கயிலைவாழ்வார், தண்டடைதேர்வருமுன்னர்ச் சதுர்த்தசிகா
ளினையதிருத் தலபுராணங், கொண்டுணர்விறைப்பாராயணம்
புரிந்தாற் பிரமகத்திகுலையுமன்றே. (ருஉ)

இம்முறையெம்பிரானார்க்குத திருவிழாவிருடியர்கோ னிய
ற்றியாங்கு, மும்மலாதிர்முனிவரொடும் வதரிநிழன்முளைத்த
சிவ முதலைத்தன்பூங், கைம்மலரரற்பதித்தருளுங் கரதலநாயக
னையறு காலந்தோறு, மம்மர்கெடப்பூசித்து மாதவஞ்செய்தங்
ககரின் வதிவான்மன்னே. (ருஈ)

பொற்கலத்துப்பால்கலந்த வமுதிருக்கப் பசித்தொருவன்
புழுங்கல்போலு, நற்கடிநீர்நன்கிருப்பவொருவனீர்நசையாலு
வறத்தல்போலுங், கற்பகம்போனிழலிருப்ப வொருவனெடுங்
தீச்சுரத்தாற் காய்தல்போலு, மற்புதலிங்ககரிருப்ப வடைக்
துய்யாதொருவனைய லடையுந்தன்மை. (ருச)

திருந்தியவிங்ககர்நாமம் திருநணாச்சங்கமகேத் திரஞ்சீர்சா
லப், பொருந்துமகாவீரபுரம் விசயநகர்வதரிவனம் புவனமுன்
றுங், தெரிந்திடுதெக்கணவளகை பராசரகேத்திரம்பிறவி செ
குத்துஞானம், பரிந்தருள்வக்கிரபுரம்பே ரானந்தநெறியளிக்
கும் பவாகிகூடல. (ருரு)

சேணுடர்தொழுஞ்சுருதிச் சேயிழைபங்கமர்ந்தசிவக் கொழுந்தைசசென்று, காணுதகண்ணுமநதக கடிநகரைவலஞ்செய்யாக்காலுமேலா, மாணுநற்கதியளிக்கும் திரிவேணிசங்கமத்தின்வந்துதோயா, வீணையாகக்கையுமா ணிடரடையின்சேதனமே வேறொன்றன்றால. (௫௬)

அங்சதேயத்தினிருந தொருமறையோ னினையாதலத் தடைந்துமூழ்கட், சங்கமேசனைவழுத்திச கதிபெறலபோனிவிரும த்தலத்தினுண்மை, பொங்குபேரனபினெடு முணர்ந்தனுட்டிததிடுதிரொனப்புகன்றனனயி, னெங்குபாயநிறைந்தசுதா விலிங்க வரலாறனைத்து மெடுத்துச்சொல்குதன். (௫௭)

அமுதலிங்கப் பிரதிட்டை வரலாறுரைத்த

சருக்கம முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். ௭. க்கு விருத்தம். (௪௰௮)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

மாலுதானவிருடிசரித்திரச்

சருக்கம்.

மேலுளானமுதச் சிவகோசம்விரித்தவண்
ஞாலமுய்யவழி படுநீர்மை நவின்றனஞ்
சாலவின்னுமோ ரந்தணன் சேய்வடுசாபமாய்
மாலுதான முனியினொழிதல் வழுத்துவாம். (௧)

சங்கையில் தவத்தோன்றனை மீட்டுமெத்தாபத
ரங்கதேய மறையவன் யாவரிலங்நகர்த்
தங்கியெப் பணியாற்றி வெஞ்சாபந் தணந்துபோய்
நன்கடைந்தனன் சாற்றெனச் சூதனவிற்றுவான் (௨)

உம்பர்க்கோய் விலுவப்புற வேள்வியுஞற்றிடு
மம்பொற்றூர்ப்புரி நூன்மணி மார்பரளப்பிலார்
நம்பற்போற்றி யினிதுறை யோர்நகர் காவலஞ்
செம்புத்தீவினி லங்கர்தங் தேயத்திருக்குமால். (௩)

தேவராலயமுந் தருமங்கள் திளைத்திடு
காவினுன்மறை நனுநவிற்றி நலத்தொடு

மோவிலாரமழற்கூட்டிப் பின்னுண் ணுமுயர்குலப்
பூவினோர்சூர் வாழ்தலிற் பொன்னகர் போன்றதால். (ச)

திருமினுமெச்சீர்நகர் வேதியர்தங்களிற்
றருமசாலனென் றோர்மறை யோனுயர்சைவமெய்ப்
பெருமைசான்றவன் பெண்ணொருபாதியன்பெய்கழற்
கொருமைநீடுமெய் யன்பினன்மிககவொழுக்குளான். (ரு)

அத்தியானபரன்றரு மங்களனைத்தையு
நித்தியாகமநீர்மையிற் செய்பவனெஞ்சகச்
சுத்தியான்பரிசுத்தமு ளோர்களுடன்பயில்
பத்தியான்பரமார்த்த வியாபகப்பண்புளான். (சு)

இன்னதன்மையன்றன்வழி யெக்கியசன்மனென்
றுன்னுநாமமுளான்பல வோமமுஞற்றிய
தன்மையன்றன் மரபினொழுக்கந் தவாதவன்
வன்னியோம்பி வளர்ப்பவன் மாசறுமாண்பினான். (எ)

தங்குபேரறஞ் சார்தரு மெக்கியசன்மனென்
மருங்குமந்தணன் பாலொரு சேய்வந்துதித்தனன்
பூங்கழைச்சிலை வேளினும்யாணர்ப் பொலிந்துளான்
றேங்குமாற்றல்கொடே வளர்ந்தான்வளர்திங்கள்போல்.

வட்டவாண்முக மைந்தனை நாமம்வடுவென
விட்டழைத்தன னின்னமு மோர்பெயரேற்றமே
தொட்டதன்ம சருமனுமாமெனச் சூட்டினான்
சிட்டன்மைந்தன்றனக்கு வயதைந்து சென்றதால். (கூ)

வென்றியாரணவேதியன் சேய்க்குபவீதமா
மன்றலாற்றினன் வைதிகநன்னெறிக் கேற்கவே
யொன்றுதேசிகன் மாட்டருநூல்களுணர்த்தினன்
வன்றிறற்சுதனிங்நெறி மாண்புறவாழுநாள். (௧0)

வேறு.

தக்கபேருணர்வுநல்குங் கல்வியுட்டயவாற்றந்த
மிக்குயர்குரவற்போற்றி வியப்புறுதருமசன்மன்
றெக்கணையளிததுமீட்டுங் தேசிகற்பணிந்துதங்க [ன்.
ளொக்கலைப்பிதாவைத்தாயை யுவப்பொடுஞ்சென்றுதாழ்ந்தா

அங்கவராசிசூடி யிருக்குநாளவனுக்கன்பால்
மங்கலவதுவையாற்றத் தொடங்கினர்மரபுக்கேற்ற
தங்குலத்துயர்ந்தசார்பிற் றனிமகட்பேசிமன்றற்
கிங்கினிதாற்றவேண்டும் பொருளெலாமீட்டுமெல்லை. (௧௨)

எறிசுடரழல்வேட்டுண்ணு மெக்கியசருமனென்னு
மறையவன்மகனைநோக்கி மைந்தபோய்மகத்துகேற்ப
வறைதருதருப்பைகுஞ்ச மரசமம்பலாசமாதி
நிறைதருசமித்தையெல்லாங்கொணர்கெனநிகழ்த்திவிட்டான்.

வடுவெனுந்தருமசன்மன் மறைச்சிறார்சிலவரோடுங்
கடிகினோர்வனத்திற்புக்கான் கடவுண்மாமகத்திக்கூட்டப்
படுவனக்காட்டம்வேண்டிப் பழுவத்துட்படருங்காலை
நடுவுறுதவத்துவைகா னசமுனியிருக்கைகண்டான். (௧௪)

மாலுணுந்தவத்துவைகா னசமுனிக்கடவுண்மைந்தன்
காலகன்குணர்ந்தமாலு தானமாதவக்கோன்வேக

நாலையுமுடிவுகண்டோன் புண்ணியநலங்கொடீர்த்த
ஞாலமீதுள்ளவெல்லாம் யாத்திரைநடந்துதோய்வோன். (௧௫)

விண்டவைம்பொறிகளாதி விடையவாசனைநீத்தாங்கோர்
தண்டளிர்த்தாருநீழற் றவஞ்செயதான்றவஞ்செய்வோனைக்
கண்டனன்றருமசன்மன் சிற்றினங்கலத்தலாலே
பண்டையவிதியினசாரவாயப் புநிதியுபாயநதன்றே. (௧௬)

விசிந்துமேற்படருங்கறறை வேணியுமேனியெங்கும்
பொருநதியவுரோமககாடும வளருகிரபூண்டகையும்
பரிந்துளவிகாரரூபப படிவமுற றிருநதானென்று
தெரிந்துமண்கறகள்வாரிச சொரிந்தனர் திருமெயமீதின். (௧௭

தனனையுமறநதுமேலாய் தததுவமுணாநதியோகத்
தின்னிலைகண்டுதூஙகா திளிதுறநகிடுவோன்றன்னைப்
பின்னருமணறகலவாரிப பெய்தனா பெரியோன்கண்டாங்
கன்னவர்சிறுரொன்றுன்னி யகனறுவேறிடத்திற்போனான். ()

அறிந்தவனகலப்பினசென் றறிவிலாபுறததிற்றுக்க
வெறிதனாகல்லாலர்த வெல்லையிற்சிறிதுசீற்றம்
பிறநததுகல்லாய்நீவிர் பீடழிந்துறுமினென்னச்
சிறந்துளோனறிவுகொன்ற சிறியர்மேற்சாபமிட்டான். (௧௯)

ஆயிடையறத்தைநோககு மந்தணன்சாபமென்னுந்
தீயிடைவாடியோடிப் பணிந்துநாஞ்செய்தகுற்ற
நீயிடைபொறுத்துக்காத்தி நிகரிலோயென்னயார்க்குந்
தாயினுமினியானுள்ளத் தயாவொடுமுரைப்பதானான். (௨௦)

தக்கவர்குலத்திற்றோன்றுந் தன்மையீருமக்குத்தந்த
விக்கடுஞ்சாபநீத்தற் கேதுவொன் றிசைத்துமிந்த

மைக்கருங்கடனீர்சூழ்ந்த மலர்தலையுலகின்மேலாய்
மிக்கதோர்கடவுட்டான முண்டதுவிளம்பக்கேண்மின். (உக)

தெக்கணதிசையிற்கொங்கு தேயத்திற்றிகழுமந்த
மிக்குயர்தானமுன்னீர் விளைவினிலுண்டோன்றந்த
பொக்கமில்பொன்னியாறும் பவானியும்பராசப்புத்தே
டொக்கபேரன்பாற்கண்ட நுய்யதெள்ளமுதயாறும். (உஉ)

ஒன்றதாய்க்கூடுமந்த வொப்பரும்தெய்வததான
முன்றிருவதரிநீழன் முளைத்தருள் சுயம்புமூர்த்தி
தன்றிருநிருதித்திககிற் றங்கிடுமதனாலந்த
அன்றன்மாநகரங்கொங்கின் வதரிகாவனமென்றோங்கும். ()

வந்தவர்பாவமென்னும் வறுமையையறுத்துஞானச
சுந்தரவாக்கல்குஞ் சுயம்பிரகாசமாகிச
சந்ததம்விளங்குமுதநிந் தலமதையல்லால்வேறு
மைந்தர்காள்பிறிதுகாணே னென்றனன்மற்றுஞ்சொல்வான்.

மாசகல்கயைதன்மாடே யாயிரமறையோர்க்கன்ன
லேசமுற்றளித்துத்தற்ப ணாதிகணியமத்தோடும்
பேசருங்குரவர்தேவர் பிதிர்க்களுக்கியற்றிற்கோடி
பூசுரர்க்கன்னதானங் காசியிற்புரிந்தபேறும். (உரு)

மருவருங்கயையின்மாட்டு வடதருநிழலின்ஞாங்கர்ப்
பரிவொடும்புகல்பிரேத பருவமூலத்தின்றன்கீ
ழொருமறையோனுக்கன்ன முதவிடிற்சுருதிநான்கு
மருமையினோர்ந்தகோடி யந்தணர்க்கருத்தனோராம். (உசு)

தில்லைகாளத்திகாஞ்சி திருமுதுகுன்றஞ்சேஞர்
தொல்லையவருணைகும்பீச் சுரமுயர்சுருதிக்கான
மல்லலந்திருவையாறு மதுரையாலங்காடிந்த
வெல்லையில்தலங்களெல்லாம்விசேடமென்றிசைக்கும்வேதம்.

இன்னதொல்தலங்கட்கிண்டி விப்பிரரொருவற்கேனு
மன்னமாங்களிக்கிற்கோடி யந்தணர்க்கருத்தும்பேறும்
பன்னுமித்தலங்கடோறும் பயின்றதானப்பேறெல்லாம்
பொன்னியிற்பவாநிகூடும் புகழ்நகர்கொடுக்குமன்றே. (உஅ)

அருட்டிறுவாசதீரத் தருணடம்புரிவோன்முன்றிற்
றருத்தலைநட்டோன்வாழுஞ் சன்னிதியிடத்தும்பவ்வ
முருக்குமுன்னதிசூழ்தெய்வச சங்கமமுகத்தின்முன்னி
யொருப்பிடச்செய்ததான மொன்றினுககனந்தமாமால். (உகூ)

இனையதொல்தானத்தீண்டி யீசனைக்குறித்துமுன்னால்
புனைபவருவப்பத்தானம் புரிந்திந்தத்தலபுராண
மனையவர்தம்பாற்கேட்கு மன்புளோர்கடல்நீரெல்லாந்
தனியறப்பெய்துதானந் தந்திடுபலத்தைச்சார்வார். (௩0)

செறிபொழிற்பவாநிகூடற் றிருநகரடைந்தியாரேனு
மறையவர்தமக்கோர்முட்டி மாதவர்தமக்கோர்பிட்சை
யறிவுடனளித்தோரிந்த வம்புவிநிலமெல்லா-
முறுசுடர்க்கதிர்போனேமி யுருட்டியோர் குடைக்குளாவார்.

மணிதிகழமுதக்கேணி பவாநிகாவிரிவந்தொன்று
மணிபுனலோய்ந்துநூலோற் குதவினவளித்ததாயோ

ரிணையறுதெய்வலோகத் திற்கடைக்காமதேனுப்
பணிபுரிந்தேவல்செய்யக் கற்பமும்பயில்வர்மாதோ. (௫௨)

கங்கையம்பதியிற்கோடி கபிலையான் கற்றோர்க்கீயுந்
துங்கநற்பலமிங்கிந்து சுடர்புகுந் தினத்தும்பாந்தள்
பொங்கிரு சுடற்காய்நாளிற் றிங்களும் பிறப்பிற்போத
மங்கல மறையோர்க்கன்பாலோர்பசு வழங்கினோற்காம். (௫௩)

ஞானவாரமுதலிங்க நாயகன்றனக்குங்கீழ்பாற்
பீனவார்தேவதீர்த்தம் பெட்புறத்தோயவோர்கங்க
வீனமதகலுமீசற் சேறுவிட்டவர்கள்வெள்ளி
யூனகத்திருந்தெம்மீசன் மலர்ப்பதமடைகுவாரால். (௫௪)

பூரணைத்திதியுமாங்குப் பொருந்தியவாறுமீனுஞ்
சார்வுறினமுதலிங்க பாரிசந்தயங்குசெவ்வே
லோராறுமுகப்பிரானை யொண்கருநெய்தற்போதா
லாரினிதற்சித்தாலு மருங்கவிவல்லோராவார். (௫௫)

திங்களோராறுமந்தத் தேமலராற் பூசித்தா
லங்கவர்மூகரேனு மருந்தமிழக்கார்வெற்பார
மங்கலமுனிபோலாவ ரங்கத்தால்வலஞ்செய்வோர்கள்
பொங்கொளியரசராய்முப் புவனமும்புரப்பரன்றே (௫௬)

(வேறு)

மகரத்தாதபன் வந்துளிவண்சுனை
யிழ்பொற்றீர்த்தஞ் செறிந்திடுஞ்சங்கம
முகநற்றீர்த்தத்தின் முன்னிநின்றாடியாங்
குகரத்தாசை யுதவினால்கினோர். (௫௭)

மன்றல்வார்சடை வானவன்வாழ்வுறு
மின்றயங்குகயிலையை வெய்தினிற்
சென்றுயோனிச் செனனத்தைவேரறக்
கொன்றுகோடி குலத்தொடும் வைகுவார். (௩௮)

சுருதியன்றியம் மேன்மைமற்றோர்சொலற்
கரிதுநுங்கட் கடைந்தவிச்சாபமப்
புரிதனிறசென்றப் புண்ணியதீர்த்தமார்
திரிவிதப்புன றேய்ந்திடிற் றீருமால். (௩௯)

மாலுதானமுனிவனிவ் வாய்மையைச்
சாலவோதித் தவத்துறைவைகினான்
மாலுளந்த தருமசன்மன்மறை
வாலரோடு மருண்டுவழிகொள்வான். (௪௦)

கலையெலாந்தனி கற்கினுமூழிலாற
கலகில்புல்லறி வேமிகுமாதலாற்
குலனில்வந்து நன்கோதியுநந்தமக
கிலகுமிக்குறை யெய்திற்றென் றேங்கினான். (௪௧)

இந்தவாறுனி யேகுமளவையி
னந்தமார்க்கத் தடைந்தவர்ககண்ணுறீஇ
வந்துசாபம் வலித்திடும்வாறெலாந்
தந்தைபாற்சென் றுணர்த்திடச்சாற்றினார். (௪௨)

பேதையோங்கள் பிழைத்திடப்பின்னுமம்
மாதவத்தனருள்செய்த வாறெலாம்

போதவோதவிரங்கினர் போயினார்
யாதினும்விதி யாற்றலைவெல்வாயார். (௪௩)

மட்டில்யோகவை காணசபுத்திர
னிட்டசாபம்வந் திம்மெனாமன்மறைச
சிட்டாமைந்தரைச் சிறிவாதாசகைகையைத்
தொட்டகாலையிற் கல்லெனத்தோன்றினார். (௪௪)

தேயந்தவெணபிறைக் கணமலியசெஞ்சடை
வேய்ந்தமுக்கண் விமலனருளினு
லாய்ந்தருந்தவ னோறறைம்புலனகளைக
காய்ந்துளாரகதம் யாவாகடந்துளார். (௪௫)

மாலுதானமுனிவவ ரோதயன
போலயாவா புரையறநோற்றுளோர்
மேலுமன்னவன மேனமைபெரிதெனச
சீலருக்குயா சூதன்மெருட்டினான். (௪௬)

எட்டாவதுமாலுதான விருடிசரித்திரச்
சருக்கம முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் அ-க்கு விருத்தம். (௪௫௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

தருமசன்மன்கதிபெற்றசருக்கம்

கந்தனுகரூடதவவை கானசமுனிக்கோன
மைந்தனதுசெய்கையை வழுத்தினமெய்ஞ்ஞான
தந்திடுபவாங்க சிற்றருமசன்மன
வந்துருவடைந்துகதி மன்னியதுசொல்வோம். (௧)

தொல்லையமுனிக்குருசில் சொற்றசுடுசாபம
வல்லையினொழிந்துமறை மைந்தர்நெறிகூடி
நல்லகதியெய்திய நலம்புகறியென்னு
வெல்லையிலருந்தவர் வினவிடவிசைப்பான். (௨)

வன்மையுளகற்படி வமைந்துவனநிற்போர்
தன்மையவர்முன்சொல வுணர்ந்தவர்தனிப்போய்
நன்மகவினைக்குள சமித்துநனிகொண்டு
தன்மகன்வரத்துனிய தந்தையையடைந்தார். (௩)

வந்தவரையெக்கியசன் மன்றழல்வளர்ப்பான்
கொந்துறுசமித்துகள் கொணர்ந்திடவிடுத்த
மைந்தனிதுகாறுமனை வந்திலனுடன்போ
நந்தணர்களுந்தனக நண்ணிலர்களென்றான். (௪)

எண்டருவனத்திடை வழிக்கணெதிர்நீவிர்
கண்டிலிர்கொலோவெமது காளையரை யென்று
விண்டமொழிகேட்டனர் விளம்பிடமறைத்தா
ரண்டரனையானவர முகக்குறியறிந்தான். (ரு)

ஐயமெவனுள்ளவை யகத்துமறையாதீண்
டொய்யெனவுரைத்திடுதி யென்றலுமுயர்ந்தோய்
தையலர்மயங்கெழி றகுந்தருமசன்மன்
மையின்முனிசாபமிட வன்கலுருவானான். (சா)

கூடவருபூசுர குமாரருமவன்றன்
மாடுதுறுகல்லென வனத்திடையிருந்தார்
நாடுதிவிரைந்தென நவின்றமொழிகேளா
வாடினன்மிகுந்துயர வாரியில்விழுந்தான். (எ)

காதினனுரைத்தையிரு கைகொடுசிரத்தின்
மோதினனருங்கலைகண் முற்றுமெனதையா
வோதினைகொலின்னவை யுனக்குவரவோவயன்
போதெனைவனத்திடை புகுத்தினன்முடிததேன். (அ)

அருந்துயருளந்தவனை நோக்கியறிவுள்ளோய்
வருந்தலைமனக்கவலை மாற்றும்வழியுண்டாற்
றெரிந்தமுனிசாபமது தீரவுபதேசம்
புரிந்தசெயல்கேள்விகள் புலப்படவுரைத்தார். (கூ)

சுரத்திடையெமக்குமுனி சொன்னமுறையெல்லாம்
விரித்தினிதுரைத்துன்மகன் வெய்தினைமைநீர்போய்த்

தரித்திலிர்களொன்றுகுறை யாதெமதுதந்தைக்
குரைத்திடுதிரென்றவ னுரைத்திடவடைந்தேம். (கo)

என்றுமறைமைந்தன்மு னிசைத்தநலமெல்லா
மொன்றுமறவாதவ ருரைத்திடவுளத்திற்
றுன்றியிடுகேதமத கன்றுசுரா நெஞ்சு
ணின்றெளிர்பவாநிநகர் நிதநினைநினைந்தான். (கக)

கிட்டினாகளன்பொடிரு கேள்வியினருதது
மட்டவிழ்பவாநிமகி மைச்சிரவணதால
விட்டதுபெருநதுயர் விரோசனகரநகள்
பட்டிடவுடைநதிடு பனிபபடலமெனன. (கஉ)

வல்லமறையந்தணன் மனத்திடையிருந்த
வல்லல் களிமைப்பிடை யகன்றதருளில்லாப்
புல்லறிவிேனாரிடை புகுநதிருவுமேலா
நல்லுணர்விேனார்கணுறு நல்குரவுமென்ன. (கங)

உய்திறமுணர்த்தியிதை யததுளுவகைததேன்
பெய்தவர்தமக்குநிதி பெயதுவிடைநல்கி
மைதவிருளத்தன்மறை யோர்பலர்களோடும்
வெய்தினினடந்தனைய வெஞ்சுரநுழைநதான். (கச)

ஏகுநெறியிற்பறவை யேந்தலிடமாயுங்
காகம்வலமாயுமெதிர் கண்டிடுநலத்தால்
வாகைபெறுமோர்தரு மருங்குநிழன் மைந்தர்
தேகமுழுதும்பொலி சிலாவடிவுகண்டான். (கரு)

மூசுபிறவித்துயருண் மூழ்கியிடுகாயத்
தாசினையறுத்தரு ளளித்தடிமைகொள்வான்
பாசிலையொராபங்கொடு பவாநிபுரிவைகு
மீசனருளிவ்வண மிருந்ததெனவுன்னு. (கசு)

கருகுகொளிருளுட்கவரு காலையிறுதிக்கு
மருக்கனவரவம்புய மலர்ந்ததெனவிண்ணோா
புரிகுமுயர்சங்கம புரேசனருணெனுசை
யுருக்கியிடநெகுள முடைந்துருகின்றன. (கஎ)

விசையுளவிப்பிரரின மேலவன்மெய்யனபி
னிசைகொடிரங்கியம யாகளினிதிட்ட
பசிலையுவந்தருள் பவாநிநகாவைகும
பிசசனையடைந்துகதி பெறறிடநினைந்தான. (கஅ)

ஆய்ந்தமறையாளர்சில ரோமேடாசாபந
தோய்ந்தசிலைசசிலா சுவறசுமையவாகநி
வாயந்திடுகுடுப்பமொடவ வணபுறவநீங்கிப
பாய்ந்திடுயெயபனபினுடு தெனறிசைபடாநதான். (ககூ)

நாடுநகருமபரு நகங்களுநறுமபூங
காடுநதியும்பல கடநதுமணிமனறு
ளாடுமமலனறல மலைதனையுமிறைஞ்சி
யீடுபயில்சோழனுறை யெல்லையினையுற்றான். (உ0)

(வேறு.)

வல்லையிற்சிவ வடிவமாம்வதரிகாவனத்தி
னெல்லையைத்தனி யடுத்திடவடுத்திடவெழுத்த

கல்லுருப்பொறை நெட்டியின்பொறையெனக்காண
வல்லறீர்ந்தமெய் யந்தணனிசையித்தடைந்தான். (உக)

கோலமாழிகைகளாகளுங் கோபுரப்பொலிவு
மேலைவானவரிறைஞ்சிடு விமானமுஞ்சுருதி
நாலுமோர்ந்தரு ணயந்தவர்நடாத்திடுமோம
சாலைமாலையுந்தெரிந்திட வடிக்கடிதாழ்ந்தான். (உஉ)

காரிரேறுங்கிடு மங்கலமுரசமுழங்கற்போ
ரோருநான்மறை யோதையுமும்பர்வாய்த்துதியும்
பாருளோர்தொழு முழக்கமுங்காவிரிபவாநி
யாரவாரமுஞ்செவித்தலமருகிறனணைந்தான். (உங)

சென்றுதெக்கண வளகையிற்புகுந்தனன் செம்பொற்
குன்றமன்னதோர் கோபுரம்பணிந்துபோய்க்குறைதீர்ந்
தொன்றுமங்கக ரந்தணர்தம்மொடுமொலைப்
பொன்றருந்திரிவேணிசங் கமக்கரைபுக்கான். (உச)

மாலுதானன்முன்புணர்த்திய நன்னெறிவழாமற்
சாலுநீர்மையிற் சங்கற்பநெறியொடும்வேத
வாலசுந்தரிபாகனை யுன்னிநின்மலமாங்
கோலவானதிதுணையொடும் விதிமுறைகுடைந்தான். (உரு)

குடைந்துதற்பணைமுனிவர்க்குங் குரவர்க்குந்தென்பா
லடைந்துளோர்கட்கு மமரர்க்குமன்பிறுங்கியற்றி
மிடைந்தசைவவேதியர்முத லனைவர்க்கும்வெறுக்கை
தொடர்ந்துநல்கிநன்னியதிக கௌழமுடித்து. (உசா)

சாபவன்கலைத்தக்கவர் கரந்தழீஇப்பதும
நாபனுன்முகனயந்துஙன் மலர்கயேப்பரவு
நூபுரத்திருத்தாளனே நுவலரும்பவாரி
மாபுரத்துறைமறைகொடி மணாளனேயுள்கி. (உஎ)

மந்திரங்களிலுயர்ந்த பஞ்சாக்கரமறைவாய்ச்
சிந்தையுட்பலவுருவுற வுண்மையிற்செவித்திட்
டிந்தவெஞ்சிலேமுன்னுருப் பெறுகவென்றீண்டி
யந்தணாளரப்புனலிடை மும்முறையாட்ட. (உஅ)

இட்டவேதியன்சாபமங் கிளஞ்சிறுநாகஞ்
சட்டைவிட்டல்போற் கழன்றதுவேதகந்தாக்கப்
பட்டவல்லிரும்புருவுபோய்ப் பைம்பொனுனதுபோற்
சட்டகத்தொடுநேதோன்றினன் றருமசன்மாவே. (உகூ)

வந்துதாதையையன்னையை மருங்கெலாநிறைந்த
வந்தணாளரைத்தாழ்தலு மரவெனுமோதை
யிந்திராதியர்செவிகளிற் புகவெடுத்திறைத்தார்
கந்தவார்சினேக் கற்பகப்பூந்தருமாரி. (௩0)

சாதநன்னெறித்தருமசன் மாமறைமுழங்க
வேதநாயகிபாகனே விதிமுறைபூசித்
தேதநீங்கியங்கப்பிர தக்கணமியற்றி
மாதவன்புகலறநெறி வழாதெலாமுடித்தான். (௩க)

எச்சமங்கிருந்திருமையா லீசனுக்கியற்றி
சித்சலுந்திரிகாலமு நிமலனேப்பூசித்

இச்சையுள்ளனயாவையு மிலங்கைதமீழலின்வாழ்
பிச்சனான்மறைப் பிராட்டிநாயகன்றரப்பெற்றான். (௩௨)

சங்கமத்துறைபடிந்துயர் தனிப்பெருஞ்சுருதி
மங்கைபாகனைவரன்முறை பூசித்துநெடுநாட்
டங்கியெம்பிரானருள்தரத் தந்தைதாயொடும்போ
யங்கத்தேயத்தையடைந்தனனருந்தவமறையோன். (௩௩)

அருமகம்புரிந்தறம்பல செய்தரனருளாற்
றருமசன்மனுக்கருமண முடித்தருந்தவஞ்செய்
தொருமையன்புறவாழ்ந்துபின் னிறுதியினுமைகோ
னிருமலர்ப்பதஞ்சார்ந்தன னைகியசன்மன். (௩௪)

தாதைசற்கதியடைந்தபின் றவலருங்குணத்தோன்
போதநாடொறுமளப்பரும் போகங்கடுய்த்து
மாதவத்தனாய்த தருமசன்மாவெனுமறையோன்
வேதநாயகிநாயகன் வியன்பதமடைந்தான். (௩௫)

சிதையுமன்புளோர் திரிகரணங்களிற்செய்த
துதைதருங்கொடும் பவமெலாந்தூயநுண்பஞ்சு
கொதிதருந்தழற்பட்டபோற் குலைந்திடுமிந்த
வதரியந்திருவைப்பிடை யொருபகல்வதியின். (௩௬)

நித்தமாயொளிர்நிருமலப் படிவமாய்நிரம்பு
சுத்தமாய்நிகழ்சுருதியின் சொரூபமாய்க்கதிக்கோர்
வித்துமாயந்தமாதலம் விளங்கலால்விமல
னுத்தமத்திருவதரிநீழலை விடாதுறைந்தான். (௩௭)

வேதமிகுணர்பராசரன் சுகனுயர்விபண்டன்
காதிபுத்திரன்காசிபன் கவுதமன்கபிலன்
மாதவப்பெருமபாரத்துவ ஞாதன்வசிட்டன்
வாதராயணனாதியோர் றோறறங்குவதிவார். (௩௭)

தாதுகுந்திருவதரிமா நகர்க்குமுத்தரதி
ஞேதுக்கனனலோர் மூன்றிறுளொபபறவுயர்ந்த
வேதவெற்பெனுமொருமலை விமலமாய்விளங்கு
மாதலாலதன்பெருமையை யாரறிந்திசைப்பார். (௩௮)

ளகருமிங்காக கையிருகன்னலினகீழபா
லளடபருஞ்சுடர் வாரண சயிலமுமமர
நளதிலங்கெழி லுரகமாவடுககலுமிடையின்
வளப்பருங்கமலாசல முந்தனிவைகும். (௪௦)

பரப்புதென் றிசைப் பாங்கர்மங்கலகிரியென்னும்
பொருப்பிலங்கிடுமிணையவாயப் புகலுமோரைந்து
பருப்பதங்களினப்பணிற் பழமறைக்கரிதாய்
மருப்பொலிந்திட விளங்கு மவதரியங்காணம், (௪௧)

சீலமிக்ககா யதிரிசிலையொருமூன்று
மூலலிங்கமும் வதரியுமுளைத்தருள்வடிவாய்ச்
சாலவோங்கியவருமறைச சயிலமுங்கடல்சூழ்
ஞாலமீதினிலொன்றலாற் பிறிதிலைநவிலின். (௪௨)

ந்தவுத்தமதானத்தை யெவரெனுமுணர்வால்
துகாண்கினுங்கேட்கினு மிகவழிபடினுஞ்

சிந்தைவேட்டனவனைத்தையு மிம்மையிற்சிறப்பா
லெந்தையார்தரத்துய்த்தபின் முத்தியெய்திடுவார். (சங)

சுருதியின்படித்தாங்திரு வதரியைச்சூழ்ந்து
பருதிமாலையன்புரந்தரன் பன்னிருசுடரோ
ருரைதருஞ்சனகாதிய ருருகதிரர்வசுக்கள்
வரைதரும்புகழ் மேருவையாதியமலைகள. (சச)

கங்கையாதியகடவுண்மா நதிகணற்கதிக்கா
யங்கடைந்தருளுண்மையி னமலமாம்பொருட்டாற்
றங்கிநித்தியமவதிதலாற் றனித்தனிவிரிதது
நுங்களுக்கியானுணர்த்துமா றெவன்மறைநுவன்றீர். (சரு)

மாகரிங்கர்மகிமையை யுணர்ந்தபின்றங்கள்
போகபூமியைமறந்தன ரலைகடற்புவிவாய்ப்
பேகஞுகியபெருந்திறற் காதிசேய்பிரம
யோகியாலதவ் வுத்தமதலத்திணுலன்றே. (சசு)

அருமைமிக்கவிம்மாதல மகிமையுமளப்பில்
பெருமையும்பெரிதாதலாற் பிறங்குநூற்கேள்வித
தருமசன்மனச்சாபசீத் தருங்கதிசார்ந்தங்
கிருமையெய்தின னென்றனனிருடிடர்கோமான். (சஎ)

ஒன்பதாவது தருமசன்மன்கதிபெற்றசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கூ-க்கு விருத்தம்-(ருoக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

விசுவாமித்திரன்.

பிரமவிருடியான சருக்கம்.

தாதிவர்நறும்பூந் தடந்தொறுமலர்ந்த தாமரைப்பொகுட்டிடைத்தணவா, தோதிமசசேவல் பெடையொடுநதேற லுண்டினிதுறைந்துகண்வளரு, மூதெயிலுடுத்த வளம்பொலிபவாகி முதுநகரடைந்துநோற்றினிது, காதிசேயபிரம விருடியாயுயர்ந்த காதையைவிரித்தினிபுகல்வாம். (௧)

அவிர்தருபோதச சவுனகராதி யருந்தவர் சூதனைமீட்டும் புவிதனிலிறைமை பூண்டகோசிகனப் புனிதமாதலத்தடைந் தருளா, லிவாருந்தவஞ்செய் துலகெலாம்பிரம விருடியென் றியம்பிடப்பெற்ற, தவலருஞ்சிறப்பை யுரைத்தியென் றிசைப் பமுனிவரன்மகிழ்ச்சியிற்சாற்றும். (௨)

கதிகைநறும்பூங்குழன்மடமகளிர் கவரிகளிருபுடையிரட்ட மத்தமாவெருத்தும் பொலிக்தொருகுடைக்கீழ் மாநிலமு மலையம்புயங்களை. கொக்குலரலங்கள் மன்னர் [illegible]

சிகன்கோதகல்செங்கோ, லுத்தமநெறியான் மனுமுறைநடாத்தி யுலகரசியற்றுமந்நாளின். (௩)

தன்னுழையவராற் கள்வராற்றன்னாற் றரியலரான்மறவிலங்கா, லின்னலோரணுவுமிடையுறுவண்ணமினிதுகாததிருநிலம்புரக்கு,மன்னனோறலைய கோசிகனொருநாள்விலங்கடுவேட்டைமேன்மனனுய்க, கொனனுனைவேறகைப் படைகுழாதகோடுங் குறுகினனொருவனசசாபில. (௪)

தள்ளரும்பனைக்கை மும்மதாடால்வாய்த தழற்சிறுதறுகண்மால்வேழ,முள்ளருங்கவன வாமபரிபுலிபபோத் துறழ்சினததிறலுடைக்கழற்கான், மள்ளர்களொடுமெபோய் வெண்பிறைக கோட்டால் வாலினுற்சிதைந்ததேனருவி, வெள்ளமாயோடு மொருமலைச்சார்பின் மேவிமாவேட்டையாடினனால். (௫)

சல்லரிதுவைப்ப முருகியங்கறங்கச் சாபவன்கொலைஞர்கள் குரவை, செல்லெனமுழங்க வடுகொலைமிருகத் திரள்பலபடுத்துமேற்செல்லு, மெல்லவன்கரங்கண் முறுககிடசசிலபோ தெழிற்றருநீழல்வாய்வைகி, யல்லறீர்ந்தளப்பி ருனைகளோடும் வசிட்டனாச்சிரமத்தையடைந்தான். (௬)

தளப்பெருங்கடலோ டணைந்தகோசிகனைத் தாயருமகவினைக்கண்டாங், குளப்பருங்களியா னேகமாதவர்க்கு ளுத்தமவசிட்டன்மாமுகம, னளப்பிலவளிப்ப வணங்கினனவிடைதந்தருளெனட்பசிக்கியா முதவல்,களிப்பொடுமருந்தி யேகுதல்கடனென் றுணர்த்திடக்கவுசிகன்புகல்வான். (௭)

அருந்துதல்வாழ்த லனைத்துநின்னதுவே யல்லதுபிறிதிலைபுனவில். பெருஞ்சிறப்பனையிருக்கலாமெலமக்குண்பேருநொா

ன்றுமேசாலு, மருந்தவத்துயர்ந்தோ யென்னலுநகைகூர்ந்தற
ல்படிந்தமலனைப்பூசித், திருந்தமுதருந்தி யேகலாமென்ன விய
ம்பினானிருடியர்பெருமான். (அ)

போதமிக்குயர்ந்தோ னருள்செயக்கேட்ட புலன்றெரிய
மைச்சர்களுயர்ந்தோர், மூதுரைகடக்க லறனலவென்று முக
மலர்ந்திசைந்தனனாகி, நீதியி னொருப்பட் டேகினன்றனது நியதி
கணெறிமுறைமுடித்தான், மாதவன்காம தேனுவையழைத்து
வேண்டுவவழங்கென வகுத்தான். (௯)

வந்தநாற்படைக்கு மந்திரத்தவர்க்கு மாசனம்வகைவகைதி
ருத்தி,யிந்திராதியர்க்கு மெய்தொணாவமுதி னின்சுவைப்போ
னகவருக்கங், கந்தமார்பலங்கள் முதலியவமைத்துக் காதலினிதி
ருந்திடுமெல்லை, விந்தைசேர்விசுவா மித்திரனென்னும் வேந்
தனுங்குவப்பொடுமெய்தா. (௧௦)

மறுவறுதவத்தோன் முகமனாற்பந்தி வரிசையாலாசனத்திரு
த்தி, யறுசுவையுண்டிக் கமைந்தன வனைத்துங் கடவுளானளித்
திடப்பெய்து நறியநெய்தயிர்பால் தீஞ்சுவைப்பலங்க ளாதிய
கனிவுறப்படைப்ப, வெறிகமழ்தாரான் சுராமுதருந்து மேன்
மையின் விருந்துசெய்தனனால். (௧௧)

தூக்கமிலிமையோர் மாதவனளித்த தூயதெள்ளாரமுதுண்
டு, தேக்கிடல்போலச் சேனையும்பூகச் செல்வருந்திறல்கெழு
வேந்தும், தாக்கரும்பசிதீர்ந் திகபரமுணர்ந்த தாபதற்புகழ்த
லுந்தகவால், பூக்கமழ்கந்த மாடைபொற்கலந்தாம் பூலமும்வரி
சையினுதவா. (௧௨)

இன்னணம்வேட்ட வனைத்தையுமிமையோ ரொழிலைகர்ச்சு ரபியீந்திடலு, மன்னவன்காணு வதிசயமடைந்திம் மாதவவசி ட்டன்மாட்டிருந்த, பொன்னவிர்சுரபி யிருநிலமுழுதும் புரந்த ரனுலகமுமடையி, னுன்னினவனைத்து முதவுமற்றிதனுக்கொ ப்பதொன்றிலையெனநினைந்தான். (கங)

காந்தனிலவிரு மாழியங்கமலக் கண்ணினன்கதிரமணிமா ர்பி, னிருந்தவளிந்த வுருவெடுத்திருடிக் கிடற்றியபணிகொ லோவீசன், பெருந்திருவருளோ மாதவலியோ யாதெனப் பேசுகேனிந்த, வருந்தவனசெய்த தவவலிக்கேற்றம யாதெ னவதிசயமடைந்தான. (கச)

நிவப்புறுசெமபொன் மேருவுங்குபேர னிதியமுநெடுங்கடல் சூழ்ந்த, புவிப்பொறையேந்து புயங்கராகோனறிருவும் புரந்த ராதியர்பெருவாழவு, முவப்பொடுங்காம மாதியவிடைய மொ ருத்துமிக்கொளிவிடேநாறகும், தவபபெருவலிக்கோ ரணு வெனநினைந்து தன்னரசாற்றலைவெறுததான. (கரு)

இவ்வணநினைந்த கருத்தினனாகி யிருடியைப்பார்த்தினிது யர்ந்த, செவ்வியோயுனது தவப்பெருவலியாற் செகத்திரண் முழுவதுமங்கைத, திவ்வியாமலகக் கனியெனக்கண்டா யுன க்கரிதொன்றிலைத்தெரியிற், குவ்வினைப்புரக்குங் கொள்கை யாலெமக்கிக் கோவினைநல்குதியென்றான். (கசா)

ச்மையுலகளிக்கும் தோன்றலீங்குரைப்பக் கேட்டருள்தூய வன்சுரபி, நமதவவளித்தற் காசநீயழைத்தால் னன்னுறுமே ற்கொண்டிசெல்லென்ன, வண்மவொழுன்னர் வருந்திநாம

ழைக்க வணைத்ததாலன்னதென்றுரைப்ப, யிமையவரானைத்
தூதர்நீருபாயத் தெம்முழைத்தரு,இரென் றிசைத்தான்.(௧௭)

கணங்கொடுசென்ற காளையரசன் கட்டுரைதலைக்கொடு
சென்று, குணங்களாற்கொணரார் குணங்களாற்பிளிப்பப்
பொடிபடக்கோட்டினற்சிதைதரதுத், தணந்துயர்தவத்து வசி
ட்டன்மாட்டெய்தித தாழுந்தியான்பிழைத்தவாறென்கொன்
மலர்ந்தருமடிகட் கென்னமுனவணங்கி வாய்மையாலினிதிசை
த்திடுமால். (௧௮)

நின்மனதுவக்க வளித்ததோவன்றி நிருபர்கோனெனைமன
ச்சி, வன்மையிற்பற்றித தன்னகாசெல்வான் மதித்ததோ
சாற்றெனவுயர்ந்த, சன்மதியுனோனான றாவிலைநிரையுன் றன்
மனதென்றலும் தடைதீர்ந், தென்மணிகுயிற்றுந் தன்னமரிரு
க்கைக் கேகுதற்கெழுந்திடுமெல்லை. (௧௯)

சற்றுறுசினத்தாற் றுனையைநோக்கித் தராதிபனம்முழைவி
ரைந்து, பற்றதிரதருதிர் பசுவினையென்னப படைக்குழாமொ
ல்லைபோய்வளைந்து, சுற்றலுந்தெய்வச சுரபிவெஞ்சீற்றஞ்
சொலித்துடன்மயிரத்துளைதோறும், தெற்றெனப்பலாக ளுதி
த்திடநினைப்பச் செனித்தனர்திறல்கெழுவீரர். (௨௰)

படைக்கலந்தாங்கி யுதித்தவரந்தப் பார்த்திபன்றனைமேற்
பாய்ந்து, முடுக்கிவெஞ்சீற்றம் விளைத்தலும்வேந்தன் முனைப்
படைமுரிந்துபோய்ப்பைம்புல், விடைக்கிடைபற்ற நோக்கிய
கவுசி கேந்திரன்வெள்கியாமெழில்சேர், குடைக்குலமன்னர்
குலத்திடைவந்து மென்செயவென்றுளங் குறித்தான். (௨௧)

வேறு.

எய்தியதானைகள் வெங்கிடல்கண்டரு ளிகல்வேலான்
மைதவிர்மந்திரர் தமைகளைநோக்கியிம் மதியாவும்
மெய்தகவாருகி லும்பலமொன்றிலை மேலாகச
செய்தவமேபெரி தாயுளதென்றுரை செயதானால். (உஉ)

நீட்டியசெங்கதிர் சூழவிருந்த நிலப்பார
மாட்டுறைமந்திரர் மீதுசுமத்தி வளர்ந்தேங்கு
காட்டின்விடுத்தினி நான்மறையோனென நனியோக
மீட்டுவனென்று நடந்தனனல்வினை யிசைவாலே. (உ௩)

மன்றல்செறிந்து விளங்கிவளரு செழு மாமேருக்
குன்றமடைந்தலர் தண்டலைதுன்றிய குணபாலிற்
சென்றனன்வன்னி நறுந்தருநீழல் சிறந்தங்க
ணொன்றினன்வைகி யிருந்துதவத்தி னொருப்பட்டான்.(உ௪)

மிக்கமனப்புல மூடியவிந்திய வெவகானை
யக்கரமைந்தெனும் வாழ்கொடகற்றிமெய் யருண்ஞானந்
தொக்கமெய்வித்தினை விததியருட் சொருபானந்த
மிக்கபலன்செய் தருந்தவயோகம் விளைத்தானால். (உ௫)

ஓடியவெம்பரி மானைவகிறுத்துறி னுள்ளாகக்
கோடியவெங்கடி வாளம்வலித்திடு குணமேயோ
னீடிவிரிந்த மனத்தைநிறுத்த நிவந்தோடு
மீடுளவாயுவை யீர்த்தசைவின்றி யிருந்தானால். (உ௬)

(வேறு)

மயர்வறவுயர்ந்தவேதம் வகுத்தவட் டாங்கயோக
மியமநன்னியமமீறி லாசனம் பிராணாயாம

முயர்பிரத்தியாகாரந்தா ரணையுரைப் பருந்தியானந்
தையையுளசமாதியென்னச் சாற்றுமிவ்வியோகமெட்டின். (௨௭)
பிரிந்துளவுயிர்கொல்லாமை மெய்மைகள்ளாமையன்பி
னொருங்குமிந்திபமடக்க லொருவர்பாலேற்றிடாமை
புரிந்துளவியமமாகும் பன்னருமறைகடேர்த
னிரம்பியமகிழ்ச்சிபூசை சவுசநன்னியமமாமால். (௨௮)
ஊருவிற்றாள்கண்மாறி யேற்றிமாலொழிந்திருத்தல்
சீருறவோங்குபத்மாசனமெனத தெரிபபரிந்த
ர்கெழுதவிசின்யாககை யெய்தியவழிபிராண
னுருமறிறுத்தறன்னைப் பிராணாயமெனபர்நூலோர். (௨௯)
தாங்கருஞ்செபததோடாற்றல சகற்பமாந்தனிசசெபத்தை
நீங்கியபிராணாயாமங் கற்பமாநிகளாங்காரத்
தோங்கிநின்றுயர்ந்தகாயத திரியினையுதித்துமீது
தேங்கிடமுக்கால்நன்கிற் செபித்தலுமபிராணாயாமம். (௩௦)
யிண்டரேசகநன்மூச்சை விடுதல்பூரகமதேற்றல்
கொண்டுளேநிறுத்தல்தன்னைக கும்பகமாகுமென்பர்
றிண்டிறல்விடையந்தன்னி லிந்திரியஞ்செலாதடக்க
லெண்டருமறைகள்வல்லோர் பிரத்தியாகாரமென்பார். (௩௧)
திறனுறவிதையமுச்சி யுந்தியிற்சித்தந்தன்னை
நிறுவல்தாரணையதாகு நிமலமாய்நிறைந்தமுக்கட்
கறைமிடற்றவனைக்கால காலனைக்கருத்துளூன்றித்
திறனுறவேசென்றெண்ணு திருத்துதல்தியானமாகும். (௩௨)
புறம்பினுமுள்ளுமெங்கும பூரணமாகிநின்ற
நிறம்பெறுபிரமந்தன்னைத் தெரிவுறவெங்குநோக்கல்

சிறந்திடுஞ்சமாதியாமென் றுணர்த்துவர்சிவாகமாதி
யறிந்தவரிந்தவோரெட் டங்கமாமியோகமெல்லாம். (௬௩)

வீக்குமாசனத்தினவைகி மேதகவிழிகடனை
மூக்கினனுனியிலொட்டி மாயையைமுறுக்கிஞானந்
தேக்கிமிக்குயர்ந்தகாயத திரியுனிச்சிவசொரூப
நோக்கியாயிரப்பத்தாண்டு நுவலரும்யோகஞ்செய்தான். (௬௪)

வாயுவுங்கந்தமூல வனமுமிர்ச்சலமுமாகி
யாயிரப்பத்தாண்டெல்லை யருந்தவமுயன்றபின்னாத்
தீயினுளுருகுஞ்செம்பொற் றேகமோடெழுந்துசென்று
மாயிரும்பிரமயோகி யாயினம்வசிட்டவென்னு. (௬௫)

என்றலும்பிரமயோகி யிங்ஙனநீயலலையெனனு
வன்றவனுரைப்பவுள்ளத் தடக்கிபசிறறதோடுஞ்
சென்றனனுயர்ந்தஞானத் திருமறைக்காட்டினண்ணி
நின்றதோர்வன்னிதாரு நீழலவாயிருந்துநோற்றான். (௬௬)

பன்னருஞ்சிரத்துமீது பன்னிரங்குலகுமப்பா
ன்னார்சேர்மூலந்தன்னின் ஞானநாளத்துமீதே
பின்னனுவாதியாமெட் டிதழொடுஞ்சிதரூப
மன்னியபொகுட்டிலுப்பண் வயங்கியதொளமெறதென்னில்.

ஆறொளிபரப்பிநூறா யிரங்கதிரவிர்தல்போலப்
பேரொளிவிளங்குமென்று குடிலையேபேசுகின்ற
வோரொளிதன்னைமாறா துன்னிநின்றிலக்கமாண்டு
[illegible] திரியுனித்தவஞ்செய்தானால். (௬௮)

இவ்வணமிமையோருஞ்ச விருந்தருந்தவஞ்செய்தேகிச்
செவ்வணவசிட்டன்பாற்சென் றருந்தவந்திருந்தநோற்றியா
மவ்வமற்றுயர்ந்ததூய பிரமமாவிருடியானே
மொவ்வுதியென்னலோடு முறைசெய்வான்வசிட்டன்மீட்டும்.

கிரமுறுதவங்கள்பன்னாட் செயததாற்றவசியாகி
யுரனுறவிளஙகாநின்று யென்னலுமுவககானினனும்
பிரமமாவிருடியென்று பேசிலனெனவுளளெண்ணி
பிருமடங்கினனைநோற்போமென றுமனியெழுநதுபோனான்.()

லையில்லைசயவெற்பை யெயதினனையதியாஙகோர
நலலியந்தாருசீழனெடிதிரும தருநூலசொன்ன
லவாறெழுகிசசாவித திரியுமனிநானுநோறறு
வல்லவீரைாநதிலக்கம் வருடமும்யோகஞ்செயதான். (சக)

தடம்படுமுலகினுளள சராசரமனைத்துமெலல
நடுங்கிடநாகநாட்டோர் நாட்டமுஞ்செவியுமூடக்
குடைந்ததோரோனதகேளாக குரவனையாதிவானோ
ரடைந்தனர்சையவெறபி லருநதவத்துயர்சதான்பாங்கர். ()

ஐயநின்றனைப்போனேற்றூர் யாவர்கொல்சுருமாய்நீ
செய்தவம்பெரிதுமிககாயச் சிறந்திடும்பிரமயோக
மெய்திலையினியிப்பூவி னேற்றமாம்பவாநிகூடற்
றுய்யமாதலததுநீபோய்த் துன்னுதியெனறுபோனார். (சரு)

வேதியனுதிவானோர் வியந்துமுன்விளம்பிப்போந்த
தீதகல்விசுவாமித்திரன் சிவனாருப்பெற்றுங்கும்

போதல்போலெழுந்து தெய்வப்பொன்னியிற்பவானிகூடு
மாதலத்தடைந்துசங்க மாதிரோவிந்தியனுடி. (சச
சிவவடிவாயகாயத் திரிசிலையிடத்தும்ஞானத்
தவமருள்சங்கமேசன் சன்னிதானத்துமேலா
யுவமையில்வேதகுன்றத் தாசியுமிருந்துபன்னு
னுவலருங்காதமூல நுகரந்துமாதவத்தைநோற்றான். (சரு
முன்னருந்தவஞ்செய்தார்க்கு மும்மடங்கதிகமாமிப்
பொன்னகரிடத்துநூறு புண்ணியப்புத்தேழாண்டு
மன்னிமெய்வருந்திநோற்கு மாட்சியாலுலகமெல்லாம்
வன்னிபோலெழுந்தன்றேன்செய மாதவந்தகித்ததன்றே.
இந்திரனதிவாரனே ரிறையமாடுக்கதோடும்
வந்தனர்வசிட்டன்றன்பால் வழுந்தினர்வழுத்துங்காலை
யந்தணன்முனிபாலெய்தி யருர்தவபிரமயோகி
யிந்தமாதலத்திவானு யினியுனைக்கொட்பார்யாரே. (சஎ

புரிதனிலுயர்ந்தவிந்தப் புண்ணியநகரின்வந்து
பெரிதுநீநோற்றலாலே பிரமமாவிருடியானு
யரிதுனக்கினிவேறில்லை யருண்மிகுங்கடவுளானை
வருதியென்றழைக்குமுன்னே வந்துமுன்னேவல்செய்யும் (சஅ

என்றெதிர்வசிட்டன்கூற விகலறுபிரமயோகத்
தோன்றினமுனிவன்போத வுவகையின்மலர்ந்தகாலைத்
துன்றியமுனிவராதி சுரரெலாம்புகழ்தல்செய்தார்
வென்றிமாதவஞ்செய்வோர்கண் மகிமையைவிளம்பலாமோ
விப்ரவிருடியான மேன்மையோன் பவானிகூடன்
னுடயாங்கடந்தமூரன் முதல்வனை மூன்றுபோதுஞ் .

செப்பமிக்குடர்ந்தபூசை திருத்தியத் தெய்வஞான
வைப்பிடைவதிந்தானந்த மகிமையார் வழுத்தவல்லார். (௫௦)

ஆதலாற்பிரமயோக மருந்தவன் றனக்குநல்கு
மாதலமகிமையார்க்கும் வழுத்திடற் கரிதாங்கெய்தி
யர்தொருபுருடனேனு மருமறைச்சிலம்பினேற்கிற்
றீதகலசரீரதோடுந் தேவனாயவிளங்கறிண்ணம். (௫௧)

எதிகளார்புகழுங்காயத் திரிபிலேயிருந்துள் ளன்பாற்
றிநமுறச்சுசியாற்காயத் திரியிலோர் செபஞ்செயதாலுஞ்
தூமறையத்தியானந் தானஞ்செய தபலன்வர்தெய்தும
மதிதரும்வந்துகாணிற் பாவனராவரன்றே. (௫௨)

சிவவடிவானகாயந் திரிசிலையிடத்திபாரேனு
முவமையின்றுயர்ந்தவட்டோத திரசகத்திரத்தையுன்னிற்
புவியிடைமற்றைத்தானம புகுமெய்யன்பிற்கோடி
திவியமாயிருந்தகாயத திரிசெபித்ததுகோராகும். (௫௩)

விதியினற்செபித்திட்டாலும் விகற்பமாச்செபித்திட்டாலு
ம்திகமாம்பலமேயல்லா லற்பமாம்பலமுறாதா
லிதுமறைநுவன்றவுண்மை யென்றினிதுணர்வீரிந்த
முதுநகர்பிறவிக்கானை முறுககேடுஞ் செந்தீயாமால். (௫௪)
தெள்ளியவிசுவாமித் திரச்சிவயோகியங்க
ணெள்ளருந்தவங்களாற்றி யிருடியற்கிறையாய்முக்கண்
வள்ளலைப்பாவிப்பன்னாள் வதிந்துபின்வடபான்மேரு
வொள்ளொளியடுக்கல்சார்ந்தங் குவப்பொடும்வைகினனல்

பதிகளிற் றிலகமாமிப் பவானியம்பதியைப்போல
வதிசயம்பயக்குந்தான மகலிடத்துளதோவிந்த
முதுதவன்பிரமயோகி யாகியமுறைமைசொற்ற
கதைபவுடியத்திலென்று கழறினன்கருணைச்சூதன். (௫௬)

பத்தாவது விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியான சருக்கம் முற்றியது.

ஆகச்சருக்கம். ௧௦ - ௧௬ விருத்தம். (௫௫௭.)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

பதினோராவது

தந்துவர்த்தனன்வரம்பெற்ற

சருக்கம்.

இன்னணம்விசுவா மித்திரன்பிரம விருடியாயினசெயலீதிப்
பொன்னகரிடத்துத தநதுவர்த்தனனெனும புரவலன்போந்தருட்சு
ருதி, மின்னொருபாக நாயகனருளால் வேண்டியவரம்பெரித
டைந்து, தன்னிகர்பிறிதில் கதியினையடைந்த தன்மையையெ
டுத்தினிதுரைப்பாம். (க)

நுணங்கியகேள்விச சவுனகர்கேட்க நுவலுவான்றெரிவருநூ
-காற், பணந்திகழ்பாந்தட் பஃறலைக்கிடந்த பாரிடைப்பவர
பம்பதியின், மணங்கமழ்வதரி மூலநாயகனை வணங்குவோர்
ருத்துவைச்சயஞ்செய்,திணங்குமெஞ்ஞானச் செல்வராய்வீ
டு விருப்பதற்கையமொன்றிலையே. (உ)

யாதொருகரும முற்றிடவேண்டி லந்நகரடைந்தருள்வடி
வாம், வேதமங்கலைபங் காளனைப்பரவி வேண்டிடினெளிதி
னெய்திடும், மாதலமதனி னிசவிதன்குலத்து மன்னவனொரு

வன்முன்வந்து, மேதகவேட்ட பொருளெலாமடைந்து வியாதபின் விமலவீடடைபதானை. (ரு)

என்னலுமன்றோ எ செய்கையைவிரித்தீண் டியம்புதியெனலுஞ்சூதன், பன்றுமினனுமிழு மணிமுடிவேந்தர் பரவுறந்திறல்கெழுகழறகாற, பொலனியந்துறைவன் மரபினிலுதித்த புண்ணியனபுயதாபைபோலவான, றனணிகரிலலா மாலபிறுன்றகைசால் தநதுவாதசனெனறுதகோன். (சு)

தீமையுங்கொடிய பொயமையுமொதுகக்த் தெணகடலுடதபார்முழுதும, வாபமைபுமபுகழும் தருமமுந தவமும் வண்மையுமானமும் பொறையுந, தாமகவளிகரு தன்மைபோவளர்கரு தகமையான றரியலரெலறும், பாய்மதவேழத திலகளேசசாடிம படர்சினககோளரிபோலவான். (எ)

திருமகள்முகமுங கலைமகளுவுஞ் செயமகள்புயங்களுந்திடமாம், பெருமகள்மனமும பிறங சுசாதனைப் பேரணங்குதரமுமெலமேற், றருமகள்காமுஞ் செருமகளுருந் தயங்குசெளபாக்யமின்மார்பு, மருவமயினுவந்து வீற்றினிதிருப்பப் பெறறனனருநதவப் பலததால். (அ)

அறத்தவிசுறையு மருந்தவத்தோற்கு மந்தணர்தமககு மெய்யன்பா, லுறைததபேருணர்வி னெருப்படுசெருத்தா லுயர்நவபுண்ணியச்சார்பின், றிறத்துநின்றெழுகு நீர்மையானதி சேடனுயிரஞ்சிரத்தாளிற், பொறுத்தபார்சசுமையை யாற்றிமன்னுயிரைப் புரிந்தரசியற்றுமநாளின். (கூ)

சொலற்கருமறைநூ லொருங்குணர்ந்துயர்ந்த தூயவன்றுல்பராத்துவாச, குலத்தினிலுதித்தோன் றீர்த்தயாத்திரை

செய் கோதிலான்சைவவாகமநூல், கலைத்திரளுணர்ந்து தே
சிக்கனோன்சநக கன்னனென்போன்கடும்பசியான், மலைப்பு
றமறந்துவாத்தனச்சேரமு மன்னவன்மருங்குவந் தடைந்தான்.

குடைபயில்கரமுங் குளிர்மதிமுகமுங், கோதிலாத்திருவெ
ணணீற்றழகும், விடையவன்படிவக கண்டிகைபூண்டு விள
ருமுன்னூன் மணிமார்பு, முடையதொல்படிவி னெதிர்வ
க்கண்ட வொண்முடிவேந்தா கோனெழுந்து, முடிமிசைச்செ
கை குவித்தெதிர்வணங்கி முறைமையாலுபசரித்தனனல். (க௯)

தம்பதியொடுமத் தாபதமறையோன்றுண்மலர்விளக்கியப்பு
லை, யும்பரும்வியக்கும புனலெனப்புறமுமுள்ளூற்சுத்திசெய்
திறைஞ்சி, யம்பொனுசனததி னிருததலுமிருந்த வந்தணனா
சனேநோக்கி, நம்பியவறனு மைந்தரும்வளமும் நன்மையோ
வெனாநனிவினவா. (௪0)

முகமலர்ந்தையன் வினவுதல்கேளா முகிழ்த்தசெங்கையினு
ன்வேதச், சிகையுணருரவோய் நின்னருணலத்தாற் சிறட்பொ
டுமரசுசெய்திருந்தே, னகமதினவேறு குறைபிறிதிலைச்சந் தா
னமொன்றருந்ததுட்பற்றுன், மகவளித்திடுதல் அறிகிலாதைய
மைந்தனில்வாழ்வுளேனென்று. (௪௧)

தானமாகாயஞ் சலதரந்திமிரஞ் சசிமடந்தையர்குணஞ்சசந்த
மாதனிகவன மந்திரஞ்சுபமா மங்கலஞ்சொற்பிரசங்கம்
பானியவோடை துறைகரையஞ்சம் பகர்சபையருந்தமிழ்வா
ணர், பூங்ழைபுகழ்நற் கொடைகுலமேலாம் புதல்வனுல்வினங்
கு டென்றே, (௪௨)

ஆதலானுதி நூலொருங்குணர்ந்த வந்தணவடிவனேனினியு
ன், பாதநாண்மலர்கண் டிறைஞ்சினே னதைதான் மைந்தரைப்ப
டைத்தவனேனென், றிந்தையகன்றே னென்றெடுத்திசைத்து
செங்கரங் குவித்தவுஞ்சிறாத, வேதியர்தலைவன் சிவன்பத
மிணைந்து வேட்கைப்பார்த்திவைகவிலும். (கங)

சங்கலேதவழும் பொலவிகன்றட கேளெனச்சாற்றுவான்
றகைசால், கொங்குமண்டலத்திற் காவிரிநதியிற் குளிர்மணி
கொளித்திடுபவானி, சங்கமஞ்செய்யு நாப்பணிற்கடவுட் டான
மாயொருசிவதலமுண்,டயகத்திற்பரமாற் புதவடிவாகி யவதரி
திருந்ததோர்வதரி. (கச

அலங்குமத்தருவி னிழல்வாய் மறைகட் கணுதியாய்முளைத்தரு
ள்பழுத்த, விலிங்கமொன்றருணச சோதியின்வடிவா யிருந்த
தாலிந்திரனயன்பால், அலங்கருட்பராசன் வசிட்டனாரதனத்
தொன்னகர்தமனை யெந்நாளும், வலங்கொடுவணங்கி மக
ஞ்செய்துபோற்று வதிந்தனர் வேண்டுவவடைந்தார். (கரு)

கருதியவுதவுந் தருக்களேவர்தக் கடவுள்வைப்பிடைநெடுவத
ரித், தருவசாய்ப்பணைத்துப் பலங்களுங்கொடுதுஞ் சாய்னசயு
மாய்விளங்கிடுமம், பருவமர்வனத்தின் விருந்தையரியக்கர் வான
வர்சித்தர்கண் மறையோ, ரரவநாட்டவர்க ளிருடியர்முனிவ
ரதியோர்நீங்கிடமாட்டார். (கசு)

மூதெயிலுடுத்த வச்சிவதான மூவுலகமுந் தொழச்சிறக்கு
மாதலினங்குச் சங்கமேச்சுரனை யரியகாயத்திரிசிலையை
வேதவன்னிரியை வதரிமாக்கானை மெய்ம்மையால்வலஞ்செய்

துதிணமுங், தாதவிழ்மலர்சேர் கவைத்திரிவேணி சங்கமப்புனல் படிதக்கோர். (௧௭)

எண்ணியகருமம் யாதேனுமெளிதி னெய்திடுமாதலினந்தப் புண்ணியதலத்தை விரைவினிலடைந்து புரவலசங்கமமாடிக் கண்ணினுண்மணியாய் விளங்கிடும்வதரி காவனக்கடவுளைவழி ழியா, லுண்ணிறையப்பின் வழிபடுவாயே லுனகருதற்பொரு ளுறுமென்றான். (௧௮)

பின்னருமுறைப்பான் பார்த்திபவேதப் பெண்ணொருபாகனை யேத்துச், சன்னிதியின்று வேண்டினவெண்ணித் தாழ்ந்துநூற் றெட்டதாய்வலஞ்செய், தீர்த்திலேதிங்க ளானவையமியற்று மெ ல்லையினிலம்பநயகனியொன், மன்னவனருளாற் கிடைத்தி டுங்கிடைத்தா லருமபெறன்மகவுனக்குண்டாம். (௧௯)

கிட்டியதெய்வ வதரியங்கனியைக் கிளர்சுடர்மணிமுடியோ யுன், மட்டவிழ்கூந்தற் கற்புடைமனைவி மலற்கரத்தளித்தவ ட்கருததி, யிட்டபினெங்கை யருளினுன்மகப்பே றெய்துநீயே கெனவியம்பிச் செட்டநான்மறையோ னுசிசெயதிறைவன் சிற ப்பினிதளித்திடப்போனுன். (௨௦)

(வேறு)

நூனெறியாள னிவ்வாறுநுவன்று
போனபின்வெய்ய புலிக்கொடியுள்ள
மானனிவாண்முடி மன்னர்பிரானும்

மந்திரர்தம்மொடிம் மாமறையாளன்
வந்தருடன்மை வழுத்தி மெய்யன்பா
லெல்லைதபவாகி நகர்க்கினிதெய்தச்
சிந்தையொருப்படு செய்கையனானன். (௨௨)

கங்குலூண்பக லுங்கடிமன்றல்
பொங்குபவாகி புரிதிரிவேணி
சங்கமாயகலைச சதுர்வேத
மங்கைமணாளனை வாழ்த்துவதானன். (௨௩)

அங்கமொராறு முணர்ந்தவரன்பாய்
மங்கலவோரை வகுத்தினதிற்
சங்கமகேந்திரஞ் சாரவெழுந்தா
னெங்குமெழுந்தின் னியங்கள்கறங்க. (௨௪)

வேதியர்மங்கல வாசிவிளக்க
மாதவர்வந்து வெண்ணீறுவழங்கப்
போதுதியெல்றுயர் புண்ணியர்கூற
வாதுலரின்மை யகன்றினிதோட. (௨௫)

மாமிசைமந்திரர் வந்துவணங்கத்
தேர்மதமாப்பரி சேனைகள்சூழத்
தாமரையாள்பயி றண்சடிமார்ப
னேர்மணியான மிவர்ந்துநடந்தான். (௨௬)

முத்தமணிக்கொடை மொய்த்தபதாகை
சுத்தவியங்கடு வைத்திடவானீர்

தத்தலையின்புடை சாமரைதிங்கள்
வத்திரமாமட வார்களிரட்ட. (௨௭)

இன்னெறியில்லொடு மெய்தியமன்னர்
மன்னனனீக வளத்தொடெழுந்தே
கன்னிமதிற்கடி மாநகர்நீங்கிச்
செந்நெறிமேற்றிசை சேரநடந்தான். (௨௮)

தன்றிருநாட்டுள சைவதலங்க
ளொன்றும்விடாது வணங்கியுளன்பாற்
சென்றுதனெல்லை கடந்தணிசேரா
குன்றடருங்குடகொங்கையடைந்தான். (௨௯)

வண்டுகடத்தலர் வாயுகுதேற
லுண்டுகளிப்பொடு செவ்வழிபூதங்
கொண்டல்படிந்துயர் குன்றின்முழங்கக
கண்டுநடிப்பன காமருமஞ்ஞை. (௩௰)

தேறல்வளர்த்த கறிக்கொடிசேண்காம்
பேறிநறுந்தரு விற்படர்கிற்கு
மீறில்வரைக்க ணிருந்திளிகான
யாறின்முனிக்கற லாம்பகளுட்டும். (௩௧)

ஓர்பொழுதுங்குளி ருந்தைபொருமற்
கார்முகிலாகிய போர்வைகவித்துச்
சார்வுளசெம்மணி யைத்தழன்மூட்டி
யேர்பெறநின்ற வடுக்கல்களெல்லாம். (௩௨

பருப்பதநீடிய பச்சிமகோக்கின்
றிருப்பொலிவைப்படர் செம்பியர்கோமான்
விருப்பொடுநோக்கியிவ் வில்லவமேனாட்
டாப்பொடுசெய்தவ மேதவமென்றான். (௫௩)

இன்னணமென்பவ னின்மகிழ்ச்சியினெய்தும்
பொன்னணிநற்றுறை வம்புசமேவுத
மின்னொருபாகனை விளங்கியணைந்து
வென்றுமரும்பதி யெல்லையையுற்றான். (௫௪)

ஆழிநெடுமதில் யாவையுமம்பொற்
சூழிகையுமுகில் தோயமணிமாட
மாளிகையுந்தவி சாலையுமன்னன்
வாழியயானையிழிந்துவணங்கி. (௫௫)

(வேறு)

சங்கங்கன்னனுஞ்சதுமறைக்குரிசிலு முன் சாற்றியதலமீதென் றங்கைகூப்பி நின் றடிகடிதாழ்ந்து சென் றமைச்சர்கள்புடை சூழப், பொங்குதானையையப் புறநிறுத்தி விருதுமெய்ப் பூசுரரொ டிர்தோன்றி, மங்கலஞ்சொல மலரடிவணங்கியம் மாநகரி டைப்புக்கான். (௫௬)

சிந்துரச்செழுஞ்சுண்ணமும் பொரியும்வெள்ளரிசியுந்திருச் சாந்தும், கந்தமும்பனிமலர்களுந்தருப்பையுங் கலவையும்வர ம்பின்றிச், சிதறியெங்கணுங் கிடந்திடுமந்தணர் திருத்தெருவ லஞ்செய்தே, வந்துவானவர் நெருங்கிடுகோபுர வாயிலைப்ப ணிந்தானால். (௫௭)

பந்துவர்க்கமும் பாவலர்வர்க்கமும் பரந்திருபுடைசூழத்
தந்திரப்பெருந் தலைவர்களுடன்வரச் சாமரைபுடைத்துள்ள
மாதிரக்கலை மறையவராசியின் மங்கலவணிதாங்கித்
தந்துவர்த்தன மன்னவனைப்பொருஞ் சங்கமங்கணைபுக்கான். ()

அங்கமாறையுஞ் சுருதியோராரான்கையு மளந்தருள்மறைச்
செல்வா, தங்களவாடமறு வழிமுறைசங்கற்பா தனிப்புகன்ற
ருள்வேத, மங்கைபாகனை யுணர்கிற்றானை யொடும வான்மு
றைகுடைந்தாடி, மயக்குதற்பரு திகணமுதற்கருமங்க ளனைத்து
முற்றியபின்னர். (௩௯)

இப்பிவாடப்படுமுறைமணிமாதலபோ லிருமபலம்பொதிய
மொடபிலுத்தமமறையவர்க்கூறொறி யுறுமபொருண்முதற்று
ளங், துப்பினேருதுமேரனபொறிமருங்கவர் சூழவரப்பெருஞ்
சாய்கை, செடபுவோரொடுஞ் சென்றுகாமதநதிச்சிலையினைப்
பணிந்தேத்தி (௪௰)

அஞ்சலித்தசெங் கையொடுமுருகிய வகதொடுமெழுத்தஞ்
சஞ் சஞ்சரித்திடு நாவொடும்ஞானநீர்ததும்பியவிழியோடு, ம
ஞ்சரிக்குழல் வேதனுடைமண வாளனைகையசெயபொன், வி
ஞ்சுமாலயம் புகுந்தனன்மறையொலி வேதியர்குழுவோடும்.

வேதநாயகி பாகனைமாலயன் விபுதருக்கரியானைப், போத
நான்மறை முடிகளுந்தொடர்வரும் புனிதனைப்புரங்கொன்ற
சீதவாணனை விடலனைக்கண்டலுஞ் செங்கனல்மெழுகாகி
யோதநீரொ வுருகினன்கரங்குவித் தோவியமெனநின்றான். ()

கடிகையொன்றுசெல் காறுமெய்யானந்தக் கடல்படிந்தெ
ழுந்தான்போற், படியில்வீழ்ந்தனன் பன்முறைபரவினன் ப
ண்ணவர்தமைப்பார்த்தெம், மடிகளுக்கபி டேகமாதியவினை
க் தாற்றுதிரொனத்தூவெண், பொடியணிந்தருள் புண்ணியர்
திருக்கையாற் பூசனைசிறப்பித்தார். (௬௫

முன்னியக்கர்கோன் பூசனையியற்றிய முறையினும்பெரித
க, மன்னர்மன்னவன் சோடசமுகமனால் மறைவிதிவழுவாம
லென்னையாளுடை யிறைவனைப்பூசைசெய் திறைஞ்சிவாழ்த்தி
னனெந்தை, தன்னருட்பெரி தடைந்துவேதியரொடுஞ் சன்
னிதிவலஞ்சார்வான். (௬௬

பிரதமைத்தின மாதியாய்முப்பது பெறலருந்தினங்காறும்
விரதம்வைத்தொரு நியமமாயநினைந்தவன் வேதியர்திரள்சூழச்
சரதநான்மறை முழங்கிடத்தூரியந் தனித்தனியெழுந்தார்ப்பத்
தெரிதருங்கதிர் மரபினன்றிருப்பிர தெக்கணம்வருகின்றான்.

வலஞ்செய்வான்வரும் போதினிற்றெய்வத வதரியந்தருச்
சார்பி, னலங்கொள்பூங்கனி யொன்றெதிர்தோன்றலு நான்
மறைக்கொடிபாகத், திலங்குமீசன தருளெனவிறைஞ்சின
னெடுத்தனனளினப்போற், றுலங்குகண்களி லொத்தினன்மகி
ழ்ந்தனன் சுடர்முடிமிசைவைத்தான். (௬௭)

இன்னபேரரு ளதிசயங்கண்டனு மிருமருங்குறுநூலோர்
முன்னநின்றனக் களவிலாப்புகழுடை மைந்தன்வந்துதிப்ப
னென், றன்னலோர்சொல வணங்கினன்வேண்டுவ வளித்

ங்களிவெள்ளந், தன்னிலாழ்ந்தனன் வலஞ்செய்துநாயகன்
ன்னிதிக்கெதிர்சார்ந்தான். (சஎ)

அருத்தியான்மிக வணங்கினன்றுதித்தனன் னருளடைந்தன
னாகிக், கருத்துமுற்றிய பன்னிகைவதரியங் கனியளித்தனன்பி
னர்த், திருத்தகுந்தலமறையவர்க்களவறுசெம்பொனல்கியன்
ாயப், புரத்துவேள்விக ளந்திபூசைகண்முதல்யாவையும்புரிந்
திட்டான். (சஅ)

இன்னநீர்மையி னட்குநாளன்பின்மிக் கேற்றமாயெழில்
வந்தன், முன்னர்வேதியன் மொழிப்படிநூல்வழிமுறைமை
தவிராமற், பன்னிதன்னொடு முப்பதுதினமுமப் பதியிடை
வழிபட்டான், குன்னரும்பணி யுள்ளமுமபுறம்புமொத துஞற்
றநாளினிலோர்நாள். (சகூ)

சாலவேதியர் தம்மொடுமருத்தியாற் சங்கமேசனைமூன்று
காலமுந்தொழு தாலயம்வலம்வருங் காலையினருள்தேக்குஞ்
சீலவென்றகன் மறைக்கொடிதன்னொடுந் தெக்கணவள
கேசன், மூலமாந்திரு வதரியஞ்சாய்கைவாய் முளைத்தனன்வெ
ளிநின்றான். (ருo)

ண்டுமன்னவன் கண்கணீர்கலுழ்ந்திடக் கையிணைநெடு
மோலி, கொண்டுமெய்மயிர்க் கூச்செறிந்தன்பினுக் குளறிவீ
ழ்ந்தெதிர்நிற்ப, வண்டர்நாயக னருட்கணோக்களித்துநின் னன்
பினான்மகிழ்வுற்றேந், தொண்டநின்குலந் தழைத்திடவுயர்தரு
சுதன்றனையளித்தேமால். (ருக)

தந்துவர்த்தன மன்னனந்தமையிந்தத் தலத்துநீவழிபாடு,வங்
கியற்றவன் றுதித்திடுபகலகுல வர்த்தனனெனநாம, முந்தனைத்
தெம தருளினனுலகெலா முறைமையிற்புரந்தீறி, லிந்தனைப்
பிடை யெம்பதம்பெறுதி யென் றியப்பினன்மறைந்தானால். ()

வேறு.

இவ்வாறமல னிசைத்து மறைந்திடவச்
செவ்வாறுணர்ந்த திறலவேர்தன் செங்கைகுவித்
தொவ்வாவெளியேனை யுன்னடிமைக் காளாக்கு
மெய்வாய்மை வேதவிழுப்பொருளே நின் றாள்சரணம். (டுங)

காயாமலர்மேனிக் கண்ணனும் பூங்கஞ்சமலர்
மேயானுங்காணு வியலா வடியேனைத்
தாய்போற் றலையளித்தென் றன்னைப்பணிகொண்ட
சேயாருஞ்சேவணிச் சிவனே நின்றாள்சரணம். (டுச)

விண்ணாகிமண்ணாய் விரிபுனலாய்த் தீயாகித்
தண்ணாருங்காலாய்ச் சராசரமா யெவ்வுயிர்க்குங்
கண்ணாயுணர்த்திரண காட்டங்களு நிறைந்த
நண்ணாவுடையவரு ளாயகனே நின்றாள்சரணம். (டுரு)

பூவேறுகண்ணினொடும் புள்வாய் கிழித்தருளு
மேவேறுகையா யெளியேன் குறைதீர்த்த
தேவாதிதேவா திருநண்ணு வீற்றிருக்குஞ்
சேவேறுடைய சிவனே நின்றாள்சரணம். (டுசு)

என்னத்துதித்தா னிறைஞ்சி யருள்பெற்றான்
பின்னுஞ்சிறப்பாற் பெருமானைப் பூசித்தான்

முன்னும்வதரி வலஞ்செய்து மாமறையோர்க்
கூனனும்பசும்பொனொருகோடியாயங்களித்தான். (ருஎ)

தேசிறைராசனமைத்த சிவலிங்கம்
பூசித்தருள்பெற்றப புண்ணியரு போரமணரிதா
மாசிப்பெருங்கவச மகேணாகடாமத்ட
சேந்திததண்ணந்து திரு பாயிடை நொடானே. (ருஅ)

பன்னியொடுபோலது டையபுமுனனறூச
இனனைொராடுதாரை நிலைமபசசெறிந்தெரி
கனனியாகமாவீசந கதிரைவணகுபாடுறறக
தென்னனைகமினனை வலஞ்செயதுபுறமபோந்து. (ருகூ)

மவதகிரியைவலஞ்செய்து வீடு நிலைறஞ்சி
யாதியருளபெறறுச சேயமீராடமாப பாஞ
சோதியதமபாசித துணறாறுமுறககய
காதுஙகதிரவேலாயா காவிரிபெடுதூனை. (சூ0)

வநதூகசெரபதி மனனனாபிரானவாளஉலகத
திந்திரனேசெயனன வாசியறறிறிலா
மைமாதற்பயாதுகுல வாதசனைமெனறேகாமங்
தநதுபலகலையுஞ சாறறவிதத்மேமடுதகான். (சுக)

பததியுடனகலைக ளெலாமபயுதறசகற்
றததமனையமிறகுல வாததனஞகசாணமணஞ்செய
தெதத்திசையும்போற்ற வெறிகோபிறங்குகலை
ழேயத்ததிருஞாலம் புரககமுடிசூட்டி. (சுஉ)

இம்மைமறுமை யிரண்டுக்குஞ்சாதனமா
நன்மைநெறியொழுகி ஞானியாய்நற்றவஞ்செய்
துண்மைநிலைவேத வுமையொருபால்வீற்றிருந்த
செம்மலருள்கூட்டத திருத்தாணிழல்சோர்தான். (சுங)

மன்னர்பெருமான்றந்து வர்த்தனவேந்தன்னசரின்
முன்னவனைப்பூசிதது முத்தனுமாய்ப்புத்திரனைக்
கன்னலன்போற்பெறறுக் கதியடைநதவாறீதென்
றுன்னரியமாதவர்க்குச் சூதமெடுத்துரைததான். (சுச)

ஆதலாலர்தவருநதலததி னுண்மைவிரித்
தோதவோயார்ககு மூலவாதேமமீசனைடம்
மாதலத்திற்காண்போர் வறுமைபிணிமுதலாந்
தீதகன்றவேள்போலச செலவராயமேயபடுவார். (சுரு)

பதினோராவது தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம முற்றும.

ஆகச்சருக்கம் கக-க்கு விருததம. சுஉஉ.

திருசசிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பனிரெண்டாவது

மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

செந்திருக்குடி கொண்டவைகுதிருப்பட்வாரி புரிப்பிரான்
றந்துவர்த்தன னைப்புரந்தருள் தந்ததன்மைவிளம்பினு
மந்தரச்சிலை யொத்தவாகன் மருத்தனென்றொரு வன்கணன்
வந்திவ்வைப்பிடை வெம்பிறபினை மாற்றுறுஞ்செயல் சாற்
றுவாம். (க)

கருத்துமூற்றி சவுனகாதியர் கேட்கமெய்ப்பொருள் கை
வரும், திருத்தமிக்குள சூதமாமுனி செப்புவானுயர் விப்பிர
ரருத்தியிற்புக ழரியதேககண வளைகா மட நி யதனிடை
மருத்தனென்பவனெந்தைகையின் மரிதது முன்கதிமன்னினான்.

என்றுரைத்திடுமெல்லையன்னவ னியல்பனைத்துமியம்பெனு
வென்றியந்தணர் வினவமெய்யன் விளம்புமுன்புவி மீதினிற்
கன்றுவெஞ்சின வரியனூர காசுரன்கதிர் கால்வட
குன்றமன்ன புயத்தினானருள் குட்டனந்தகவவுணனே. (உ)

அகமிருந்த வுளத்தினன்விற லவுணரேறெனுமந்தகன்
மகன்முராண்கெழு துமவக்கன் மடங்கலேறனையானவன

றகைமையிற்பெறு பொருள்மருத்த னெனுமசிறற்றகு வேர
னெமெ, புகைமுாிக்கெழு வடனவயிறசெறி புலவாமேலமா
பொஙகுவான். (ச)

அறமுமேனமையு மப்புமேசகு மறிவுமானமு மாதியாங்
திறமுமவேபோடு கொட றதிமறிடு தீமைகெருசசுறுணமை
யின, மறமுமவருசமு மனறுபிாககு வரு*தமும்புாி வானமிக
கிறையருநதவ மறையவாககு வெருககமேசெயு ரீாமையான.(ரு)

ஆலயஙதோறு மணணி யாஙஙத ருசசனா சகுவிலககமாயச
சாலவஙசணி ப றவாதவர் தமையடாதத ரியறபுலா
லாலருத்தல முளளெஙகு மசஙகியஞெசய தருாதவா
பாலடைாதவ ராறறமவேளவி டடுதநவாகுதி பற்றுவான்.()

இம்பானறியு முமபாஙாக ரிருகஙகயெயசி யெதிர்ஙசளாா
தமபுயப்பல முமுதுயவெல றுதருகஙிவாளை மிலஙதுபொற
குமபமெனமுலை மாதாாாசினற கொணடுதனட மியறறலா
லமபொனுடரு மெணடிசாதிப ாளேவருமபய யெமதிறா (எ)

முடஙகுமுவிரு காலனிகமுல மூசுகறபக நிரைகளைய
பிடுஙகிவந்தன னதரினிட்டணி பெறறதேவரை வெறறியா
லடங்கவெனறர மகளிரைபடல மதனிலாடலசெய தறனெ
லாங், கடந்துபாவ வுருகொடெணனில கடுஙகொலைதனொ
முிலீட்டினன். (அ)

சுமைடங்கைத தனக்குவட்டுறை சுதமகன்றனை யாதிய
திசையிருந்துள கடவுண்மனனர் செருச்செய்தாற்றல சிதைந்
[illegible]

வார்சு, மூசைவில்சன்மலி புரமிருந்தட லவுணர்கோனர சா
ற்றினன். (௯)

மும்மைசால்புவ னத்துமிந்த முரட்கொடுந்திற லவுணர்தஞ்
செம்மலான மருத்தனென்றிடு தீயவன்புரி தீமையால்
மெய்மைசாலதரு மத்தவம்புகழ்வேள்விபோயொழிதாழவினை
மம்மரெய்தி நடுக்கமுற்றன மண்ணுமவானுலககளும். (௧௦)

வேறு.

அடுந்திறற் கடுமருத் தாசுரன்புரி
கடுந்திறற் கஞ்சிவான் கடவுளோரிம
நெடுங்கிரிப் புறத்தினி னெடிதுகாளிருந்
திடும்பைமிக் கூர்ந்தபின னிதையத்தெண்ணினர். (௧௧)

குரவனும் பொன்னிடங் குறுகியிங்கிவை
வெருவருமுளத்தவர் விரிக்கவேதனும்
புரவலராகிய புலவர் தம்மொடு
மரியனான மலர்மகன் வையத்தெய்தினன் (௧௨)

நனிவரு தவத்துறை நாரதாதிய
முனிவரு மினிதவண் முன்னுறுங்காலையிற்
கனிவரு முளத்தின னகமலநாயக
னினிதவர்க் கருள்புரிந் திருக்கைநல்கினன். (௧௩)

இருந்தவர் தானவனியற்கை யாவையுந்
தெரிந்திட வுணர்த்தலுந் தெருட்டுவானவன்
பெருந்திற லுடையனப் பெற்றியோன்றனை
திருந்திறங்கடக்கரி தெம்மனோர்க்குமே. (௧௪)

ஆதலாலவன்முறை யறுத்து நம்மனோர்க்
கேதமதகற்றிநற் கிளைமை நல்குவான்
மாதொரு பங்குடை வரதனேயலான்
வாதையிறவத்துளீர் வல்லாரியாவரோ. (௧௫)

என்றிசைத் தவரொடு மெகினப்புள்ளின்மேற்
சென்றனன் றன்னுழைச சேர்ந்துளாரொடு
மின்றிகழ் வெண்ணிலா விரிக்குமவெள்ளியங்
குன்றிடை யும்பர்தங் குழாததிற கூடினன். (௧௬)

தடங்கொளு மலர்மகன் றன்னொடுஞ்சுர
ரடங்கலும் திருககடை யண்மினாகளென்
றிடுங்கழனந்திபோ யிறைவனமுன்பணிந்
தொடுங்கிவாய புதைததுநின் றொதுங்கிக் கூறினர். (௧௭)

அரிதெதிர் நநதியெம் மடிகள்கூறலுஞ்
சுருதிமா முடிக்கரும் தோன்றலன்னவர்த்
தருதியீண் டென்னலுந் தாழ்ந்துபோயவர்க்
குரைசெய்து விரைவினின் முன்னருய்த்தனன். (௧௮)

அகனமர்ந் திறைஞ்சய வமரராதியோர்
முகமலர் மகிழ்ச்சியா னோக்கிமூரல்கூர்
பகவனுங் கண்ணருள் பாப்பினனெடுஞ்
சகதிரை படைத்தவ னிறைஞ்சிச்சாற்றுவான். (௧௯)

புண்ணியபுராதன புரிபொற்கொன்றையங்
கண்ணிய வன்றொறைமைக் கவரப்பாற்கட

னண்ணிய நீவிட மயின்றநங்களைத்
தண்ணளியாலுயிர் காத்ததற்பரா. (உ0)

அருத்தியாற் றுதித்தய னறைகுவான்மறைச்
சிரத்துறைதேசிக நிதியின் மைந்தரின்
மருத்தனென் றொருகொடும்பாவிவானவர்
புரத்தையும் புவியையும பொடிசெய்தானரோ. (உக)

தருக்களைப் பிடுங்கினன் றவஞ்செய் வோர்களை
நெருக்கினன் வேதியர் சிரப்பும் வேள்வியை
முறுக்கினன் முருகவிழ் மூததமூரல்வேற்
றிருக்கர மகளிரைச் சிறைகொண் டேகினன். (உஉ)

பாங்கறு மக்கொடும் பதகனாற்றிய
தீங்களபபிலசில தெருட்டினே மலற்
பூங்கழற் புனிதவிப் புரந்தராதியோ
ரேங்கினர் நிகழ்ந்தவா றீதென்றோதினன். (உங)

இன்னண மயனிசைத் திடலுமெம்பிரான்
றன்னுளத் தமைந்தவன் றனையகோரமாய்
மன்னியம் மருததனை மடிததுநுங்களை
நன்னரிற் காத்துமென் றபயநல்கினன். (உச)

இப்பெருங் கயிலையி னேற்றமாயொரு
வைப்புள தெமக்கது வதரிகாவன
மப்பெருந் தலத்தைநீ ரடைதிர் போதிரென்
றொப்பிலான் றனிவிடை யுவந்துநல்கினன். (உரு)

மலைக்கொடி பங்கமர் வரதன்றன்விடை
தலைக்கொடு விபுதருஞ் சசிமணாளனுங
கலைக்கொடி கேள்வனும் வதரிகாவன
நிலைப்பெருந் தானதனை நெடிதுசார்ந்தனர். (௨௬)

வந்தருட்காவிரி பவானி யொன்றிய
சிந்துவிற் குடைந்துயர் தெய்வமாமறைப்
பைந்தொடி பாகனைப் பணிந்தவ் வைப்பிடை
மந்திரத் தவரொடு மகிழ்ந்து வைகினார். (௨௭)

மன்னருங் கடவுளர் வதரிவைப்பெனும்
பொன்னகர் வாயிடைப் பொலிந்தகாலையி
னிந்நிலை யுணர்ந்திடு மருத்தனெனபவன்
றன்னெடும படையொடுந தருககினெய்தினான். (௨௮)

நெடுந்தினம் பெருஞ்சமர் நேர்கிலாமையா
லடுந்தின வுய்த்திடு மலங்கற் றோளினன
கடுந்தழற் சீற்றத்தான் காலனெஞ்சக
நடுங்கிடுந் தோற்றத்தா னணுகினனரோ. (௨௯)

வேறு.

முந்தையிற் கடல்வாய்நஞ்ச முளைத்தழன் றெழுதலபோல
வந்தவன் றன்னைக்காணு வானவர்முதலோர யாருஞ்
சிந்தனை கலங்கிமுககட் டேவநீ காத்தியென்ன
வந்தனை செய்தாரந்த வாறெலா மமலன்கேட்டான். (௩௦)

தொழுந்திரு வதரிமூலச் சுயம்பிர காசலிங்கத்
தெழுந்தன னகோரரூப மெடுத்தெம திறைவன் செந்தீக்

கொழுந்துறழ்சடையுஞ்செக்கர் வதனமுங் கொற்றவாகு
மழுந்துமவெம் படைகளேந்து மங்கையுமாகித்தோன்ற, ()

மெய்யுருப் பார்க்குந்தோறும் வேறுவே றனந்தானந்தங்
கைகளுங் கதிர்கால்சூலக் கடும்படை கிடந்தமொய்ம்பும்
பையரா வரையும்பாத பந்தியும் வதனக்காடுந்
துய்ய பாதகடோறுந் தூக்கியகழலி னார்ப்பும். (௬௨)

இன்னதோர் படிவமெய்தி யடியரை யினிதுகாப்பான்
மன்னியோர் விளையாட்டுன்னி வந்தனன் வதரிமூல
முன்னவன் பின்னுமுன்னு மூரிவெம் படைகடாங்கி
யன்னவன் மருங்குபூத ரளப்பிலர் சூழ்ந்துவந்தார். (௬௩)

எரிசிகைச் செங்கட்பேழவா யெறுழ்வலிக் குறுந்தாட்பூதப்
பரிசனத்தோடு முக்கட் பராபரன்பவாங்கூடற்
புரிமதிட் புறம்புபோதப் பூரியன்றன்னைப் போர்க்குத்
திருகுவெஞ் சினத்தாற்பூதர்தெற்றென வழைக்குமெல்லை (௬௪)

உருத்தமர்க் கழைக்குங்காலை யோசனை யொருநூறெல்லை
யெரித்திடு மிடிபோலார்த்திட் டெழுந்தன னிரைந்துசேனை
விரித்திடுங் கடல்போற்சுற்ற விண்ணவர் நடுங்கவந்த
மருத்தனைக் கண்டபூதர் மாதரா ருருவமானார். (௬௫)

ஓவியர்க் கெழுதவொண்ணா வுருப்பொலிந் திலங்குகின்ற
பூவையர் படிவங்காணாப் பொருக்கென வயிர்த்துமார
னேவினிற் றுளைபட்டேமாந் தெம்முடை யிருக்கைக்கிந்தப்
பாவையர்க் கொடுபோய்த் துய்க்கப்பரிந்தனன்பவதோரான்.

மெல்லெனக் குறுமெனறென்றல் வீசியவசந்தகாலத
தெல்லையங் கிறுத்தலாலே யேககறு விரகநோயகொண்
டொலலையிற் றுடாந்தானந்த வோவிய மனனாமெலல
மல்லன்மாநகரின பாங்கா வந்துதம படிவங்கொண்டார். ()

காண்டலுங் கனலபோறபொங்கிக கைதவப்படிவமாயவங
தீண்டின சிவாகொலெனறுவெயிறுதின றெறுழொனறேந்தி
யாண்டவா மீதுதாகக வககணைததகோரரூபத
தாணடவமூாததி யநதத தறுகணன வெருவததோனறு.(௩அ)

உதித்திடு மிறைமேலனபால் யோசனை நீளமாயோர்
கதைப்பெரும படைவிட்டாப்பக கடவுணமா முறுவல்பூத
மதிககதிர மட்கததோனறும வானசுடாப பருதிகோடி [தோா
பதித்தபோ லிலங்குகுநதப படையினைப்பணித்துவிட்டான்.()

அடுததிறை விட்டகுநதப படையையோர கதையாலன்றே
றடுததனன றடுககவெஙகோன றணணகைகோட்டிசசெங:
தொடுததொரு பொருப்புமானுந தோமரமெறிந்தா னினை
செடிததலைமருததன்மறறோா சூலத்தாற்சிதைததான்மன்றே.

அங்கிலை யுணர்ந்தசோதி யமர்விலை யாடல்செயவா
னுன்னிமற் றுருவிறகோட்டி யூதைவெங கணையைவிட்டா
னன்னவ னதனைமாற்ற மயேநதிர வம்புதொட்டான்
முன்னவ னழலம்பெய்தான் மூடனீரககணையாலட்டான்,(சக)

அம்மைபந்தா னூறுமத்த யானையைப் பிளந்தான்பின்னு
மம்மைபந்தால் விலசழிசிந்து மாயிரம்பரியை மாய்த்தா

ணம்பைந்தா லவுணரீரை யாயிராவி யுண்டா
ணம்பைந்தா லொருநூறூழி யரிதிரையறுத்துவீழ்த்தான்.(௪௨)

கரும்பொனு லமைத்தநூறு துலாத்திலோர் கதையைக்கைய
னரும்பொறி விழிகள்சிந்த வடற்கரத் தெடுத்துவேதச்
சுரும்பமர் குழலிபாகத் தோன்றனமே லெறிந்தானந்த
விரும்பெறுழ்சாம்பராயவெந் திறறது பலருங்காண. (௪௩)

மறைமுதன் மீட்டுஞ்செந்தீ வடவையின பிழம்புபோல
வுறுகதிர்ச் சூலமூன்றி யோசனை நெடுமைத்தான
தறைகழன் மருததன்மார்ப மகழ்ந்திட வெறிந்தான் மற்றோர்
திறலுடைச் சூலம்வேறு திரித்ததைத் தடுக்கவிட்டான். (௪௪)

ஆண்டகைபடைபோயன் னோனயிறபடைதுமித்துமார்பைக்
கீண்டவனுவிவெளவிக ளொர்மதிகுழலிவேணித்
தாண்டவன் றிருக்கைவந்து தங்கிய தமரர்யாரு
மாண்டவன் றன்மைகண்டு மலர்மழைவருடித்தார்த்தார்(௪௫)

மலையெனத் தளர்ந்துசாய்ந்த மருத்தனுன் மறைமின்பாக
னிலையயிற் சூலத்தாக மிறறலான் முற்றுஞான
நிலையினை யடைந்துதிண்கை நெடுமுடிகூப்பித்திங்கட்
கலைமுடி யவனைநோக்கிக் கண்கணீர்கலுழக்கூறும். (௪௬)

பாவியே னையநின்கைப் படையிலிப் பவாதிவைப்பி
னுவினீத்திடு பேறுற்றே னுதலா லறிஞரானோர்
மேவுமின் பதந்தந்தாள வேண்டுமென் பெயரொன்றானுந்
தேவரிற் கிருத்தல்வேண்டு மெனக்குறை யிரந்துரைத்தான்.

கொடுந்தொழிற் புலையரேனுங் குறுகினர் தம்மைக்காக்கு
நெடுந்தகை யாதலாலே நிமலனுமதற்கு நேர்ந்தான்
கடுந்திறன் மருத்தனாவி சிவகணங் கவர்ந்துவெள்ளித்
தடங்கிரி யுய்த்தானந்தத் தருமல மிமையோர் தூர்த்தார்.()

நேயமுற் றிருந்துளோர்களியாரேனு நினைத்தவெல்லா
மீயுமெம் பெருமானன்பாக் கெளியவனாதலாலே
மாயைவல் லவுணன்வேட்ட வரநல்கி மருத்துலிங்க
மாயினன் வதரிமூலத் தமர்ந்தரு ளமலமூர்த்தி. (௪௯)

எண்ணருங் கணங்களோடு மெய்தியவகோரமூர்த்தி
விண்ணவர் வாழ்த்தமூல விலிங்கத்துட் புகுந்தானந்தப்
புண்ணிய விபுதரெல்லாஞ் சங்கமப் புனர்ந்தேய்ந்தன்பா
யண்ணலைப் பூசையாற்றி யங்ஙன் வதிந்தாரன்றே. (௫௦)

அந்தமு முதலுமின்று மில்லவ னகோரமூர்த்த
மந்திரமிந்த வைப்பின் வைகியோ ரெட்டுவைகல்
சிந்தையிற் சுசியராகிச் செபித்திடிற் பவங்களெல்லாம்
வெந்தழற் பஞ்சாயாக்க மேவிப்பின் வீடுசார்வார். (௫௧)

ஆற்றவுமன்புகூர்ந்திக் கதையை யரசர்கேட்கின்
மாற்றலர் பகையைவென்று வாகைபெற்றுயர்ந்துவாழ்வா
ரேற்றமிக் குயர்ந்தவிந்த வெழிற்றலப் பெருமைவேதஞ்
சாற்றிடுந்தகைமைத்தல்லான் மற்றையோர் சாற்றற்பாற்றே

மாதிரமளக்கும் திண்டோண் மருத்தனிவ் வதரிசூழ்ந்த
பூம்பாதலர் கமழ்பவாகி புரியிடை யாவிநீத்து
மேதகு கயிலைசேர்ந்த விதமிதென் றறிஞர்கேட்ப
மூதருமறைதேர்சூத முனியெடுத் துரைத்தான் மனனே.(௫௩)

பனிரெண்டாவது மருத்தன் கதிபெற்ற

சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். ௧௨ - ௧௫ விருத்தம். ௬௭௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது

சக்கரதீர்த்தச் சருக்கம்.

திருத்திகழ்ந் தழலின் வைகுந் தெக்கணவளகை யென்னும்
புரத்திடை மருத்தன்பேறு புகுந்தது புகன்றோமுமபர்
தருந்திரு நாடுபோற்றுஞ் சக்கரதீர்த்தமாதி
யுரைத்திடுந்தீர்த்தமேன்மை யுண்மையி னுணர்த்துவோமால்.

மங்கல மறையோர்கேட்ப மீளவும் வழுத்துஞ்சூதன்
சங்கமச்சடம்புமூர்த்தி சன்னிதிக் கீழ்பாற் கற்றைச
செங்கதிர்ப் பருதிப்புத்தேள் சிவலிங்கம் பதித்துப் பூசித்
தங்கதின் குடபாற்றன்பே ரமைத்தொருதீர்த்தஞ்செய்தான்.

தனுமதி யதனிற்றிங்க ளொண்மதிச் சடையோன் றன்னாள்
புணையமா வாசைமிக்க பூரணையிவற்றினந்த,
வினைகெடுந் தீர்த்தமாடி யிரவிமந்திரத்தாற்செம்பிற்
குனிதரு கலத்திற்கோதி குளமுதனிரமபப்பெய்து. (௩)

தக்கணையொடுமுன்னூலோர் செங்கையி லளித்தாலாங்கே
யக்கணத் தகன்றுநீங்கு மருஞ்சுரா பானதோடுங்

செக்கர்வான் கதிர்முன் ஞான்கு மந்திரஞ் செபித்தத்தீர்த்தம்
புக்கினிதாடுந் தூயோர் பொன்னுலகமர ராவார். (௪)

மயர்வறுமனததோராகி மறைக்கொடி பங்குளோனைத்
தயையொடு நியானித்தங்குத் தரககதள் வைகினாரு
முயர்தரு மெழுதனைந்துள்ளே யுசரிதமொழுகின்வெய்ய
முயலகன் குமரகண்ட முதுபிணி குலையுமன்றே. (௫)

முன்னவன் கோயில்வைகி முறைமையா லெழுத்தோரைந்து
முன்னினோர் சீராமதத்தி னொளிவிடு விமானமேறிக்
கன்னல்விற் காமற்காய்ந்தோன் கைலையிற் கற்பகால
மன்னியங் கிருந்துமீளா மலரடிமுத்தி சேர்வார். (௬)

முதுகிரியேமகூட முன்னவனருணைகுன்றங்
கதிதரு காஞ்சிகாசிக காதத்தியம் பகங்காளத்தி
சதுமறை வனஞ்செங்கோடு தயங்குகோ கருணத்தான
மதிதரும் பிருகுகன்னம் வளங்கெழு கும்பகோணம். (௭)

மன்னருள் சிறந்தவீம வனந்திரு வானைக்காவல்
பொன்னவிர் புலியூராலம் பொழிலரும் திருவெண்காடு
தன்னியவாரூரிந்தத் தலங்கதி மறுமைக்கீயு
மின்னருட் பவாநிகூட விகத்திலே முத்திகூட்டும். (௮)

தெக்கண வளகையாருத் திரதெரி சனஞ்செய்துள்ள
தக்கவர் தமைக்கண்டவபாற் றூழ்பவர் கயிலைத்தானம்
புக்கினி துறைவரென்றாற் புகல்வதென் புநர்பூசத்தி
னகதிர்த் தீர்த்தந்தோய்வோர் பெறும்பலனைக்கொணுதல்.

மார்கழி மதியின்மூல நாண்முதற் காலின்வானத்
தேர்கெழு பருதிவாத வெல்லையிற் புலருமுன்போய்ச்
சூரியதீர்த்த தோயந்தம் முப்பதுதினமுந் தூய
கார்கொடத் தடத்துளாடி யாதவனுமமுன்னி. (௧௦)

எள்ளரு மகரத்திங்க ளிரதசத்தமிநாளேழு
வெள்ளெருக் கிலையிற் சாணம வியந்துவைத் தறுகுசூடித்
தெள்ளுமக கதைதூய் வெயயோனறீமபுனமேருயந்துநெய்தற்
கள்ளவிழ் மலர்தூயமன்றுட் கடவுளைவழிபட்டுளளோர். (௧௧)

புத்திரபௌத்திராதி பொருவறவுயாந்தபோகந்
துய்த்தபின் வீடுசோவா ராதலிற சுடரோனறீர்த்த
வுத்தமநலனையாவ ருரைப்பவ ருயர்ந்தவேதச
சத்திபங்கமர்ந்தஞானசசயம்புவுக கீசானதின். (௧௨)

குருமணிப்பொன்னியாற்றின் குணககிலோர்குரோசந்தன்னி
லொருமையா வுள்ளன்பூறி யுரோமசன் பதிட்டைசெய்தா
ஞெருசிவகோசமேல்பா லோங்குசன் னிதியதாகக
யிருமையா லிலிங்கநாம முரோமகேச சுரனென்றிட்டான். ()

மலத்தைவென் றவன்ருபித்த குறிமைபமார் கழியந்தத்திற்
சலத்துயர்பொன்னி நன்னீர் சஙகறப விதியாலாட்டித்
திலத்திலக் கதையிலற்சித் திறைஞசிடிற் றெவ்வாங்கூற்றின்
வலித்திறஞ் செகுத்துவாரோனோர்வாழ்ந்திட வளமைபூண்பார். ()

வேறு.

சங்கரன் வதரியின் றருவின்றக்கணத்
தங்கவேறை ரம்பிடு தூரத்தம்புய

மங்கையை மணிகிளர் மார்பினேந்திய
செங்கண்மால் சக்கர தீர்த்தமொன்றரோ. (கரு)

பஞ்சபாதகங்களைப் படியிற் பஞ்சதைச்
செஞ்சிகி தீத்தல்போற் றீகுமன்னதிற்
றஞ்சமென் றடைநதொரு தானஞ்செய்திடி
னுஞ்சவே றொருதவ முஞற்றவேண்டுமோ. (கசு)

மார்கழி தனிலமா வாசையிற்றடந்
தேர்கெழு மிரவிமந் திரதையுச்சரித்
தாரெனுங் குடைந்தா ளாலயத்தினை
யேர்பெறப் பன்னிரு வலஞ்செய்தேத்திடின். (கஎ)

உடுபதி முடிபுனை யுருத்திராதியர்
வடிவொடு கைலையின் வைகுவார்நெடும்
படியினை யளந்தவன் படைத்ததீர்த்தத்தின்
முடிவெடுத் தியம்பிட வெவர்க்குமுற்றுமோ (கஅ)

தொக்கநன் மேடமா மதியுஞ்சுக்கில
பக்கமுஞ் சித்திரை நாளும்பைங்கலை
மிககபூரணையுமாம் வியனறினத்தினிற்
சக்கர தீர்த்தமாந் தடத்தின்மூழ்கியே. (ககூ)

விரிந்தபைங் கமலத்தால் விமலற் பூசித்துத்
திருந்தியங்கப்பிர தக்கணஞ் செய்தோர்
புரிந்த வெம்பவங்களைப் பொடித்துநித்தமா
யிருந்தமெய்ஞ் ஞானவீ டெளிதினெய்துவார். (உ0)

வனப்புறு மிடபமா மதியிற்பூரணைத்
தினத்தினில் நேமியந் தீர்த்தந்தோய்ந்தனி
தொனித்திடும் வகுளமாந தொடையிலந்தையம்
புனத்துறை விமலனுக் கணிந்துபூசிததோர். (௨௧)

குலத்தொடுங் கைலையிற் குடிகொள்வார்நறை
யலாததுள வணியுளா னூழிதீர்த்தநதி
னலத்தொடு குடைந்துபொன் னளிருநதேர்மிசை
மலைக்கொடிபாகனை வணங்கிப் போற்றினோர். (௨௨)

தெரிந்துசெய பவமெலாந தீயவெம்பிணி
மருந்தினி லவிதல்போன் மாய்ந்துமாசகன்
றருந்தவ முடையரா யளப்பிலபோகந்துய்த்
திருந்துபின் வீடடைந் தின்பமெய்துவார். (௨௩)

தெயவநாயகன்றிரு விருக்கைத்தெனறிசை
செயவளருட்டிரி வேணிசங்கமத்
துயயநற்சோதியந் துறையின்மேன்மையை
யையமில்வேதமே யறையவேண்டுமால். (௨௪)

பொன்னினைக் களவுசெய் புலையர்நான்மறைக்
கன்னியர்ககாதல்கூர் கடைஞர்தேசிகன்
பன்னியைவிருப்புறும் பதகர்பண்பொரீஇ
மன்னுயிர்க்கொலைபுரி மறங்கொள்தீமையோர். (௨௫)

அந்தணர்க்கிறுசெய் யுழிம்பரீன்றதாய்
தந்தையர்க்குறுகணே தந்தபாவியர்

பைங்தொடியார்களைப் பசுவைக்கொன்றவர்
மந்திரங்களிற்றழன் மடுத்தகாதகர். (உசு)

இன்னமுங் கொடும்பவ மிழைத்தபாவிய
ரென்னினும் பொன்னியு மெழிற்பவாகியு
மன்னமெய்ப் பராசர னமுதக்கேணியு
முன்னியசங்கம முகததிற் றோயந்திடின். (உஎ)

சாடும்வெங் கதிர்க்கரந் தடவப்பார்மிசை
மூடுபுன்பனிப்பகை முரிந்தபோலகன்
றோடுமபிறவியை யொழித்துகித்திய
வீடுதந்திடும்பலம் விளம்பவேண்டுமோ. (உஅ)

செப்பரும்புண்ணிய தீர்த்தம்யாவுமவ்
வைப்பிடைத தனிததனி வயங்குமாதலா
லப்பெரும் பவாகியா மருந்தலத்தினுக்
கொப்பொரு தலங்கட லுலகிற்காண்கிலேம். (உகூ)

தெக்கணவளைகைவாய்ச் சேறுமென்றுளா
மிக்கதோ ராசையின் வியந்தமூன்றடி
வைக்கினும் வாம்பரி மேதமாமகம்
புக்கினிதாற்றிய புனிதமெய்துவார். (ஙo)

குருமணியிடைக்கிடை கோத்தகண்டிகை
பரமனுக்கணிந்தவர் பவனிவாகனந்
திரமுறத்திருத்தினோர் தீபதூபக்கா
லருமைவெண்கவரிகள் குடைகளாற்றினோர். (ஙக)

விஞ்சையரியககர்கள் விபுதர்சூழவெண்
குஞ்சரமுகைததொளி கொழிககுந்தண்டிகை
யெஞ்சலின் முனிவாக ளெழுவர்தாஙகப்போ
யஞ்சுடர்மணித்தவி சமர்நதுவைகுவாா. (௩௨)

அறமபயிலங்நக ருமைததா தலா
வுறுநதிருத தீர்ததததி னுயாவுமன்னதே
திறமபெறு தவததுளீ ரென்றுசெபபினுன்
மறஙகடிந தருளவடி வானசூதனே. (௩௩)

பதின்மூன்ருவது சக்கரதீர்த்தச்

சருககமுறறும.

ஆகசசருககம், ௧௩-க்கு விருததம், (௭0௮)

திருசசிறறமபலம,

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

காயத்திரிமகிமையுரைத்த

சருக்கம்.

திருவிநாயகன் றிருத்திய கக்கரதீர்த்த
மிரவிதீர்த்தமென றியம்பிய தீர்த்தத்தினேற்ற
முரைசெய்தேமினி யொள்ளிய பொன்னியங்கரைவாய்
மருவியோங்குகாயத்திரி மகிமையைவகுப்பாம். (க)

தனையுணர்ந்தருள் சவுனகன் சூதனைமீட்டும்
வினவுவானருள் விரித்திடும் வேதவெற்பிந்த
நனையவார்பொழிற் பவானிமாநகர்வட ஞாங்கர்
புனிதபூரணப் படிவமாய்ப் பொலிந்துளதென்றாய். (உ)

சுருதியோங்கலு மந்நகத்தென்றிசைச் சுயம்பா
பரிதுதோன்றிய விலிங்கமும் வதரியுமணித்தாய்த்
தெரிதருஞ்சிவ ஞானகாயத்திரி சிலையு
மொருதிருப்படி வேயெனவுணர்த்தினை யுரவோய். (ங)

கங்கையாதிய நதிகமலாலய முதலாய்த்
தங்குதீர்த்தங்கள் சிதம்பரமுதலிய தலங்க

ளங்குமேறிய வுருப்பலமனைத்தையு மொருநா
ளிங்கிருந்து காயத்திரிசெபித்திடி லீயும். (௪)

எனவெடுத்தெமக் கிரமபினை யாதலாலந்தப்
புனிதமிக்ககா யத்திரிமகிமையைப் போத
வினிதிசைத்தியென் றிரந்தவாக கெழின்முகமலர்ந்து
கனியிருத்திய கருணையான கழறுவதானுன. (௫)

திருமறைககிரிக கிரண்டரைக குரோசத்தின் றென்சார்
மருவிலங்கையின் மருங்கம ரிலிங்கத்தென் கீழபால்
வரமலிந்த காயத்திரி யேசிலாவடிவா
யுருவெடுத்தவ ணுறைதலா லுரைககவும்படுமோ. (௬)

நீக்கமற்றிடு மகண்டபூரணத்தினை நெடிது
மூக்கினுனி முனையின்மேற் பார்வையைநிறுவி
நோக்குமாதவ வியாசனந்தரங்கமாய நுவன்ற
வாக்குவாணியம் மகிமையெற்குணாத்தலா லுரைப்பேன். (௭)

விட்டில்வண்டின மசுணமீன் விழைதலபோல் விடையக்
கட்டிலாழ்ந்திடு மிந்தரியமைந்தையுங் கடந்த
சிட்டயோகியர் தெளிவுறுமனத்திடை விளங்கப்
பட்டதன்னகா யத்திரி சிலைத்திருப் படிவம். (௮)

மூந்தைவானவ ரரசனைமுடித்தலம் புடைத்த
சுந்தரப்புயக் கவுரியர்மரபின் முன்றோன்று
மிந்துசேகரற் கடிமைசாலிந்திரத் துய்மன்
சிந்தையன்பொடுதீர்த்தயாத் திரைக்கெனவெழுந்தனன். (௯)

பாஙகருளளன தலநதொறுந தீாததஙகள படிநது
தேயகொடெனறலகு சிலமபிடைச செனிதநினிறொழுங
யோஙகுதாமபிர வனனிமாநதிககரை யுறறு
ணுஙகுநாரத முனிவர னருளொடு மடைநதான. (கo)

வாஙகோணமா தவற காணடலுமனனவன வணஙகிச
கரஙகளகூபபினன றேததிநின கழறெருழுவடியேன
றிரஙகொணமாதவ முனசெயததெவவிய பலமென
றிரஙகினனமுனி யாசிகூறந திருமகைகயீந தனனல (கக)

இருகதவேநதனை யிருடியா தலைவனைநோககி
யருநதவததினி லானிழலிறையவன யகிலத
திருநதசைவமா தலஙகளிலேறறமாயக கொஙகிற
பொருநதுசஙகம புாமதென றறிஞாகள புகனறா. (கஉ)

சிரிலஙகுமத திருநகா மகிமையைக கேடகப
பேரவாவெனக கெனறலும பெரியவன மகிழவுற
றாமலகிய புடதநினு யநநகாமேனமை
புாரினமிககது கேளெனப பரிவொடும பணிபபான (கந)

சையையெறபினின றெழுஙகிய பொன்னியுந தசைசால
துயயவெணடிரைப பவானியுந துகளறககூடு
மையிறனததின விளஙகிய வதரிகாசசிரம
முயவதற்குயீாக குறுநியாயிருநதே திவவுலகின். (கச)

வதரியொன்றருள் வடிவமாயிருக்கு மம்மருங்கு
வதரிக்கண்மா மறைக்கொடி பன்கொடுஞான க

கதிரிலக்கிய சங்கமலிலிங்கமாய்க் கயிலை
முதல்வன்யாவர்க்கு மனுதியாய் முளைத்தவணிருந்தான். (கரு)

பன்னரும் புகழ்ப் பராசரன் பஙகயன்றிருமா
றுன்னுமும்பர்கோன் வியாசமாமுனி துருவாச
னின்னறீ ரயிராவத மிவரெலாம்பூசித்
தங்கலம்பெறு தலததிடைவேண்டின வடைந்தார். (கசு)

அககதிர்ச்சிவ சயம்புவுக் கக்கினிபாகத்
திக்கிருந்தது தெய்வகாயத்திரி சிலையா
மிக்கவன்னதின் மகிமையை யாதெனவிரிப்பேன்
றுெக்கவெம்பவப் பிணிககது தூயமருந்தாமால். (கஎ)

அனையதானம தடைந்துநீர் குடைந்தகச சுசியாய்த
தனிவெண்ணீறணிர் தணிதிகழ் கண்டிகை தாஙகி
யினிதுவைகிமூ வெட்டெழுத தாகிமின் றிலஙகும்
புனிதமானகா யத்திரியிளைசெபம் புரியின். (கஅ)

வேறு.

உலவாதுயர்கா யத்திரியுச் சரிகக்கிலெழுத்துக் கொருகோடி
பலமாம்நாலாறெழுத்துக்கும் பலமுமனைன நலத்ததே
தலமாமதனிலுபவாசித் தனையதனிமம் திரந்தன்னை
யலையாதுளஞ்செற் றுயிப்பத் தானவுருவாங்கிருந்தாற் றின்.

சித்தியெட்டும் பின்றொடரச் சீவன்முத்தராய்ச் சிறக்கு
முத்தியடைதற்கையமிலை மூன்றைந்தேக வைகலவண்
பத்திபதிந்துவைகியிந்தப் பரமகாயத் திரிசெபித்த
புத்திபோரை யரும்பிறவித் துன்பமணுவுந் தொடராதால்.()

பரிந்துநவராத் திரியுண்டி யொழிந்துபரமபாவனமா
யிருந்தப்புனிதப் புனல்மூழ்கி யீசற்பரசி மாசின்றி
விரிந்தகாயத் திரியினைமுன் விளம்புப்படித்தாங் கிருந்துசெபம
புரிந்தபேர்கள் பரப்பிரமப் பொருளிலயிக்க மாவாரால். (௨௧)

தவிசாங்கலைத்தோ றனின்லைகித் தனிக்கணூசி நுனிநிறுவித
திவசந்தொறுநகா யததிரியைச செபிததாயிரநூ றுருவேற்ற
யவிசதாற்றித தினங்கடோறு மொருபோதருநதி யரியிடபத
துவசந்தன்னைதொழவல்லோர்தொலையாப்பரமபதம்புகுவார்

மண்ணோர்யாவ ரெனினுமிகவருந்துங் கொடியநோயரெனுங்
கண்ணுறகாயத திரிசிலையை வநதுகாணப் பெறிற்கவலாப்
புன்னோயகனு மனையதிருப் புனலிற்றோயிற் பொருவிறிரு
நண்ணுவமல னருளிரம்பு ஞானநெறியு நண்குறுமால்.(௨௩)

பரமாங்காயத் திரிசிலையின் பக்கர்வாணி திருத்தீர்த்தந்
திரமாஞ்சாவித் திரிதீர்தத மிரண்டுஞ்சிறந்த வதின்மூழ்கிப்
பிரமாவுணர்தற்கெட்டாதபெருமான்றன்னை யிறைஞ்சுவோர்
கருமாசகற்றி வினைநீக்கிக் கைலையடைந்து வாழ்வாரே.(௨௪)

திருந்துங்கடவுட் டுருவாசன் சிறக்குங்காயத் திரிசிலைமாட்
டிருநது தவநோற் றுறைகின்ற னிமவான்மடந்தை பிறவிக்கு
மருந்தாமந்தத் தானத்தை மருவிநோற்றுச் செங்கோட்டுப்
பெருந்தண்கிரிநா கீசர்வலம் பெற்றானலகெல்லாம்பெற்றான்.

நலங்கொண்கமல மகள்கேள்வன் காயத்திரிநீர் ணிமூழ்கி
இலக்தைவிமலற்பூசித்தங் கிமையோர்போற்ற வினிதிருந்தான்

வலங்கொளிரவி குலராமன வந்துமகிழ்ந்தய டுணமைமுழுகிச
சலங்கொளிலங்கையிராவணனைத் தடிந்துசீதைதனைமீட்டான.

வந்தியானோ வந்தீணடிக காயத்திரிநீ மகிழ்ந்தாடின
மைந்தாதமமை யுயிாததிடுவா மறங்கூரவிடமு மருந்தாபா
விந்தகிலைமை மறைகளெடுத்த திசைத்ததாயின திரத்துயம
கந்தைதெளிந்தி யெனததிகழ்தத மீட்டுந்தெய்வ முனிகூறும.()

மேலாயவிளங்கு மதிகுலத்து வேந்தனவிசையன வியாசனிட
நூலாராதுரோணன வீடுமனே முதலாயநுவன்ற நரபால
ரேலாவவரை வெல்லுமா றெவ்வாறெனன வியம்பட்டை
காலாயவகுத்தமுனிதெரிந்து நவிலவானவிசையநயட்டறவே

தொங்கிறமெய்வ வதர்வனங் குறுகிச்சங்க மேசுரனை
யங்குபபோறறித தெனகீழ்பா லவிருங்காயத திர்த்தீர்த்தந
தங்குமதனிற குடைந்தாடிற லைசவ்சரசு ணென்னணம
பங்கமினறி முடிக்குமெனப பகர்ந்தானவேதம பகுத்தமுனி.()

பணித்ததீரமை கேட்டபிலைப பார்த்தனெழுந்து பவானந்ந
மணத்தவதரி நிழனமுளைத்த மழுவலானை வழிபட்டு
கணித்தினமாகா யததிரிநீ ராடித்தரோணன முதலோரைக
கணைத்தினவென்று கடலசூழ்ந்த வகிலமுழுதுங காத்திட்டான.

இலையாசிரியன றிருமைந்தனசிறந்தவதரி வனம்புக்கு
மலையாரணங்கின மணவாளன் மலர்த்தாள்வழுத்தித்தெனகீழ
லிலைப்பார்க்காயத் திரிநீர்தோய்ந் தங்கணரிதாக தவநோற்று [பா
லுலையாவியந்த் சிரஞ்சீவி யெனும்பெற்றின்பம்மிருந்தான்.(கக)

ஆதலாலத்தலமகிமை யளப்பில்காயத திரிமகிமை
யோதற்கரிதுவேதகிரி யுண்மையதினும் பெரிதாமென்
றேதங்கடிந்த நாரதன்பண் டிசைக்கவோர்ந்திந் திரத்துய்மன்
போதமகிழ்ந்துய்ந்தனனென்றுபுகன்றனன்முனிவர்க்கருட்சூதன்

பருதிமதிசூழுலகினிடைப் பவாநிகூடற் பதியுண்மை
பெரிதென்றுரைத்தமுனிவோனைப்பின்னுமுனிவர்வினவுவார்
சுருதிமலையின்பெருஞ்சிறப்பைச்சொன்னீயென்னத்துகளறுத்
த, புனிதமுனிவர்தமழாங்கேட்பச் சூதன்மீட்டும் புகலுவான். ()

பதினான்காவது காயத்திரிமகிமை யுரைத்த

சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் பதினான்குக்கு விருத்தம்.(௭௬௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம.

திருசசிறறமபலம.

பதினைந்தாவது.

வேதகிரிமகிமையுரைத்த

சருக்கம்.

மையிறையவ வதரிசசிவபுரச
செயயகாயத் திரிசிலையுண்மையை
யுயயநன்கினி தோதினமொபபிலாத
துயயவேதகிரிபபுகழ சொலலுவாம. (௧)

சூதன்வாண்முக நோககிச சுடாவிநிரு
சாதயோகச சவுனகன் கேட்குமுன
வேதவெற்பின விழுமிய மேனமைசற்
றோதிநயவிரித் தோதுதி யீண்டென. (௨)

என்றயோக விருடியர்க கின்னருட்
குன்றனனுரைக குங்குணத் தீர்குளிர
துன்றுசோலைச் சுருதிச்சிலம்பதின்
வென்றியேற்றம் விளம்புதற்கொண்ணுமோ. (௩)

அந்தணர்க்குரைப் பானருட் சூதன்முன்
பிக்கிர்க்கய்மனைக் கெமின்மாமணி

சிந்தைமீக்களி கூரத்தெருட்டிய
சந்தவேத சயிலப்பெருமையை. (௪)

மாற்றருந்திண் மதுகை யிடவரென்
றூற்றமிக்க வவுணர்கள் பண்டையிற்
றோற்றினருல குஞ்சுரர் யாவருங்
கூற்றைநேருயி ரிற்குலைந் தாரரோ. (௫)

பொற்றருககளைப் போய்ப்பறித்தும்பரை
வெற்றிகொண்டு விரிஞ்சன் மனோவதிக
குற்றடர்ந்தங் குயர்சதி ராரணம்
பற்றிவெயதிற் பறித்தனரேகினா. (௬)

மருமலர்க்கண் வளர்பவன் மாநகர்
பெர்ருமியேயங்கப் பொருக்கெனக் கொண்டுபோய்க்
கருமனக்கொடுங் கண்டகர் கால்கிளர்
பருமகோததிப் பாதலத் தெயதினர். (௭)

அருமைவேத மவுணர்கொண் டேகலு
மொருமையைய ரொழுக்கமும் வேள்வியுந்
தருமமுநதவ முந்தலை வைதிக
கருமமுந்தனி போயககடற் புககதே. (௮)

அருகனேபர மாமென் றறைதரும்
திருகுநூல்பல தேர்ந்திடு சாக்கியர்
கருகிருட்சமை யங்கதித் தெங்கணும்
பெருகியோங்கிப் பிறங்கிய தாலரோ. (௯)

தண்ணந்தாமரை தங்கயன் பாற்கட
னண்ணியெண்ணரு நாகணை மேற்றுயில்
பண்ணவற்புகழ்ந் தின்னபரிசெலா
மண்ணளந்தவற் கோதிவழுத்தினான். (க௰)

வருதிறத்து மதுகை யிடவரைட்
பொருதுவென்று புகழமிகு வேதம்யாங
தருதுமின்வயி னஞ்சலை தண்ணுறுப்
பெரிதொழுககுமெம் முந்திபிறந்துளோய். (கக)

எனவரைத்தெழுந் தெய்தினன் கற்பக
வனம்வழுத்து வதரி வனத்தினைக
கனிவினுங்க ணிலங்கையின் கண்வளர்
புனிதனைத்திருப் பூசை திருத்தினான். (க௨)

நச்சராவணி நம்பனருளினான்
மச்சமாகி மகோததி யிறபுகுங
தச்செருக்கரை யாவியுண் டாதணர்க
கிச்சைநான் மறையைக கவர்ந்தெயதினான். (க௩)

அடுத்தநாண்மல ரண்ணல் பொருட்டற
முடுத்தநான்மறையோர்பொருட் டெமபுகழ்
தொடுத்ததெய்வச் சுருதியைத் தூயர்பாற்
கொடுத்தனன்மலர்க் கொம்புறை மார்பினான். (க௪)

கலைதெரிந்துறங் காப்பவர் வேதங்க
டலைதிரிந்து கெடக்குந் தகுதியா

ளிலைதெரிந்திலர் நீளிற வண்ணனைத்
தொலைவிலனயிற் றுதித்தலுந் தோன்றினன். (கரு)

விரைவினங்கண் வியாசனபடிவமா
யுருவடைந்தவி ரொண்சுட ராழியோன்
மருவலர்ந்த வதரிவனத்தடைந்
தரிவைபாகத் தமலனைப்பூசித்தான். (கசு)

ஈண்டிமூல விலிங்கச்சயம்புவை
யாண்டுநூறள வுஞ்சிறந் தன்புளம
பூண்டுபூசனை செய்யப் புராந்தகன
றாண்டருஞ்சுட ராயெதிர் தோன்றினன். (கஎ)

பாசமற்ற வியாசனைப் பாதத்துனை
பூசனைக் குவந்தே மிப்புரிதனை *
கேசிலுத்தர பாகத்திருந்திடு
தேசினிற்றிகழ் சாயகைச் சிலம்பரோ. (கஅ)

அப்பொருப்படைந் தாரண நான்கையுஞ்
செப்பமாகத் தெருட்டி யுயர்ந்துளோ
ரெப்பயன்களு மெய்த வளித்திடென்
றொப்பிலானருட் போத முதவினான். (ககூ)

அருளடைந்து வியாச னுள்ளன்பினாற்
றெருளினுத்தர திக்கின் மறைச்சிலம்
பிருளறுத்து விளங்கல்கண் டண்டினான்
மருளுளத்தர் மயக்க மகற்றவே. (உ0)

வேறு.

வென்றைம்புலனை வேரறுத்த வியாசன்றரக்கா சனத்திருந்து
பொனருழ சடையோன்கழலுன்னிப்போதமிக்கமுனிவரொடு
மொன்றுயத தலைகால்தெரியாது திரிந்துவிரிந்தவொருபெரிய
குன்றுகாரமாய்க்கிடந்தகோதின்மறையைத்தனிநோக்கி. (உக)

மன்னுமந்த மறையையனுவாகங்காண்டம் பிரசினமென்
றன்னுமூன்று வகையாக்கி யவற்றைநாற்பங் குறுற்றிடவே
தெண்ணினிருக்கொடெசுர்சாமமியம்பற்கரிதாமதர்வணமென்
றன்னநாற்பாற பகுத்ததனை யந்தணாளர்க் களித்திட்டான். ()

சூதமுனிவன் றரக்கொண்ட தூயமறையோர் தொலசுருதி
யத்தியான பாராகித தருமமனுவுந தவிராமற்
சித்தநிலைகூரா தாறறிமகஞ் செய்துபுவியிற் சிறப்புற்றார்
முத்தயோக முனிவரெல்லாந் தத்தரியம முயன்றிருந்தார். ()

மாதோர்பாகன் றிருவருளால் வியாசன்வந்து மறைநான்கைப்
பேதாபேதந் தெரிந்தறிஞர் பேணப்பிரித்துக்கொடுத்ததனால்
வேதாசலமென றனையதிருவெற்புகுயர்போவர்ததென [மை.
வேதாமுனிவன் மீட்டுமெகிழந் துரைப்பானர்தப்பொருப்புண்

செங்கண்மாய னவதாரஞ் செய்யுந்தோறுமிச்செழுமறையின்
பொங்கரவனைந்து பூசித்துப்போவானப்புத்தேள்பெருமான்முன்
வெங்கணழல்கால் விருத்திரனை வென்றவெய்ய பிரமகத்தி
யுங்கணைடைந்து பூசித்து நீங்கிச்சுவர்க்க மளித்தனனால். (உரு)

அன்னதன்மை வரன்முறையாலறைதியென்னவருள்செய்வான்
முன்னம்முறண்சேர் தானவருண்முனித் தடந்தோள்விருத்திரனை

ன், றுன்னறகரிய கொடியதிறலொருவனளவில் தவமாற்றிய()
பொன்னிறபொலிந்த நகா முதலாமபுரஙகள்யாவு மபீடிததான்.

கண்ணாயிரத்தோன முதலாய கடவுளோர்பாற் கடலீண்டித
தணைனுர்துழவங கயழ்திருததோட் டாமோதரன்பான முறை
யிட்டார்,மண்ணோரடியாலளந்ததிருமார்பன்மகிழா்துவரமருளி
விணணோர்பெருமான் றனக்களவில்வீரங் கொடுத்துவிடை
கொடுததான். (உஎ)

மருநதுநுகரும்புலவர்பிரானவரமபெற்றெழுாதுவிருததிரன
ோபா, யிருநதுதவஞ்செய்யிடமாடியீணடிததடக்கையிடைச்சுட
போல்,விசிநதவயிரப படையாற்கண்விழியாதிருநத விருத்தி
ரனைக்,கரநதுசிரம்பா ரிடைவீழக கடிநதானகுருதி கடலெற.()

ஆயகாலைப்பிரமகத்தி யாகண்டலனைச சுற்றிடவும
பேயினுழனறு தானபுரககும பெருநாடிழநது பீகியஞ
யேயுமுறககமாகார மினறியுலசத தெணணிலாத்
தூயதலஙக டொறுஞ்சென்று சுற்றிததிரிந்தும தீர்விலதாய்.()

பொருப்பையிறகு தடிநதவனோ் வருடம்பூவைவலஞ்செய்து
மருப்பமினுநீஙகாமையினுலடைந்தரன்முன்செய்யருநதவத்தா
ற்,றிருப்பவாஙகூடலெனுந திருமாநகர்வாடச சஙகமமா
மருப் பொன் னதியிற்குடைநதிலந்தை மருநதைப்பின்னுள்வழி
பட்டான். (௩0)

வேதகிரியைததினந்தினும்போய்வலஞ்செய்திலந்தைவிமலன்ற
ன்,பாதம்பரசிறூறுமகம் வியாழப்புத்தேள் பணித்தருள

லோதும்வண்ண மாங்கியற்றப் பிரமகத்தியொழிந்தியாம்
போதற்கிடமியாதெனக்கேட்பப்புகல்வான்புலவருங்குரவ

பூவிற்களராயமின்னார்பாற் பூப்பாய்ப்புனலுட் பேணமாய்
மாவிற்றருக்களிடைபபிசிறாய்வைகென்றகற்றிப்பின்னருந்
ஞவிற்பகாவான் கருப்பமுற்ற நங்கைமார்கண் மதிபத்தி
ஞவறபுதல்வற்பெறுமளவு மணைந்தாடவரை மருவிடுக. (௩௨

தொட்டவிலத்துக் குழித்தாங்குமேவத்தொடர்ந்துகுடாரத்தா
வெட்டுந்திருமாதனைழத்தோங்கிமெனமேலவளர்க்கவெனவெ
ர்கத்,திட்டமுறவிவ்வாறுபணித்திமையோர்தலைவனெடுஞ்செ
ன்று,சிட்டாபரவும்வேதகிரி பணிந்துதெய்வப்புரஞ்சேர்ந்தா

ஆதலாலிவ்வதரிவனத் தமலனறனக்குத் தாதிக்கின்
வேதவோங்கற் றிருமகிமை யிவ்வாறென்று விரைகமழுந்
தாதார்தொடையிந் திரத்துய்மமன றனக்குமிகோரத்முனிவ
ரேறதிறனென்றுயர்ந்தோர்க்குச்சூதமுனிவீங் குணர்த்தினன்

பதினைந்தாவது வேதகிரிமகிமைச் சருக்க முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் கரு-க்கு விருத்தம்.(எஎடு.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறுவது

பிரமாவுக்குபதேசித்த

சருக்கம்.

மாதவவேத வியாசனை வழுத்தும
வேதகிரித்திரு மேனமை யெடுதநீண்
டோதினமோதிம வூர்தி தனக்குச
சோதிமெய யுண்மை தொகுத்த துரைப்பாம். (௧)

உத்தமருக குயர் சூதனுரைப்பான்
பத்திமையிற்பயில் பான்மையர்கட்கு
முத்தியளிதத பவானியின் முன்னாள்
மெய்த்திருவேதன விழுப்பொருள் பெற்றான். (௨)

விரித்ததை யோதுதி வேதியவென்று
வுரைத்திடுவான்முன் னுயர்ந்தவி தாதாத்
திருத்திகழ்கின்ற திலோத்தமை யென்னு
மருத்திகண்மின்னை வருந்தி யழைத்தான். (௩)

காவியிளம்பிறை கார்முக மொண்கண்
வாவுநுதற்புரு வம்பகர் பைம்பொன்
றேவியமன்ன வுருப்பொலி வாணிமேல்
மாவியனான்முகன் மையலடைந்தான். (ச)

தன்றனிலானவண் மீதுதயாவின்
றொன்றியபோக முறுற்ற நினைந்து
மன்றல்செய் போதன் மயங்கினனென்றால்
வென்றதை யாவாவிலக்கிடவல்லார். (ரு)

பங்கமில்கேண்மை பரும்புகழ் மேன்மை
யங்கனமான முதற்பலயாவுந
தங்கியவெததகை மைத்தவர் கட்கு
மங்கையராசையின் மாள்குறு மன்றே. (சா)

மட்டவிழ் பங்கயமன்னவன் மின்னைத்
தொட்டதிலுறுள தொன்னிலைபாறச
சிட்டனமைத்த சிருட்டிகள் வேறு
பட்டனதன்மை யுணர்ந்து பயந்தான். (எ)

இத்தனைகுற்ற மிழைத்தது வேறே
ரொத்தனமாற்றினு மிற்றில வீசன்
பத்தியினீக்குதல் பண்பெனமாயோன்
புத்திரன்வாணி புரத்தை யடைந்தான். (அ)

பூவனமாகிய புண்ணிய வைப்பிற்
பூவனமாவெனு மூலபொருளன

பூவணமாவென வீழ்ந்து புகழச்சம்
பூவணமாதன பூம்புனலாடி. (௯)

அஞ்சனவண்ண மிடற்றனைநூலா
ரஞ்சனவண்ண மருச்சனை செய்தா
னஞ்சனவண்ணகை யாரலராலே
யஞ்சனவண்ண நிவேதனமாற்றி. (௧௦)

நலங்கொண் மஞ்ஞெவதி நனைக்காமேலாம
பலங்களு மிட்டொளிர் பன்மணியேற்றங்
கலங்கண மிலைந்து கரங்கள் குவித்து
வலங்கொடிறைஞ்சி யகிழ்ந்துதுதிப்பான் (௧௧)

வேறு.

முப்புரமொருங்குசெந்தீ மூட்டிய நகையாய்போற்றித
துப்புறழ்சடையாய்போற்றிச சுடர்விடு சூலபோற்றிக
கப்பிணர்வதரிமூலக கறைமிடற் றமலபோற்றித
தற்பரபரமானந்தச சங்கமேச சுரனேபோற்றி. (௧௨)

அரியான்மறையுமோரா றங்கமுமுணர்ந்த சைவப்
பெரியவரிதையகஞ்சப் பீடிகையினிது வைகும
பரிபுரபாதபோற்றிப் பராபரப்பொருளே போற்றித்
தரியலர்புரமூன்றட்ட சங்கமேசுரனே போற்றி. (௧௩)

ஆதியேபோற்றிமுக்க ணரணவடிவ மின்னாள்
பாதியேபோற்றித்தெய்வப் பவாநிநாயகனே போற்றிச
சோதியேபோற்றிவெற்றிச் சுடர்மழுப் படையாய்போற்றித்
தாதிவர்கொன்றைவேணிச சங்காரபோற்றி யென்று. (௧௪)

மறைகளாலனந்தஞானி வழுத்தலும் வதரிமூலக்
கறைமிடற்றமலன்கோடி கதிரென வுதித்துமுன்னொ
ளெறிகடலுண்டசெவ்வா யிருடியை யினியமுத்தி
யுறுதிநாரதனை நோக்கி யருள்செயவானுலகமுய்ய. (கரு)

அரிதெனவிளங்குபஞ்சாக்கரத்தினை யலரின்வைகும்
விரிமறைக்கிழவன்பாங்கு மேன்மையா லுபதேசத்தைப்
புரிதிரென் றருளியெம்மான் போதனைப் பார்த்து நீபோய்த
தெரிதவர்தம்பாலுண்மை தெளிதியென் றருளிச்செய்தான். ()

மடலவிழ்கடிப்பூஞ்சேக்கை வானவன் றனக்கிவ் வண்ணங்
கடல்விடமயின்றோன்கூறி மறைதலுங் கலைமினகோமான்
விடையமற் றிருந்தோர்பாங்கர் விழுமியவெழுத்தஞ்சுண்மை
யுடலுரையுள்ளமொன்றி யுணர்ந்தன னெழுந்துசென்றான்.()

முன்னிலைமின்றனீத்த முளரியான் முளரிநாபன்
றன்னிடைவந்துசெம்பொற சலசநாளத்தி னுள்போ
யுன்னருமுகையைத்தேற லுகவுடைத் தெழுந்துதோன்றிப்
பொன்னலர்ப் பொகுட்டின்வைகிப் புவனங்கள் படைத்தான்
முன்போல். (கஅ)

விரிந்தமுககுணத்தினின்ற முதற்குணவியற்கைத்தாகிப்
பரிந்தருணிறைந்தவேத பாரகன் பலவேறாகி
யிருந்திடு சிருட்டிமாறு தியற்றலுங்குசலநுட்பந்
தெரிந்தில வதனாற்சிந்தை தேரிலானெண்ணமிக்கான். (கக)

எலவையல் சிருட்டியாதி யேனையகருமம் யாவு
[illegible]

தொல்லரும் பவாநிகூடற் சோதிதன் கடைக்கணோக்க
மல்லது மேவறின்றென்று வாணவ நீங்கியுன்று. (உ0)

புண்ணியப் பொலிவாய்நின்ற தெக்கண வளகைப்பூமி
நண்ணியங்கரிது மோற்று நாயகனருள்பெற் றிந்த
வெண்ணருஞ் சிருட்டியாதி யியற்றுது மெனறுமீட்டிந்
தெண்டமறையவனடவாநித திருநகர் வந்துசேர்ந்தான். (உக)

மன்றலஞ் சுருதிவெற்பின் வைகினன் பின்னரந்தக்
குன்றினுக் கிரண்டதாய குபேரசத்திற் றென்பால்வைகுந்
தென்றல்சூழ் வதரிக்கானிற் சிவபரஞ்சுடர்க்குத் தென்கீழ்ச்
சனறனன் பிரமன்காயத் திரிசிலைத் தானந்தேடி. (உஉ)

வேறு.

சரசுதிகாயத் திரிகிருமலமாய்த் தழைத்தசாவித்திரியென்னும் வரைசெறிதெய்வத் தீர்த்தமோர் மூன்றின் விதியுழியாடிவெண்ணீறு, நிரைசெறி வெண்ணூன் மார்பினுநான்கு நிமலவாண் முகத்தினும்விளங்கப், பரசனிகரனைக காலமோர்மூன்றும் பூசித்தான் பழுத்தமெய்யன்பால். (உங)

பின்னருங்காலம் வதரிகாவனத்திற் பகரருந்தவஞ்செய்தான்பின்னு, பன்னமென்னடையாள் பங்கனைவிருச்சி கத்திருத்திங்கலிலவிருந், தன்னிகரில்லாப் பூரணைத்தினத்துச் சகத்திரந்தாமரைமலரா,லுன்னருஞ்சுருதி மந்திரநாவா லுச்சரித்தருச்சனைபுரிதான். (உச)

மறைகளாற்றுதித்தா னட்டமோரெட்டும் வழிந்தொழுதகணீர்த்தக்கண்ணீர்த், துறைகளானனைந்தான்சோதியேசுருதித் தோ

கையோர் பாகமலீற் றிருக்கு, மிறைவனோடியே னிமழுதநி
டுபருற்ற மனைதமைதயு மபொறுத்தியென்றனைச் சுற்றத் தரிபடும
ரமபோல வீழ்ந்தலுாதயவாற் றரிதநிலஞ் சங்கமமூர்த்தி (௨௫)

இரங்கியமூலச் சயம்பினின்றெழுந்தா ரிரவியோர் கோடி
போலெதிரே, காங்குவிந்திரங்கச் சமலந்திருக்கைக் கமலவா
ணைமலர்ந்திரு லிணைத்து, வரங்கொ ளருள்பஞ்சாக்கரமூலமந்தி
ரந்தனையுபதேசித்த, தரங்கிளர்குடைப் படையிரு மருள்செய் கமல
மாவிலிங்கச் சூட்டப்புகுந்தாய. (௨௬)

அஞ்செழுத்துணைமை யமலருங் கணாத்தைய பெற்றவனமலமா
யவிளங்கு, மெருசினறுகி மரேகைஞான்டாசூ தனறெழுபிணியம
த்தினின்றான, பஞ்சபாதகங்க ளொறுயிப எத்தைப படுத்து
நுண் பொடிசெய்மாத, வெருசலிலோா தெழுந்தனைத்துண
மைமீசனையுரைத்திடவேண்டுமே (௨௭)

பூதிசாரணமபூண டசசகுமயோராட பொருவருமோரிட்டதி
ருந்தங், காதரவொடுமைமசெபத்திரு மி சரித்தருந்திரு
வுருவேற்றி, லோதருநூறபெட டயிரமபஞ்சு யிரமுறையில
கக்மோகோடி, போதமேறபெருங்காயப பலந்தருமிந்தப்
புண்ணியத்தலத்துமேன்மையிருமே. (௨௮)

ஞானநீறணிந்து கண்டிகைபுனைந்து நலங்கொளாதெழுத்தை
யுளனோதி, மானதபூசை யாற்றிலுமந்த மகாடலமுந்தியையக
கொடுக்கு, மாலதாலிங்க மானசபூசை யாறறியேராருமுனி
வராாயத, தானினிதுதித்து நித்தமாயசீவன் முத்தராயத தலை
மைபெற்றிருப்பார். (௨௯)

இனனரிதத மானதபூசை யியற்றிஜ்ஜோராகி பலமாய
பணனுதநகேகாபி மணவெறு பசருவரா ...தேசத
தின, முனைநடாளி ... மனபோரவ முந்தவிருடனவியு
வறைம, பொன்னவிரகணடி ... லாயப புணவீரர
...ணாதனனுதிருப்பார். (௯௦)

...ரதகி யனொ யகுசெழுதிருநகனா ... தருராகி வர்ண...
காதகி வகசணடி மேவ ... பகனகர ... பமவிணை
...து, விளைசெழும் ... தகநயராய் விப்பரி மூறை
வர ஓராருநாண, மருசெட ... தாவனதகடையடை துவருய
...யாடபராலை. (௯௧)

புறவொறியுறவு பேசமு ... கியகாற பொ ... மனகதிகாண்தச
செரறகோர, வி ... பாசபறுவெ ... பாலசபோ
டடனு த ..., உந்வறவிகயார ... டறகருதத ...
ணவிருடாகப யடிபப, வுறுமவவி ... பயி புடனடிநகொருாக
... சருவ ... (௯௨)

இறநதவாகணடி ... யீறடட விடபபிறைற சயிநகாபசா
மைமகணயாற, பிறதேனறொருப ணறிவோவபயாரா வதசெ...
ணப ... ராமு மமையசச, ... ருமகளெ வவிமுகசெரை
படவே ஒராமுயினிதொருவனவ ... தீதாண, பு... தொருகச
ணடி பூதியிர்சாரவாற புரு ... வுணாயினாரு. (௯௩)

... தகசகணைவளனைக மகிமை ... ருவதிற சிறபபொறெவேகே ... னாத
சுறை, பொகமிலனபா ... ருவருமபவாகி ... தகிவிணய
டைடை பொனனிலமைசா மகசமையகணே நெடுமிணயிரகடு

முப்பொழுதிறைஞ்சிப் பெருமுறை திருமுறைசெய்து செகநாயகனைச்சடையா னருளினால் பலமுதலாய சிவபதத்தைச் சேர்ந்தார். (கூச)

எண்டிசை நீடுபுகழ் பெற்ற வைகாசித் தேரோட்டமுதலி கொண்டாடியபின் ஒருநாள் கொடுத்த சே ட்டையாலினை முனிவர்கள் கோவில்வாய் வரை செய்தாரென வேந்தர், அத்தேசத்து அரசன் குலத்திலிருந்து தோன்றிய கொடியவனொருவன். (கூரு)

திப்பவெங்கொலையுரிய பாவிகளிடத்தோர் சேர்ந்து நெஞ்சினாற் சிந்தனையுமின்றி, மாமிசமுங்கள்ளும் யாவுமுண்டு விறுவிதுநடக்குநெறியறியாதிருந்தவனாகிய சேவலானவதிற் பெண்சாதிமுதலான சிவபாதத் துவேதத்தையும்பற் சகமகளையுத்தனக் கிருந்துணைநின்ற திருப்பார். (கூகா)

பொருண்மிகுதியினாலே யானையுமானைத்து மாளுதப்பூசையும் பதினொரு, பெருந்தாரோசிக் கிரமைவேந்த ரொழுங்கை யப்புறத்துச் செய்களவானை, முதன்முதலாய பொருள்களவா ளைக்குளத்தான் மந்திரங்கொணர்ந்து, வருநூறுபயிற்றிக் வாறறிந்தவனையரசன் மருங்குபோய் வணங்கினுரைத்தார். ()

அந்தத்தனருரைத்தல் கேட்டலும்வெந்த வைசாகொதித் திரவி ருடகவனின், டெடுத்தவையனைத்துங் கலாதது மறறவனை யிங் ஙனெயிறப்புறங் கொடுபோயப், படுத்திரென்றுரைப்பக் கொ ணடுபோயவாளாற் பதைத்திடவீசலுமிருகை, யெடுத்திருகண் ணீர் சொரிந்திடப்பவானி யீசனேகாத்தியென் றிசைத்தான்.

நலமிட்டவனய ஆனைகந்தசார நழுவி யொருசகிட விரக [illegible]
கேட்ட, [illegible] நாதாயார தகி[illegible]தெளை பவாபிப [illegible]
ணாங்கிது [illegible], சாலவயக[illegible]முழ்ம னெ[illegible]மேல [illegible] தடித [illegible]
டமோ[illegible]சவிய வடி [illegible] ணை, மாவிய[illegible]வணனை கழுத தைடவி [illegible]
வாணை[illegible] [illegible] (௩௯)

எனக்கி ளிதாப டி[illegible] வ[illegible] றினைசக யுமேவதாமயின[illegible]
கக, தனக[illegible] சகநம[illegible] நச சடமபு[illegible] ம[illegible]
விமான யணக்கணிவமா [illegible] பய[illegible] சமமன [illegible]
சொனித்தேகறிச, [illegible] தோணறி நவ[illegible] ரிய கொ
ணடுமேபா[illegible] [illegible] (௪0)

ஆகலாமசி[illegible] டநச[illegible] எயிறாறுகலைவறன் ம[illegible] ந
மேதயில [illegible] றுமைத நசை[illegible] வறி மம வி புமியசெ[illegible]
ண, வேகமேசெகுதை வி[illegible]மயிகி[illegible] யி[illegible] பநந சாகர
மென்னு, மூத நுமபொருளே பிறவியை முறுகரு ம[illegible] மே[illegible]
றிலே மொழியினை (௪௧)

இனையதொனமகிமைக தலமதாதலின்று லெணகணை சிருடடி
யீட்டறட, டியிறைபாகற போறறிகோறருளாற புனிதப
ஞசாககரவுனமை, யிரிதுணை தமெனை றிமிரத்தயம ஏக
மடைறநாரதணிசைசகச, ஊனிதகுகாதை யிதுவெனசசுதன சவு
ணகனமகிழுமிட விளமுன. (௪௨)

பதினாறவது பிரமாவுக்கு உபதேசித்த சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் - பதினாறுக்கு விருத்தம் (௮௧ள)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொராவது

பிங்கலை மோட்சச் சருக்கம்.

சேட்டியா கட்ட குழவிவிறந் நடக்கு [illegible] ரமும சஇயபாருக்
ட [illegible] பார [illegible] ளிமுரா [illegible] ம [illegible] யபா தசேர [illegible] யபபொருந
ளாயதவாந் [illegible] மே, பேட டாமருந [illegible] மான [illegible] த [illegible] வா
யப யின [illegible] னைம [illegible] சகு தல, வாட்ட [illegible] ங்கருங்கட பியச
லை [illegible] சகி [illegible] ம [illegible] ய [illegible] ற [illegible] மல [illegible] ப பசா யம (௧)

வியாகுணிகாறறா தவத்தரேறுமேட்ப மீளயுஞரு தமாமுனிவ
னையகிரிதிசைக்குய வதியாயயார் கெரிசன நகரசோணசுரு
ரு சயாதனாய வீசகுருசடைனாதடங்தோட சதமகனசருமாலபி
ரமன, வையாதருங்கரும வழுத்திடுமெய்முற மறநினியுரைக்குமா
றெவமேரு. (௨)

பாரதியமுத ரதிரிபதாகை பமைமனிகொளித்திடும பொன்னி
வாரலையமுனை மாநதிபவானி வளநதிமூன்றுமென மதலைத
தாரணிமுதற்குத தென்றிரிவேணி சங்கமமாகியதகவாற்
சீரணியிமையோர் முனிவர்கள்யாருந் தெனபிரையாகையென்
றுரைப்பார். (௩)

நிரிவிதமே பணி சமசமாதிவாய்த தெளியுடையராவரேனெனிலு மொருபெரு தாணரு செயற்கடினமுனையுழவினைகழனறிடுமீ டிம, புரிதருதான ம றசிவ நாமம பொருந்திடு மறறுமோர் நாணம, விரிதருமுணரவா ற புரிபடினற்பயா வீட்டினிலிருந் திடுமமறே (௪)

அரு தக்கோயாநு ரிட்டனையடைந்தா லணியயிராமனிவந் தாடிப, பெருங்கிருவுமயா பிரமனறனையடைந்தான பெறலருஞ சைசனையதனகு மார், றநடதெயிறமேலாபா முதநிறைமூறகி முழங குநணை சடலெலாம புரி த்து, வாயதருதெயவப பொறியமவீற றிருந்த மாதவமபதிமையாறறா. (௫)

இதநிருதியா நீரையடிபாட்டோறு மிருநதினிதாடி நீருடிப புததமுதொழுது மறலபருநதெசவவாயப புணணிய மறைகளகொ டிபங்கா, பதகனைமூனறு போதுமவநதிறைஞசி லடைநதிடும புணணியபபலனாச, சுதநிாகுததரெனபவாசெஙகை திஙகளுச சதெதழுதவுமாடடார். (௬)

முனனனகாவருமி முயலதவப்பயத்தான் முடிந்திசுமதிட லவாகிப், பொனனனகாமரங்க கிடைத்திடுமனறிப பூருவப ணணியமிலலோாக, கடகாமரணங் கிட்டொணுதனறி யவ மிருந்தாயினுமந்த, நனனகரிட்டதுக கிடைக்கினுமுதநி நணுகி டுமெனமறைநவிறறும. (௭)

பெருகொளிபரப்பும் பன்மணிவான்றிப் பிறங்கலைகறங்கிடும் பொன்னி,முருகலர்பவாரி சூழ்தரப்பொலிந்த முதநிகூர்தெ ககணை வளைகைப், புரிகயிலாய மல்லதுவேறு புகல்வதென் புனி

தமாவத்தீ, ரொருகணைசயின்னு மூரைக்குதயகேண்மி னென்
றெடுத்துவப்பொடும்பகர்வான். (அ)

சங்கலையெறிந்து தோணியைத்தகர்க்குந் தமரவாருதிபொனுவீல
ப், பைங்கலையுடுத்த பார்மகண்முகமாம்பவானியம் பதியிடை
யுதித்த, வங்கலையிரமபும் வெண்ணிலாமரிய மலையசம்பூரண
வதனப், பிங்கலைபோனு மொருமகள்கணிகைசப பேதையர்
குலத்தினி லுதித்தாள். (௯)

பங்கயத்தவிசி லிருந்தநான்முகத்தோன் பார்த்தபோழ்தெலாம்
வாரிச, செங்கையாறறிரட்டி மாககளைமாக்கத திருத்தியபடி
வமோவன்றி, யைங்கணைக்கிழவன் சரங்களாற்றலைபட்டா
டவராவிசோர்ந்துருகத், தங்கியகோல மோகினிகொலலோ
வெனப்பொலிசௌந்தரப்படிவாள். (௧௦)

மானினைமருட்டி வனத்திடையோட்டி வாளினையுறையிடை
கிடத்திப், பானலம்போதை மெய்த்தணண்மலரைப் பயத்தி
டையிருத்தியம் புயத்தைத், தானணிமூனிர்து குழைகண்மே
ற்றூவிச் சஞ்சரீகங்களைத் தழைந்த, காளிடைத்துரத்திக் கடு
வமுதிருந்த கடலெனப்பொலிதடங்கண்ணாள். (௧௧)

வேறு.

விரிதிரையுகள்திரி வேணிசங்கம
புரிதனில்வதரியம் புனிதநீழல்வாழ்
சுருதிநாயகியிட சோதிபாதத்தைக்
கருதிலார்மனமெனக் கறுத்தகூந்தலாள். (௧௨)

ஈட்டமுங் காமுக சேனையுங் கமுனை
காட்டிய வேலைக கடக்கிலாமையுங்
திட்டிய சாதனைச் செம்பொன்மேருவலையைப்
பூட்டிய குழைசசெவி பொலிந்தகோலத்தாள். (கங)

முகமுழு மதியென வயிர்த்தரு முத்தமாய்த்
தகவொளிவிமானமே சார்ந்து கோனைத்தி
ங்கலைமவிருப் நோக் கிதலோமனைப்
பகர்தருநாசிகா பரணப் பனைமையாள். (கச)

கன்னலை முனிர்த்துமென் கொட்படாகின்ற
தின்னமுற்றுமவிர் தெள்ளிட்டிசைக
இன்னரவீணையும் கெருவபங்கஞ்செய
துன்னருமழலைசேர் செருழுகுஞ்சொல்லினள். (க௫)

இனக்கதிர் மணியிழை யிலகுமார்பெனுங்
கனக்கமே கூடதிற் கனிர்தறஞ்செய்யா
மனக்கொடும் புலமியோர் வருந்தியீட்டிய
தனக்கவளங்கொளுந் தனக்களிற்றினன். (கசு)

இழுக்கிய கலவையு மினியசாந்தமு
மெழுக்கிய குங்கும மிலைந்தபூண்முலை
முழுக்கிய மதசல முரிந்து தாரையா
யொழுக்கிய தாமெனு முரோமபங்கியாள். (கஎ)

கதிமறுமைக்குமிம் மைக்குங் காப்பற
மதுவலாற் சதிரிலை யாதலாலதை

மதியினி லயாதநள மாசகடமபொரு
திதிவெனத தேயாநதநிரு சிறமரு பாலாள. (கஎ)

சாதனரு செயலசயாள கூட க தெனப
பூடகிலெழுதரும பொறு ரகுகிறு
னோஷனா கொடகைடா ளினிய காபநூ
லாய தவைவரப பண டறிகா ைபிறை. (ககூ)

மாசறபயபதநா லிளசதுமாணபுற
வானசயிற சாறுநு ைறிவீ பேபடடும
பாகிஎழ மடலகொடி பாகை டலெய
பீசனமுட பொழு தி மலறநா ளாள. (உ0).

காலெயிற காவிரி தோா ய க ரடிைக
கோலவெண ளிறலி கை ரோ கோயிலைச
சாலாலை கினிமெலரு ாா மாலை கிப
பாலினின ருடம பயிலறபோ ாறு ாளா. (க)

இனபுற விங்கெறி யொடுபெயபிரா
னனபருக கறனெறி யாற்றினீடிய
பொனபொருளியாதெனும போறறியீநதிடு
மனபுளவகததினு ளழகின மிககுளாள. (உஉ)

சிந்தையின புறத்தினந் தினமுநூறுபொன
றந்தவா தமக்கருந தனங்கொடுத்துமேற்
செந்துவரிதழுறுந தேறலூட்டிவேட்
கடதமெல்லிரதிபோற் கல்வியாற்றுவாள். (உங)

மன்னவராயிடம் வழக்குநூறதாம்
பொன்னிலோரா பொன்னறிற பொருட்டுகிற்றிலான்
பின்னவரேறுயப் பெற்றியீர்கிடி
னன்னவளரம்பையி னணைந்துகூடுவான். (உச)

மாலையுங் காலையும் வசுரிபாயக
ஞாலயம் புகும்பொழு தலங்கண்மன்றலுஞ்
சேலையின் வாடையுந் தேகங்கள்விடு
மேழுநம் வண்டென விடர்கள் சுற்றுவார். (உரு)

முன்புரா தன கின முறையிற்சொன்னபோ
யன்புடை மெலிந்தகளிந்த தறறாலையிற்
பின்பயவட் வாய்படப் பகையின்மையா
லென்புரி வேமென வேங்குவார்சிலர். (உசா)

வையகதொடிக களிந்திடப் பண்டமின்றிய
மைந்தரெங் வனமுமெவ் வறுமையுநதெற
விடுதெனும் பிங்கலை யென்னுங்காமரு
சுர்தரி யுருவுனிச சோர்கின்றார்சிலர். (உள)

சுத்திநாற் றிசைதொறுஞ் சுழன்றுமொர்தன
பித்தமாங் கவட்கருள் பித்துளோர்சிலர்
கித்தலு நூறுபொன் னவட்குநேர்ந்திடப்
பத்தியாற் றெய்வதம் பரவுவார்சிலர். (உஅ)

அதிகமுங் குறைதலு மடைந்துளோர்தரு
நிதியமுங் கைக்கொள நினைகிலாளவண்

மகிதனிற குறிதத சதே வாஙகியாயகவற
பதியென முயஙகிய கறபினசபானமையாள. (உகூ)

வேறு.

இனனீாமைபி னொழுகிய விாஙகினிடனொ
டனனெழிா நணை முசபியவனை கனதயுட தாமனகண
டஙககறசஞோ வட ரீசாதட காரியாயஙசவமனபோ
தனமருட்டி ல விாகிஞா சுனடதனெனனபான. (௩0)

கைதபாமபெ ரிலைசில கைபபொருள சொணடாங
கொதததமகுல வாமனிடமுருற ரவோ னொருவாண
முததவானானகப பிககிலாலவாய முசக
ணைததாகோயிலுக கிாநதபோ னைடடிடக கணடான. (௩க)

முனமையுடவீரநத தொடாபுற முரிவிறகாமனை
கொனனெடுஙகணை துறததலும பெருமபலகூா து
தனனிடததுள தனிபபொருள கனனிலீனைது
பொனனிலாயையா லுளளானகொணடுபின போனான. (௩உ)

அடுதானன வரககாணடலு நிறைவாயினைமகைக
கொடுததணஙகுறை நிரபபிநங கோலமெலலமழி
யிடசதுவாவென வியமபினளேகின னிரவி
மடுததசெஙகாகு சுருககிமேறறிசைககடன மறைநதான். (௩௩)

வருததமுறறிடு மனததினன் மனையடைய போகா
னருததமினறிய குறையுமே லனஙகவேளபகழி

துறந்துசேரயமு மாகிய சுனைதயன னெனபோன்
ருத்துவாடியாக கிருதபோற கூடம்பினகபலம். (௫௪)

பூனவமாச்சமிற் கற்பிலார் புருடரைககாணிற்
காவியாக்கருணை மருட்டிவாய்ா முறுவலகாட்டுதல்போ
லாவியன்மைதன் பகியிறமிமாலைகண் டன்பாய
வாவிவாய்நகை புரிதல கயிரவ மலர்கள. (௫௫)

கானலரசிலை குழைந்து வந சடிபடாகட ரக
வென்னிவேளவிடச சோரவு நாரு கூறாகுள ற மகுப்
பின்னல்வார்சடைய பியாலை கொள்ந்துடும விரக
வனனோருபமாா க குணைகட்டு நித்தது மகியம. (௫௬)

இருதுவாவேயவா வெறிசுடர் செறுவகைதயானறி
மதமாருத மமார்சாயு துரோத ம ட பு பக்
குழயாயவக்கனக குறுகயா குலைநூவ யயோ
மாதவனவாகுழு லணயகினை பிணைகருணாத ரனுல். (௫௭)

உரியவடாதிர வுகதரின கடப்பதெவ்வாறென்
றுறயகொடேசிக னமுயகலகன் டகறறுவானுன்னி
நிறயகொளச்சுததிரை செடுந்திரை முழயகியமேலக்
கடவகுதண் கடலை முகட்டினி லுதிததனல்கதிரோன். (௫௮)

படங்கொள்பையரா வல்குலாள் பாங்குறக்குறைப்பொன்
கடன்கள்கேட்பன விடனெலாங் கேட்டலுங்கடல்வாய்
விடங்கொள்கண்டன தருட்டிருச் சோதனைவிலக்கான்
முடங்கியெங்கணுங் கிட்டிலவிதிவலி முயக்கால். (௫௯)

தூமவாாகுழற் றேரைகமேற சுரா நீடுமோகக
காமரோயநிலைக கேறறுங கடககலனுஙகி
வாமமேகலை மறைககொடி பஙகிலவீற றிருநத
சோமசேகரன சனனிதிவாயதலிற றேககான. (சo)

காரிலஙகிய கணடனாப பனனதிர கணகள
தாரைகாலநிடச சாறறவாயவ றமியனேனிறத தாற
பேரமேலைறும பிரபஙகசாயிரவு மவளனை
பாரிபாயவாய பரிநதருள வாயமெனபபனை தாம (சக)

அஙகணுபகற பனனி துடோ யவிாதிரிவேணி
சஙகமாதலின யமுனைறவேணடிலை னா றுபுது
செஙகை யபி ா ற ரணபட சேருபாத வாய
வெஙகணனவிரைநதிறஙகினை வீழ துயிர விடுததான (ச)

இனனவாகியங ஙவனசெயத நோவமனை யெயழிலனினன
னனனசேரிடை மணஙகனனா கேடடறிந துகசோ
வெனனியிததமா வெறுடலைாகாதலா லெறிநோய
பொனனியிறபுகுந திறநதெதே பொருடடிருவனறே (சங)

எடுததயாககையைத தனனெனுடுமியையுததற றகணணி
விடுததிதனமையானனறுமணிவையு மனையையும வியநது
மடுததநெஞசினனு மறைககொடி பாகமவீற றிருநத
"டுததுமபிய கணடனைபினை தகவ கனிடதாள. (சச)

அறததினுககுமெய யநதணாதமக்குமெய யனபாற
றிறததினீடடிய தனமெலாஞ சிறபபுறலவி

மூறைக்கொடிக்கொரு பாகன் வலஞ்செய்து மூன்று
மறைத்திருக்கரை யெய்தி நாதுகளாரு மனத்தரான (௪௫)

மறக்கொணுதகென் மாய் வி நிலைனிராகம பெருமா
னிறைகுணமைய ஞைகலாவி திருப் பியபிற
நரைக்கணுக்கவன றங்கைபாலோராரு தமிழோனே
பிறக்கவேண்டுமென் றிறையானை பிரான் லயெனபான (௪௬)

வாக்குமெய்யுள மொருப்பட வனமையோராவி
நேசவாயகவர் திலையினை மலரப்பெனடுத்த நத
தூாகியப்பெரு ராகமகிமையம பிறப்பை
யாயக்குயங்கா மகிமையும் ராத்தனென மதித்தான. (௪௭)

மனத்திறைக்க வொண்ணணிபவனை மேம ரா
புனத ர புரிரூப டர நிபரிர ரி இட வா கி
கனத்தசேவடிய பெடை புரிய்ச சுதநு லை கை
வனத்திலவங்கினி ந்திரா முய பவாதந்தால (௪௮)

பொய்மைவாயி றும பூயபொய மநமிவம பொருளுற
செய்பொரக சிரா யோனாசனமீதட ரு செனறு
வைகிமெனதுர ஒடூபபியுணமாயலொடு மருவி
மெய்கலாதொழாரு யிருங்கனெடுங்கிளையவிருப்பால. (௪௯)

இன்னவாறவளை பிரியுறக்கேடாத மோரியண்டு
சகாக்குறு ளணைந்துற வாருயிரவிடுத்துப்ப
மணிலவுகொளிர விமானத்திறபுகுாதுபோயகைலை
ாணிகாயகன கணைகளின கைகின்யனமே. (௫௦)

மிண்டைடதகாதலான வளைமயிற வினய விடுததோ
ரடைடாதபேறிலவ யாதாலாலா க்ஷ மடைவுக
தடாதபூீ இமறிற றலத்த் ருபு ரையயு தகவாற
படாகத வாரசனடப பகவமேனட காரடிடப பமோல. (௫௧)

கடிகமபூரதிபி தோரக்கள ளாசகயே கடலபூ
படியணிறசெவ பாமலாலமே லப சாரி
மடிளமகூரயிர மசதபேகா வாயதந பொலரா
கொடியபாவமு மஙகா குழைதந்துமமே றே. (௫௨)

ஆபதனைசால மகிமையிறபொலிகதவ லகாவாயக
காயுமவெல றிவேற கலிஙகதேசாஙப பெருமள
றூயனுமபெயா சுதாமனென றுரைவன சுதரு
மேயதிணடிறல விசுவதாமனபுகழ மிசகோன (௫௩)

ஆஙகனொனி ஙகரிடையாசுசெய நாளிற
றீஙகிலவேட்டகருசெயகுவாய றெம றினசோரசுகித
தேஙகுநாணமலாட புறயமுறுமைகொமருவி
தூஙகுகுனறபூடிநடுதோறுமருவிலதனறுல. (௫௪)

களததானையான கவனாமபரிய லசசமேவி
யினததுளோரொடு சிலதினுஙகாஙகணீததிணடிச
சினததைவென்றுளோரா சோதருதேசகணை வதரி
வனதைதயுறறன ஞுங்கடா குழலுள்வருவான. (௫௫)

கின்றவாங்கொரு கோவிலைமரையென கீனாநது
துன்றுவெஞசிலை குழைததொரு சுடுகணை துறநது

கொன்றனன்விரைந் தேகினனபாதகனைக் கொதித்தா
னன்றுசெய்தன னென்றுளமகிழ்ந்தனன் சோமநாதன். (ருசா)

வெந்துயர்க்கடல் விழுந்தனன் கண்கணீர் விடுத்து
நொந்துலப்பிலா நோயுழந்தென்செய்கே னென்னச்
சிந்தைநைந்துளோன் றன்னெதிர்க் கண்ணுவன் சிவனைப்போல
வந்துதோன்றினன் கண்டனுமலரடி வீழ்ந்தான். (ருஎ)

சிட்டனுக்கவ னிகழ்ந்ததைச் செப்பினனடியேன்
கெட்டொழிந்திடா துயநெறிகளாதத்துதி யென்ன
மட்டலர்ந்ததா மரைனவனிரங்கலு மறையோ
னட்டியாவொடு முய்யுமாறொருமொழி பகர்வான். (ருஅ)

வேறு.

மாயப்பிறவிக் கொருமருந்தாம் வதரிவனத்துச் சிவவடிவாங்
காயத்திரிமா நதிமூழ்கிக் கருதுங்காயத் திரிசிலைக்க
ணேயத்தொடுமாங் கிருந்தைந்து மெலவெழுத்தையாயிரப்பத்
தாயதாகவுருவேற்றி லடுகோவத்தி யறுமென்றான். (ருகூ)

இவ்வாறுணர்த்து மருந்தவனை வணங்கியரச னருணெறியாற்
செவ்வாறதனைக் கடைப்பிடித்துத் திறம்பாதாற்றித்தீதகற்றி
வெவ்வாயுலையி லுருகியசெம் பொன்போலவிளங்கி மெய்யன்
பான், மைவாளகண்டன் சினகரத்தின் மல்குமபணிகள் பல
செய்தான். (சா௦)

சின்னாங்குவதிந்துசிவ விலிங்கப்பதிட்டை செய்துமறை
யின்னுயகற்குத்திருவிழா வியப்பாநடத்தி விடைகொண்டு

தன்னுடைந்துமேலாய தருமமியற்றித் தகைசான்ற [னே
பொன்னுயகன்போற் றரியசிவ புரத்தை யடைந்தான்புரவல
ஆதலாலிப்பவானிபுரி யருமையெம்ம னோர்களெடுத்
தோதற்கெளிதன் றுயர்தவத்தி னுண்மையடைந்தீரினையகதை
தீதில்லாதநாரதனிந் திரத்துய்மனுக்குத் தெருட்டினதென்
றோதமகன்றோர் களிசிறப்பச சூதமுனிவனிசைத்திட்டான். ()

பதினேழாவது பிங்கலை மோட்சச்

சருக்கமுற்றியது.

ஆகச்சருக்கம் பதினேழுக்கு விருத்தம். (௮௭௯

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெட்டாவது

சிவார்ச்சனாச்சருக்கம்.

பிங்கலை கதிபுகும் பெற்றியீதினி
மங்கல முனிவர்கள் வதரிகாவனத்
தெங்க ணாயகன்றனை யெய்திநான்மறை
யங்கவ ரருச்சனை யாற்றல்சாற்றுவாம். (௧)

மேதகு தவத்துளோர் வியப்பச்சூதனு
மாதவன் வதரிகா வனத்துமேன்மையை
யோதலுங் கேட்டுள முருகிக்கைமலர்
மூதருந் தவர்சடை முடியிற்கூப்பினார். (௨)

ஐயவெம் பொருட்டிவ ணருளினீண்டியா
முய்யுமா றுணர்த்தினை யொப்பிலாயெனத்
தெய்வமா முனிக்கருஞ் சிறப்பளித்தபின்
மெய்யர்தென் னளகையை மேவற்கெண்ணினார். (௩)

மருத்துறு நைமிசா ரணியவைப்பினின்
றருத்திசால் சவுனக ராதியந்தணர்

கருத் நுவர் சேருறாநுதென் றிசையிற்கண்ணுறு
திருத்தகு தலமெபல தெரிதெரிந்திட்டார். (௪)

மயில்பயி னறுபலர் வணமும்வாரெருடு
புடல்படி சயிலமும் புனிததீர்த்தமு
மியல்புடன் கடந்தேத் தெய்திக்தெக்கண
சயிலையாரம் வதரியங் கானகண்ணினர். (௫)

நாடினர் சங்கம நதியைநண்ணியங்
காடினர் நீறணிர் தங்கையுச்சியிற்
சூடினர் சாமகற் சுருதியன்பினாற்
பாடினர் கோபுரம் பணிந்துபுக்கினர். (௬)

வேதனுடனொரு பாகமேவிய
வாதினைய வதரியா யருதியாயுறந்
சோதியையாகமச சுருதிநான்முறை
நீதரப்பூசனை திருத்தினரோ. (௭)

பண்கொளுஞ் சுருதியாற் பரவியானர்தங்
கண்களி நருக்குத்தனர் கருணையங்கய
லொண்கணாள் பாகனை யுலகளந்துளோ
னெண்கணான் காண்பரு மிறையைவாழ்த்தினர். (௮)

பிங்கலன்பூசனை பெரிதுவந்தினி
தங்கவன் பேர்புனை யமலபோற்றிமெய்
தங்கியபாராசரன் றவமுவந்தருள்
சங்கமகேத்திரத் தலைவபோற்றியே. (௯)

மற்றைவாளவுணரை மடிக்கவீரு
துற்றையர்தமைதருஞ் சோதிபோற்றியம்
வக்கிரற்கடிந்தவன் வரங்கள்வேட்டதை
நற்கருணையினருள் நம்பபோற்றியே. (௧௦)

பண்ணவனைப்பினாற் பரிட்டைசெய்திடீ
தண்ணமுதருஞ்சிவ சயம்பிற்றோன்றியநா
ளெண்ணரும் வரந்தரு மீசபோற்றிமுக்
கண்ணனின் றிருவடிக கமலம்போற்றியே. (௧௧)

மாலுதானறநுகன் மகிமைதந்தருள்
வாலவான்ன மதிபசடை வள்ளல்போற்றிமுன்
சாலவெருசாபதனைத் தருமசன்மனுஞ்
சீலனுக கசுற்றிய தேவபோற்றியே. (௧௨)

தத்துவர்த்தனனெனூர் தலைவனாயினால்
வந்தருச்சனைசெய மகிழ்ந்துமாண்புறு
மைமர்தனைதந்தருள் வழங்குநான்மறைச்
சுந்தரிபங்குறை சோதிபோற்றியே. (௧௩)

மருத்தனைமுனிந்தவன் வலியபேரினைத்
தரித்தருங் கீதிதரும் தலைவபோற்றிமுன்
கருத்துவந் தாழியோன் கண்டதீர்த்தங்கட்
கருத்தியின் வரந்தரு மமலபோற்றியே. (௧௪)

பண்டுகாயத்திரிப் படிவமாயுருக்
கொண்டுவந் தடைந்துளோர் குறையைநீக்கியாங்

கண்டருந் தொழவுறை யமலபோற்றிமென்
றண்டளிர் வதரிவாழ் தலைவபோற்றியே. (கரு)

மாதவத்தொருப்படு வியாசன்வந்தருட்
போதநான்மறைகளை வகுத்துப்பூவிடைச்
சாதகர்க்களித்திடத் தடங்கிவைகிய
வேதவெற்புறைதரு விமலபோற்றியே. (கசு)

பாட்டளி துதைதிசை பாடுஞ்செவ்விதட்
டோட்டல ரமபுயத தோன்றற் குய்நெறி
காட்டியவஞ்செழுத் துணைமைகாதிடை
நாட்டியதிருவரு ணம்பபோற்றியே. (கஎ)

கொங்கலர் கருங்குழற் குமுதசெய்யவாய்த்
திங்கள்வெண்பிறைநுதற் சிறியநுண்ணிடைப்
பிங்கலைக் கருள்புரி பெருமபோற்றிசீர்
தங்கிய மறைகொடி தலைவபோறறியே. (க௮)

ஈசனின் றிருவடி போற்றியெம்மனோர்
பூசைகொண்டருளிய புனிதபோற்றிமுன்
மாசகல் சூதனின மகிமைநங்களுக
கேசறச் சொலத்தரு மிறைவபோற்றியே. (ககூ)

இம்முறை யிறைவனை யிரங்குமன்பினால்
மும்மலங் கழுவிய முனிவர் போற்றலு
மைம்மலர்க் கந்தர வதரிநாயகன்
மம்மர்தீர் பேரருள் வழங்கினனரோ. (உ0)

இறையருள் பெற்றன ரின்பமுற்றனர்
மறையுமை கோன்விடை வழங்கவுண்மைநூ
லறைதரு சவுனகராதி மாதவர்
நறுமலர் நைமிசாரணிய நண்ணினார். (உ௧)

வேறு.

வாழியந்தணர் வானவரானிரை
வாழிவையக மாதவரன்பர்கள்
வாழிதென்னள கேசன் மலர்க்கழல்
வாழியாரண வல்லிபொற் றாள்களே. (உ௨)

பதினெட்டாவது சிவார்ச்சனைச்

சருக்கமுற்றும்.

ஆகசசருக்கம் ௧௮-க்கு விருத்தம் (௬௦௧)

பவாநிகூடற்புராணம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.